

Nr lekcji	Temat	Liczba lekcji	Dział	Zagadnienia i umiejętności	Temat z podstawy programowej	Zakres podstawowy / rozszerzony
Semestr 1. Młoda Polska						
1–2	Młoda Polska – wprowadzenie do epoki [podręcznik: O epoce, s. 10]	2	WPROWADZENIE	<ul style="list-style-type: none"> • podstawy periodyzacji literatury • elementy tradycji literackiej i kulturowej w utworach i ich rola w budowaniu wartości uniwersalnych • konwencje literackie i ich cechy w utworach • założenia programowe grup i pokoleń literackich w utworach różnych epok • podstawy genealogii • treści alegoryczne i symboliczne • tematyka i problematyka poznanego tekstu oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi; poddanie ich refleksji • porównanie utworów literackich lub ich fragmentów; kontynuacje i nawiązania w porównywanych utworach oraz ich cechy wspólne i różne • kontekst w interpretacji utworów literackich (historycznoliteracki, historyczny, polityczny, kulturowy, filozoficzny, biograficzny, egzystencjalny) • rola wartości uniwersalnych i narodowych w utworach literackich i ich związek z problematyką utworu oraz znaczenie dla budowania własnego systemu wartości • przetwarzanie i hierarchizacja informacji z tekstów, np. publicystycznych, popularnonaukowych, naukowych • główne prądy filozoficzne i ich wpływ na kulturę epoki • odczytanie pozaliterackich tekstów kultury według kodu właściwego danej dziedzinie sztuki • formułowanie pytań, odpowiedzi, ocen; redagowanie informacji, uzasadnień, komentarzy, głosu w dyskusji • przedstawienie propozycji odczytania tekstu • formułowanie argumentów na podstawie tekstu oraz znanych kontekstów, w tym własnego doświadczenia 	I.1.1 ZR I.1.2 I.1.2 ZR I.1.4 I.1.3 I.1.5 I.1.9 I.1.13 I.1.15 I.1.16 I.2.1 I.2.5 I.2.6 III.2.4 III.2.10 IV.2	podstawowy

				<ul style="list-style-type: none"> • logiczny wywód służący uprawomocnieniu formułowanych sądów • hierarchizacja informacji i synteza treści wokół problemu, tematu, zagadnienia 		
3	Główne motywy i wątki sztuki modernizmu – ćwiczenia w czytaniu ze zrozumieniem [podręcznik, czytanie ze zrozumieniem: Artur Hutnikiewicz, <i>Główne motywy i wątki sztuki modernizmu</i> (fragm.), s. 28]	1	MŁODA POLSKA	<ul style="list-style-type: none"> • tematyka i problematyka poznanego tekstu oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi; poddanie ich refleksji • pojęcie motywu literackiego i toposu; podstawowe motywy i toposy oraz ich rola w tworzeniu znaczeń uniwersalnych • porównanie utworów literackich lub ich fragmentów; kontynuacje i nawiązania w porównywanych utworach oraz ich cechy wspólne i różne • przedstawianie propozycji interpretacyjnych; wskazywanie w tekście miejsc, które mogą stanowić argumenty na poparcie tych propozycji • kontekst w interpretacji utworów literackich (historycznoliteracki, historyczny, polityczny, kulturowy, filozoficzny, biograficzny, egzystencjalny) • przetwarzanie i hierarchizacja informacji z tekstów, np. publicystycznych, popularnonaukowych, naukowych • analiza struktury tekstu: sens, główna myśl, sposób prowadzenia wyводу, argumentacja • główne prądy filozoficzne i ich wpływ na kulturę epoki • odczytanie pozaliterackich tekstów kultury według kodu właściwego danej dziedzinie sztuki • zróżnicowanie składniowe zdań wielokrotnie złożonych i ich funkcje w tekście oraz wykorzystanie ich w budowie wypowiedzi o różnym charakterze • pojęcia stylu i stylizacji oraz ich znaczenie w tekście • style funkcjonalne polszczyzny i zasady ich stosowania • formułowanie tez i argumentów w wypowiedzi ustnej i pisemnej przy użyciu odpowiednich konstrukcji składniowych • formułowanie pytań, odpowiedzi, ocen; redagowanie informacji, uzasadnień, komentarzy, głosu w dyskusji • przedstawienie propozycji odczytania tekstu • formułowanie argumentów na podstawie tekstu oraz znanych kontekstów, w tym własnego doświadczenia • logiczny wywód służący uprawomocnieniu formułowanych sądów 	I.1.9 I.1.11 I.1.13 I.1.14 I.1.15 I.2.1 I.2.2 I.2.5 I.2.6 II.1.2 II.2.1 II.2.2 III.1.1 III.2.4 III.2.10	podstawowy

4	Malarska synteza polskich losów [podręcznik: Jacek Malczewski, <i>Melancholia</i> , s. 30]	1	MŁODA POLSKA	<ul style="list-style-type: none"> • elementy tradycji literackiej i kulturowej w utworach oraz ich rola w budowaniu wartości uniwersalnych • cechy i funkcje prądów literackich i artystycznych • treści alegoryczne i symboliczne • główne prądy filozoficzne i ich wpływ na kulturę epoki • główne style w architekturze i sztuce • odczytanie pozaliterackich tekstów kultury według kodu właściwego danej dziedzinie sztuki • formułowanie tez i argumentów w wypowiedzi ustnej i pisemnej przy użyciu odpowiednich konstrukcji składniowych • rzeczowe uzasadnianie własnego zdania w sytuacji zgadzania się z cudzymi poglądami lub polemizowania z nimi • formułowanie pytań, odpowiedzi, ocen; redagowanie informacji, uzasadnień, komentarzy, głosu w dyskusji • przedstawienie propozycji odczytania tekstu • formułowanie argumentów na podstawie tekstu oraz znanych kontekstów, w tym własnego doświadczenia • logiczny wywód służący uprawomocnieniu formułowanych sądów • rozwijanie umiejętności pracy samodzielnej m.in. przez przygotowanie różnorodnych form prezentacji własnego stanowiska 	ZR I.1.2 ZR I.1.3 I.1.5 I.2.6 ZR I.2.5 III.1.1 III.2.1 III.2.4 III.2.10 IV.1	podstawowy
5–6	ZR Ludzka wola jako siła życia [podręcznik: Artur Schopenhauer, <i>Świat jako wola i przedstawienie</i> (fragm.), s. 33; Friedrich Nietzsche, <i>Tako rzecze Zaratustra</i> (fragm.), s. 35; Henri Bergson, <i>Wstęp do metafizyki</i> (fragm.), s. 37]	2	MŁODA POLSKA	<ul style="list-style-type: none"> • elementy tradycji literackiej i kulturowej w utworach oraz ich rola w budowaniu wartości uniwersalnych • założenia programowe grup i pokoleń literackich w utworach różnych epok • tematyka i problematyka poznanej treści oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi; poddanie ich refleksji • pojęcie aluzji literackiej; rozpoznawanie aluzji literackich w utworach i określanie ich znaczenia w interpretacji utworów • związek wartości poznawczych, etycznych i estetycznych w utworach literackich • przedstawianie propozycji interpretacyjnych; wskazywanie w tekście miejsc, które mogą stanowić argumenty na poparcie tych propozycji • kontekst w interpretacji utworów literackich (historycznoliteracki, historyczny, polityczny, kulturowy, filozoficzny, biograficzny, mitologiczny, biblijny, egzystencjalny) 	ZR I.1.2 ZR I.1.4 I.1.9 ZR I.1.12 ZR I.1.13 I.1.14 I.1.15 I.2.2 I.2.5 ZR I.2.6 II.1.3 ZR II.2.5 III.1.1 III.2.1 II.2.10	rozszerzony

				<ul style="list-style-type: none"> • analiza struktury tekstu: sens, główna myśl, sposób prowadzenia wywodu, argumentacja • główne prądy filozoficzne i ich wpływ na kulturę epoki • poglądy filozoficzne zawarte w różnorodnych dziełach • argumentacyjny charakter różnych konstrukcji składniowych i ich funkcje w tekście; wykorzystanie ich w budowie własnych wypowiedzi • właściwości języka jako nośnika i przekaźnika treści kulturowych • formułowanie tez i argumentów w wypowiedzi ustnej i pisemnej przy użyciu odpowiednich konstrukcji składniowych • rzeczowe uzasadnianie własnego zdania w sytuacji zgadzania się z cudzymi poglądami lub polemizowania z nimi • przedstawienie propozycji odczytania tekstu • formułowanie argumentów na podstawie tekstu oraz znanych kontekstów, w tym własnego doświadczenia • logiczny wywód służący uprawomocnieniu formułowanych sądów 		
7–8	Publicystyka młodopolska – obraz stanu duchowego nowego pokolenia [podręcznik: s. 39, Wacław Nałkowski, <i>Forpocząty ewolucji psychicznej i troglodyci</i> (fragm.), s. 40; Artur Górski, <i>Młoda Polska</i> (fragm.), s. 41; Zenon Przesmycki, <i>Walka ze sztuką</i> (fragm.), s. 43]	2	MŁODA POLSKA	<ul style="list-style-type: none"> • elementy tradycji literackiej i kulturowej w utworach i ich rola w budowaniu wartości uniwersalnych • cechy i funkcje prądów literackich oraz artystycznych • założenia programowe grup i pokoleń literackich w utworach różnych epok • tematyka i problematyka poznanej treści oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi; poddanie ich refleksji • przedstawianie propozycji interpretacyjnych; wskazywanie w tekście miejsc, które mogą stanowić argumenty na poparcie tych propozycji • kontekst w interpretacji utworów literackich (historycznoliteracki, historyczny, polityczny, kulturowy, filozoficzny, biograficzny, egzystencjalny) • rola wartości uniwersalnych i narodowych w utworze literackim i ich związek z problematyką utworu oraz znaczenie dla budowania własnego systemu wartości • przetwarzanie i hierarchizacja informacji z tekstów, np. publicystycznych, popularnonaukowych, naukowych • analiza struktury tekstu: sens, główna myśl, sposób prowadzenia wywodu, argumentacja (arystokratyczny charakter publicystyki młodopolskiej) 	ZR I.1.2 ZR I.1.3 ZR I.1.4 I.1.9 I.1.14 I.1.15 I.1.16 I.2.1 I.2.2 I.2.3 I.2.5 II.2.7 II.3.9 III.1.2 III.2.1 III.2.2 III.2.4 IV.2 IV.6 IV.7	podstawowy

			<ul style="list-style-type: none"> • specyfika tekstów publicystycznych (artykuł) • środki językowe i ich funkcje zastosowane w tekstach • główne prądy filozoficzne i ich wpływ na kulturę epoki • słownictwo o charakterze wartościującym • słownictwo neutralne a słownictwo o zabarwieniu potocznym • zasady etykiety językowej odpowiedniej do sytuacji w wypowiedziach ustnych i pisemnych • cele perswazyjne w wypowiedzi literackiej i nieliterackiej • rzeczowe uzasadnianie własnego zdania w sytuacji zgadzania się z cudzymi poglądami lub polemizowania z nimi • budowanie wypowiedzi w sposób świadomy, ze znajomością jej funkcji językowej, z uwzględnieniem celu i adresata, z zachowaniem zasad retoryki • formułowanie pytań, odpowiedzi, ocen; redagowanie informacji, uzasadnień, komentarzy, głosu w dyskusji • hierarchizacja informacji i synteza treści wokół problemu, tematu, zagadnienia • wybór odpowiednich cytatów z tekstu i stosowanie ich w wypowiedzi • pozajęzykowe środki komunikacji 		
9	Cyganeria krakowska [podręcznik: infografika, s. 46]	1	MŁODA POLSKA <ul style="list-style-type: none"> • rozwój sztuki teatralnej • główne prądy filozoficzne i ich wpływ na kulturę epoki • główne style w architekturze i sztuce • odczytanie pozaliterackich tekstów kultury według kodu właściwego danej dziedzinie sztuki • aforyzmy obecne w polskim dziedzictwie kulturowym i ich funkcjonalne wykorzystanie • właściwości języka jako nośnika i przekaźnika treści kulturowych • rola języka w budowaniu obrazu świata • różne odmiany polszczyzny w zależności od sytuacji komunikacyjnej • hierarchizacja informacji i synteza treści wokół problemu, tematu, zagadnienia 	I.2.4 I.2.5 ZR I.2.5 I.2.6 II.2.5 ZR II.2.5 ZR II.3.4 II.3.5 IV.2	podstawowy

10– 11	ZR Poeci przeklęci: Charles Baudelaire, Paul Verlaine, Arthur Rimbaud [podręcznik: s. 48, Charles Baudelaire, <i>Padlina</i> , s. 49; Arthur Rimbaud, <i>Stetek pijany</i> (fragm.), s. 50; Paul Verlaine, <i>Sztuka poetycka</i> (fragm.), s. 53; nawiązanie: Rafał Wojaczek, <i>Ojczyzna</i> (fragm.), s. 55]	2	MŁODA POLSKA	<ul style="list-style-type: none"> • konwencje literackie i ich cechy w utworach • podstawy genologii • cechy i funkcje prądów literackich i artystycznych • środki wyrazu artystycznego i ich funkcje • przemiany konwencji i ich przenikanie się w utworach literackich • tematyka i problematyka poznanego tekstu oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi; poddanie ich refleksji • sposoby kreowania sytuacji lirycznej; jej interpretacja i wartościowanie • pojęcie motywu literackiego i toposu w utworach literackich oraz ich rola w tworzeniu znaczeń uniwersalnych • różnorodne propozycje odczytania tego samego utworu literackiego • porównanie utworów literackich lub ich fragmentów; kontynuacje i nawiązania w porównywanych utworach oraz ich cechy wspólne i różne • przedstawianie propozycji interpretacyjnych; wskazywanie w tekście miejsc, które mogą stanowić argumenty na poparcie tych propozycji • kontekst w interpretacji utworów literackich (historycznoliteracki, historyczny, polityczny, kulturowy, filozoficzny, biograficzny, egzystencjalny); kontrkultura • rola wartości uniwersalnych i narodowych w utworze literackim i ich związek z problematyką utworu oraz znaczenie dla budowania własnego systemu wartości • główne prądy filozoficzne i ich wpływ na kulturę epoki • odczytanie pozaliterackich tekstów kultury według kodu właściwego danej dziedzinie sztuki • dzieła kultury wysokiej a teksty kultury popularnej • kryteria pozwalające odróżnić arcydzieło od kiczu • prozodyczne elementy stylu: akcent, intonacja, dynamika, rytmizacja i ich funkcje w tekście • rozpoznanie obecności tabu językowego w wypowiedziach • styl indywidualny (dzieła literackiego, autora) oraz styl typowy (gatunku literackiego, prądu literackiego, epoki) • porównanie koncepcji „poety przeklętego” i „kaskaderów literatury” • słownictwo o charakterze wartościującym • słownictwo neutralne a słownictwo o zabarwieniu potocznym 	I.1.2 I.1.3 ZR I.1.3 I.1.4 ZRI.1.7 I.1.9 I.1.10 I.1.11 ZR I.1.11 I.1.13 I.1.14 I.1.15 I.1.16 I.2.5 I.2.6 I.2.7 ZR II.2.2 ZR II.2.4 ZR II.2.6 II.2.7 II.3.9 III.1.1 III.2.1 III.2.4 III.2.10 IV.1	rozszerzony
-----------	---	---	--------------	--	---	-------------

				<ul style="list-style-type: none"> • zasady etykiety językowej odpowiedniej do sytuacji w wypowiedziach ustnych i pisemnych • formułowanie tez i argumentów w wypowiedzi ustnej i pisemnej przy użyciu odpowiednich konstrukcji składniowych • rzeczowe uzasadnianie własnego zdania w sytuacji zgadzania się z cudzymi poglądami lub polemizowania z nimi • formułowanie pytań, odpowiedzi, ocen; redagowanie informacji, uzasadnień, komentarzy, głosu w dyskusji • przedstawienie propozycji odczytania tekstu • formułowanie argumentów na podstawie tekstu oraz znanych kontekstów, w tym własnego doświadczenia • logiczny wywód służący uprawomocnieniu formułowanych sądów • rozwijanie umiejętności pracy samodzielnej, m.in. przez przygotowanie różnorodnych form prezentacji własnego stanowiska 		
12	<i>Moulin Rouge!</i> Między sztuką a życiem [podręcznik: s. 57]	1	MŁODA POLSKA	<ul style="list-style-type: none"> • konwencja baśniowa, oniryczna, postmodernistyczna w filmie <i>Moulin Rouge</i> • cechy musicalu i melodramatu w filmie • świat artystycznej bohemy przełomu wieków ukazany w filmie • teatr w teatrze jako zabieg artystyczny • funkcja piosenek w konstruowaniu opowieści filmowej • Baz Luhrmann jako reżyser postmodernistyczny • styl filmowy Baza Luhrmanna • tematyka i problematyka poznanej kultury oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi; poddanie ich refleksji • sposoby kreowania świata przedstawionego (fabuły, bohaterów, akcji, wątków, motywów), narracji, sytuacji lirycznej); ich interpretacja i wartościowanie • główne prądy filozoficzne i ich wpływ na kulturę epoki • odczytanie pozaliterackich tekstów kultury według kodu właściwego danej dziedzinie sztuki • dzieła kultury wysokiej a teksty kultury popularnej • kryteria pozwalające odróżnić arcydzieło od kiczu • pojęcia stylu i stylizacji oraz ich znaczenie w tekście • styl indywidualny (autora) 	ZR I.1.2 ZR I.1.3 ZR I.1.6 I.1.9 I.1.10 I.2.4 I.2.5 I.2.6 I.2.7 II.2.1 ZR II.2.6 III.2.1 III.2.4	podstawowy

				<ul style="list-style-type: none"> • rzeczowe uzasadnianie własnego zdania w sytuacji zgadzania się z cudzymi poglądami lub polemizowania z nimi • formułowanie pytań, odpowiedzi, ocen; redagowanie informacji, uzasadnień, komentarzy, głosu w dyskusji 		
13–14	Poeta – kapłan sztuki [podręcznik: s. 61, Stanisław Przybyszewski, <i>Confiteor</i> (fragm.), s. 62; Charles Baudelaire, <i>Albatros</i> , s. 64; Kazimierz Przerwa-Tetmajer, <i>Eviva l'arte!</i> , s. 65]	2	MŁODA POLSKA	<ul style="list-style-type: none"> • konwencje literackie i ich cechy w utworach (symboliczna, realistyczna, naturalna) • elementy tradycji literackiej i kulturowej w utworach i ich rola w budowaniu wartości uniwersalnych • cechy i funkcje prądów literackich i artystycznych • środki wyrazu artystycznego poznane w szkole podstawowej i ich funkcje • treści alegoryczne i symboliczne • założenia programowe grup i pokoleń literackich w utworach różnych epok • przemiany konwencji; przenikanie się konwencji w utworach literackich • tematyka i problematyka poznanego tekstu oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi; poddanie ich refleksji • pojęcie motywu literackiego i toposu oraz ich rola w tworzeniu znaczeń uniwersalnych • porównanie utworów literackich lub ich fragmentów; kontynuacje i nawiązania w porównywanych utworach oraz ich cechy wspólne i różne • przedstawianie propozycji interpretacyjnych; wskazywanie w tekście miejsc, które mogą stanowić argumenty na poparcie tych propozycji • główne prądy filozoficzne i ich wpływ na kulturę epoki • style w sztuce • odczytanie pozaliterackich tekstów kultury według kodu właściwego danej dziedzinie sztuki • poglądy filozoficzne zawarte w różnorodnych dziełach • postulowana i negowana wizja sztuki i artysty • młodopolska wizja artysty a koncepcja poety romantycznego i twórcy pozytywistycznego • poetycki obraz filistra a jego wizerunek malarski 	I.1.2 ZR I.1.2 ZR I.1.3 I.1.4 ZR I.1.4 I.1.5 I.2.5 ZR I.2.5 ZR I.1.7 I.1.9 I.1.11 I.1.13 I.1.14 I.2.6 ZR I.2.6 II.1.1 II.4.2 III.1.1 III.2.10 IV.1 IV.6	podstawowy

			<ul style="list-style-type: none"> • wykorzystanie wiedzy z dziedziny fleksji, słowotwórstwa, frazeologii i składni w analizie i interpretacji tekstów oraz w tworzeniu własnych wypowiedzi • wypuklenie sensów redagowanego przez siebie tekstu dzięki wykorzystaniu składniowo-znaczeniowego charakteru interpunkcji • formułowanie tez i argumentów w wypowiedzi ustnej i pisemnej przy użyciu odpowiednich konstrukcji składniowych • przedstawienie propozycji odczytania tekstu • formułowanie argumentów na podstawie tekstu oraz znanych kontekstów, w tym własnego doświadczenia • logiczny wywód służący uprawomocnieniu formułowanych sądów • rozwijanie umiejętności pracy samodzielnej m.in. przez przygotowanie różnorodnych form prezentacji własnego stanowiska • wybór odpowiednich cytatów z tekstu i stosowanie ich w wypowiedzi 		
15	ZR <i>Moralność Pani Dulskiej</i> jako tragifarsa i dramat obyczajowo-psychologiczny [lektura uzupełniająca: Gabriela Zapolska, <i>Moralność pani Dulskiej</i> ; podręcznik: s. 67]	1	MŁODA POLSKA <ul style="list-style-type: none"> • podstawy periodyzacji literatury • konwencje literackie i ich cechy w utworach (naturalistyczna) • elementy tradycji literackiej i kulturowej w utworach oraz ich rola w budowaniu wartości uniwersalnych • podstawy genologii (tragifarsa, dramat obyczajowo-psychologiczny) • cechy i funkcje prądów literackich i artystycznych • wartościujący charakter komizmu, tragizmu, humoru, patosu i ich funkcja w tekście • tematyka i problematyka poznanego tekstu oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi; poddanie ich refleksji • sposoby kreowania świata przedstawionego (fabuły, bohaterów, akcji, wątków, motywów), narracji; ich interpretacja i wartościowanie • rola wartości uniwersalnych i narodowych w utworze literackim i ich związek z problematyką utworu oraz znaczenie dla budowania własnego systemu wartości • wpływ starożytnego teatru greckiego na rozwój sztuki teatralnej • hierarchizacja informacji i synteza treści wokół problemu, tematu, zagadnienia 	I.1.1 I.1.2 ZR I.1.2 I.1.3 ZR I.1.3 I.1.6 I.1.9 I.1.10 I.1.16 I.2.4 IV.2	rozszerzony

16	ZR Czym jest dulszczyzna? [lektura uzupełniająca: Gabriela Zapolska, <i>Moralność pani Dulskiej</i> ; podręcznik: s. 69; nawiązanie: Maryla Szymiczkowa, <i>Tajemnica Domu Helclów</i> (fragm.), s. 78]	1	MŁODA POLSKA	<ul style="list-style-type: none"> • tematyka i problematyka poznanego tekstu oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi; poddanie ich refleksji • sposoby kreowania świata przedstawionego (fabuły, bohaterów, akcji, wątków, motywów), narracji; ich interpretacja i wartościowanie • różnorodne propozycje odczytania tego samego utworu literackiego • porównanie utworów literackich lub ich fragmentów; kontynuacje i nawiązania w porównywanych utworach oraz ich cechy wspólne i różne (Zofia Szczupaczyńska a Aniela Dulcka) • przedstawianie propozycji interpretacyjnych; wskazywanie w tekście miejsc, które mogą stanowić argumenty na poparcie tych propozycji • rola wartości uniwersalnych i narodowych w utworze literackim i ich związek z problematyką utworu oraz znaczenie dla budowania własnego systemu wartości • analiza struktury tekstu: sens, główna myśl, sposób prowadzenia wyводу, argumentacja • teatralne środki wyrazu i ich funkcje • różnorodne konteksty w porównywanych tekstach kultury • słownictwo o charakterze wartościującym • słownictwo neutralne a słownictwo o zabarwieniu potocznym • różne odmiany polszczyzny w zależności od sytuacji komunikacyjnej • zasady etyki wypowiedzi • wartościowanie wypowiedzi językowych według kryteriów: prawda – fałsz, poprawność – niepoprawność • rozpoznanie w tekstach zjawisk: manipulacji, dezinformacji, stereotypu; ich charakterystyka • zasady etykiety językowej odpowiedniej do sytuacji w wypowiedziach ustnych i pisemnych • rozróżnienie typów argumentów, w tym argumentów pozamerytorycznych • formułowanie pytań, odpowiedzi, ocen; redagowanie informacji, uzasadnień, komentarzy, głosu w dyskusji • przedstawienie propozycji odczytania tekstu • formułowanie argumentów na podstawie tekstu oraz znanych kontekstów, w tym własnego doświadczenia • hierarchizacja informacji i synteza treści wokół problemu, tematu, zagadnienia 	I.1.9 I.1.10 ZR I.1.11 I.1.13 I.1.14 I.1.16 I.2.2 I.2.4 ZR I.2.4 II.2.7 II.3.5 II.3.7 II.3.8 II.3.9 III.1.5 III.2.4 III.2.10 IV.2	rozszerzony
----	---	---	--------------	--	--	-------------

17	ZR Portret filistra [lektura uzupełniająca: Gabriela Zapolska, <i>Moralność pani Dulskiej</i> ; podręcznik: s. 80]	1	MŁODA POLSKA	<ul style="list-style-type: none"> • tematyka i problematyka poznanego tekstu oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi; poddanie ich refleksji • sposoby kreowania świata przedstawionego (fabuły, bohaterów, akcji, wątków, motywów), narracji; ich interpretacja i wartościowanie • różnorodne propozycje odczytania tego samego utworu literackiego • przedstawianie propozycji interpretacyjnych; wskazywanie w tekście miejsc, które mogą stanowić argumenty na poparcie tych propozycji • rola wartości uniwersalnych i narodowych w utworze literackim i ich związek z problematyką utworu oraz znaczenie dla budowania własnego systemu wartości • analiza struktury tekstu: sens, główna myśl, sposób prowadzenia wyводу, argumentacja • słownictwo o charakterze wartościującym • słownictwo neutralne a słownictwo o zabarwieniu potocznym • rzeczowe uzasadnianie własnego zdania w sytuacji zgadzania się z cudzymi poglądami lub polemizowania z nimi • przedstawienie propozycji odczytania tekstu • formułowanie argumentów na podstawie tekstu oraz znanych kontekstów, w tym własnego doświadczenia • logiczny wywód służący uprawomocnieniu formułowanych sądów 	I.1.9 I.1.10 ZR I.1.11 I.1.14 I.1.16 I.2.2 II.2.7 III.2.1 III.2.10	rozszerzony
18	ZR Dola służącej [lektura uzupełniająca: Gabriela Zapolska, <i>Moralność pani Dulskiej</i> ; podręcznik: s. 84]	1	MŁODA POLSKA	<ul style="list-style-type: none"> • wartościujący charakter tragizmu i jego funkcja w tekście • tematyka i problematyka poznanego tekstu oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi; poddanie ich refleksji • sposoby kreowania świata przedstawionego (fabuły, bohaterów, akcji, wątków, motywów), narracji; ich interpretacja i wartościowanie • przedstawianie propozycji interpretacyjnych; wskazywanie w tekście miejsc, które mogą stanowić argumenty na poparcie tych propozycji • kontekst w interpretacji utworów literackich (kulturowy) • rola wartości uniwersalnych i narodowych w utworze literackim i ich związek z problematyką utworu oraz znaczenie dla budowania własnego systemu wartości • socjolekt i jego funkcje komunikacyjne • właściwości języka jako nośnika i przekaźnika treści kulturowych • słownictwo o charakterze wartościującym 	I.1.6 I.1.9 I.1.10 I.1.14 I.1.15 I.1.16 ZR II.2.3 ZR II.2.5 II.2.7 II.3.8 III.1.1 III.1.2 ZR III.1.3 III.2.1 III.2.4 III.2.10	rozszerzony

				<ul style="list-style-type: none"> • słownictwo neutralne a słownictwo o zabarwieniu potocznym • rozpoznanie w tekstach zjawisk: manipulacji, stereotypu i ich charakterystyka • formułowanie tez i argumentów w wypowiedzi ustnej przy użyciu odpowiednich konstrukcji składniowych • cele perswazyjne w wypowiedzi literackiej i nieliterackiej • wywód o charakterze demagogicznym oraz metoda pytań podchwytliwych i sugerujących • rzeczowe uzasadnianie własnego zdania w sytuacji zgadzania się z cudzymi poglądami lub polemizowania z nimi • formułowanie pytań, odpowiedzi, ocen; redagowanie informacji, uzasadnień, komentarzy, głosu w dyskusji • przedstawienie propozycji odczytania tekstu • formułowanie argumentów na podstawie tekstu oraz znanych kontekstów, w tym własnego doświadczenia • logiczny wywód służący uprawomocnieniu formułowanych sądów 		
19	ZR Gabriela Zapolska, <i>Moralność pani Dulskiej</i> [lektura uzupełniająca; podręcznik: Zadania do całej lektury, s. 92; nawiązanie: Sławomir Shuty, <i>Odwiedziny</i> , s. 93]	1	MŁODA POLSKA	<ul style="list-style-type: none"> • środki wyrazu artystycznego i ich funkcje • tematyka i problematyka poznanego tekstu oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi; poddanie ich refleksji • sposoby kreowania świata przedstawionego (fabuły, bohaterów, akcji, wątków, motywów), narracji; ich interpretacja i wartościowanie • różnorodne propozycje odczytania tego samego utworu literackiego • porównanie utworów literackich lub ich fragmentów; kontynuacje i nawiązania w porównywanych utworach oraz ich cechy wspólne i różne (model rodziny w utworze Gabrieli Zapolskiej i opowiadaniu Sławomira Shuty) • przedstawianie propozycji interpretacyjnych; wskazywanie w tekście miejsc, które mogą stanowić argumenty na poparcie tych propozycji • kontekst kulturowy w interpretacji utworu literackiego • rola wartości uniwersalnych i narodowych w utworze literackim i ich związek z problematyką utworu oraz znaczenie dla budowania własnego systemu wartości • analiza struktury tekstu: sens, główna myśl, sposób prowadzenia wywodu, argumentacja 	I.1.8 I.1.9 I.1.10 ZR I.1.13 I.1.13 I.1.14 I.1.15 I.1.16 I.2.2 I.2.6 II.1.1 II.2.7 II.4.2 III.2.1 III.2.2 III.2.6 III.2.10 IV.1 IV.2	rozszerzony

				<ul style="list-style-type: none"> • odczytanie pozaliterackich tekstów kultury według kodu właściwego danej dziedzinie sztuki (spektakl Teatru Telewizji) • wykorzystanie wiedzy z dziedziny fleksji, słownotwórstwa, frazeologii i składni w analizie i interpretacji tekstów oraz w tworzeniu własnych wypowiedzi • słownictwo o charakterze wartościującym • słownictwo neutralne a słownictwo o zabarwieniu potocznym • uwypuklenie sensów redagowanego przez siebie tekstu dzięki wykorzystaniu składniowo-znaczeniowego charakteru interpunkcji • rzeczowe uzasadnianie własnego zdania w sytuacji zgadzania się z cudzymi poglądami lub polemizowania z nimi • budowanie wypowiedzi w sposób świadomy, ze znajomością jej funkcji językowej • tworzenie spójnych wypowiedzi • przedstawienie propozycji odczytania tekstu • formułowanie argumentów na podstawie tekstu oraz znanych kontekstów, w tym własnego doświadczenia • konstruowanie logicznego wywodu w celu uprawomocnienia formułowanych sądów • rozwijanie umiejętności pracy samodzielnej m.in. przez przygotowanie różnorodnych form prezentacji własnego stanowiska • hierarchizacja informacji i synteza treści wokół problemu, tematu, zagadnienia 		
20	Zażalenie i opinia [podręcznik: Budowa zażalenia i przykładowe zażalenie, s. 95; Budowa opinii i przykładowa opinia, s. 96]	1	SZTUKA PISANIA	<ul style="list-style-type: none"> • tworzenie form użytkowych: opinii, skargi, zażalenia • wskazywanie elementów typowych dla tych form • stosowanie zwrotów adresatywnych, etykiety językowej • wskazywanie dominującej funkcji językowej • określanie cech stylu pisma • określanie funkcji słownictwa wartościującego w opinii 	III.2.5 I.2.2 II.1.3 II.2.1 II.2.2 II.2.7 II.3.3 II.3.7 III.2.2	podstawowy
21– 22	Poezja inspirowana filozofią [podręcznik: Kazimierz Przerwa-Tetmajer, <i>Hymn do Nirwany</i> , s. 97; Leopold Staff, <i>Kowal</i> , s. 100;	2	MŁODA POLSKA	<ul style="list-style-type: none"> • podstawy genologii • środki wyrazu artystycznego i ich funkcje 	I.1.3 I.1.4 ZR I.1.8 I.1.9	podstawowy

	Bolesław Leśmian, <i>Przemiany</i> , s. 101; nawiązanie: Herman Hesse, <i>Siddhartha</i> , s. 103]			<ul style="list-style-type: none"> • tematyka i problematyka poznanego tekstu oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi; poddanie ich refleksji • sposoby kreowania sytuacji lirycznej; jej interpretacja i wartościowanie • pojęcie motywu literackiego i toposu; żywotność motywów antycznych w utworach literackich i ich rola w tworzeniu znaczeń uniwersalnych • porównanie utworów literackich lub ich fragmentów; kontynuacje i nawiązania w porównywanych utworach oraz ich cechy wspólne i różne • przedstawianie propozycji interpretacyjnych; wskazywanie w tekście miejsc, które mogą stanowić argumenty na poparcie tych propozycji • kontekst w interpretacji utworów literackich (kulturowy, filozoficzny, biograficzny, egzystencjalny) • rola wartości uniwersalnych i narodowych w utworze literackim i ich związek z problematyką utworu oraz znaczenie dla budowania własnego systemu wartości • główne prądy filozoficzne i ich wpływ na kulturę epoki (dekadentyzm, katastrofizm; koncepcja artysty ponad tłumem) • poglądy filozoficzne zawarte w różnorodnych dziełach • odczytanie pozaliterackiego tekstu kultury według kodu właściwego danej dziedzinie sztuki (krótkometrażowy film rysunkowy) • rzeczowe uzasadnianie własnego zdania w sytuacji zgadzania się z cudzymi poglądami lub polemizowania z nimi • przedstawienie propozycji odczytania tekstu • rozwijanie umiejętności pracy samodzielnej m.in. przez przygotowanie różnorodnych form prezentacji własnego stanowiska • hierarchizacja informacji i synteza treści wokół problemu, tematu, zagadnienia 	I.1.10 I.1.11 I.1.13 I.1.14 I.1.15 I.1.16 I.2.5 ZR I.2.6 I.2.6 III.2.1 III.2.10 IV.1 IV.2	
23	„Nie wierzę w nic...”. Dekadentyzm, czyli zwątpienie i rozpacz. Poezja Kazimierza Przerwy-Tetmajera [podręcznik: s. 105; Kazimierz Przerwa-Tetmajer, <i>Koniec wieku XIX</i> , s. 106; Kazimierz Przerwa-Tetmajer, (Nie wierzę w nic...), s. 107;	1	MŁODA POLSKA	<ul style="list-style-type: none"> • podstawy genologii (sonet) • cechy i funkcje prądów literackich i artystycznych (obecność dekadentyzmu jako elementu światopoglądu twórców Młodej Polski w poezji K. Przerwy-Tetmajera i malarstwie epoki) • środki wyrazu artystycznego i ich funkcje 	I.1.3 ZR I.1.3 I.1.4 I.1.9 I.1.10 ZR I.1.11 I.1.13 I.1.14	podstawowy

	nawiązanie: Edward Hopper, <i>Biuro w małym mieście</i> , s. 109]			<ul style="list-style-type: none"> • tematyka i problematyka poznanego tekstu oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi; poddanie ich refleksji • sposoby kreowania sytuacji lirycznej; jej interpretacja i wartościowanie • różnorodne propozycje odczytania tego samego utworu literackiego • porównanie utworów literackich lub ich fragmentów; kontynuacje i nawiązania w porównywanych utworach oraz ich cechy wspólne i różne • przedstawianie propozycji interpretacyjnych; wskazywanie w tekście miejsc, które mogą stanowić argumenty na poparcie tych propozycji • kontekst w interpretacji utworów literackich (historycznoliteracki, historyczny, kulturowy, filozoficzny, biograficzny, egzystencjalny) • rola wartości uniwersalnych i narodowych w utworze literackim i ich związek z problematyką utworu oraz znaczenie dla budowania własnego systemu wartości • główne prądy filozoficzne i ich wpływ na kulturę epoki (pokoleniowy charakter utworu) • odczytanie pozaliterackich tekstów kultury według kodu właściwego danej dziedzinie sztuki • poglądy filozoficzne zawarte w różnorodnych dziełach • wykorzystanie wiedzy z dziedziny fleksji, słowotwórstwa, frazeologii i składni w analizie i interpretacji tekstów oraz w tworzeniu własnych wypowiedzi • stosowanie zasad ortografii i interpunkcji • rzeczowe uzasadnianie własnego zdania w sytuacji zgadzania się z cudzymi poglądami lub polemizowania z nimi • formułowanie pytań, odpowiedzi, ocen; redagowanie informacji, uzasadnień, komentarzy, głosu w dyskusji • przedstawienie propozycji odczytania tekstu • formułowanie argumentów na podstawie tekstu oraz znanych kontekstów, w tym własnego doświadczenia • hierarchizacja informacji i synteza treści wokół problemu, tematu, zagadnienia 	I.1.15 I.1.16 I.2.5 I.1.6 ZR I.2.6 II.1.1 II.4.1 III.2.1 III.2.4 III.2.10 IV.2	
24–25	Pejzaż duszy w poezji modernistycznej	2	MŁODA POLSKA	<ul style="list-style-type: none"> • środki wyrazu artystycznego i ich funkcje; synestezja • tematyka i problematyka poznanego tekstu oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, 	I.1.4 ZR I.1.8 I.1.9	podstawowy

<p>[podręcznik: Charles Baudelaire, <i>Spleen</i> (fragm.), s. 110; Leopold Staff, <i>Deszcz jesienny</i>, s. 112; nawiązanie: Kora, <i>Krakowski spleen</i>, s. 112]</p>	<p>historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi; poddanie ich refleksji (spleen)</p> <ul style="list-style-type: none"> • sposoby kreowania wątków, motywów, sytuacji lirycznej; ich interpretacja i wartościowanie • porównanie utworów literackich lub ich fragmentów; kontynuacje i nawiązania w porównywanych utworach oraz ich cechy wspólne i różne • przedstawianie propozycji interpretacyjnych; wskazywanie w tekście miejsc, które mogą stanowić argumenty na poparcie tych propozycji • kontekst w interpretacji utworów literackich (kulturowy, filozoficzny, egzystencjalny) • rola wartości uniwersalnych i narodowych w utworze literackim i ich związek z problematyką utworu oraz znaczenie dla budowania własnego systemu wartości • odczytanie pozaliterackich tekstów kultury według kodu właściwego danej dziedzinie sztuki (pejzaże Ferdynanda Ruszczyca i Egona Schielego) • wykorzystanie wiedzy z dziedziny fleksji, słowotwórstwa, frazeologii i składni w analizie i interpretacji tekstów oraz w tworzeniu własnych wypowiedzi • słownictwo o charakterze wartościującym • stosowanie zasad ortografii i interpunkcji • uwypuklenie sensów redagowanego przez siebie tekstu dzięki wykorzystaniu składniowo-znaczeniowego charakteru interpunkcji • formułowanie tez i argumentów w wypowiedzi ustnej i pisemnej przy użyciu odpowiednich konstrukcji składniowych • rzeczowe uzasadnianie własnego zdania w sytuacji zgadzania się z cudzymi poglądami lub polemizowania z nimi • formułowanie pytań, odpowiedzi, ocen; redagowanie informacji, uzasadnień, komentarzy, głosu w dyskusji • tworzenie spójnych wypowiedzi w następujących formach gatunkowych – notatka syntetyzująca • przedstawienie propozycji odczytania tekstu • formułowanie argumentów na podstawie tekstu oraz znanych kontekstów, w tym własnego doświadczenia • konstruowanie logicznego wywodu w celu uprawomocnienia formułowanych sądów 	<p>I.1.10 I.1.13 I.1.14 I.1.15 I.1.16 I.2.6 II.1.1 II.2.7 II.4.1 II.4.2 III.1.1 III.2.1 III.2.4 III.2.6 III.2.10 IV.1 IV.2 IV.10</p>
---	---	---

				<ul style="list-style-type: none"> • rozwijanie umiejętności pracy samodzielnej m.in. przez przygotowanie różnorodnych form prezentacji własnego stanowiska (odwołanie do różnych tekstów kultury) • hierarchizacja informacji i synteza treści wokół problemu, tematu, zagadnienia • gromadzenie i przetwarzanie informacji 		
26–27	Przeciw rozpaczcy – franciszkańska filozofia nadziei [podręcznik: s. 116; Leopold Staff, <i>Sonet szalony</i> , s. 117; Leopold Staff, <i>O miłości wroga</i> , s. 118; Jan Kasprowicz, <i>Księga ubogich</i> , s. 120; nawiązanie: Anna Kamieńska, <i>Modlitwa do św. Franciszka</i> , s. 122]	2	MŁODA POLSKA	<ul style="list-style-type: none"> • podstawy genologii (cechy gatunkowe sonetu) • środki wyrazu artystycznego i ich funkcje • tematyka i problematyka poznanego tekstu oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi; poddanie ich refleksji • sposoby kreowania sytuacji lirycznej; jej interpretacja i wartościowanie • pojęcie motywu literackiego i toposu; żywotność motywów biblijnych w utworach literackich i ich rola w tworzeniu znaczeń uniwersalnych (motyw wędrowki, szaleństwa) • porównanie utworów literackich lub ich fragmentów; kontynuacje i nawiązania w porównywanych utworach oraz ich cechy wspólne i różne (św. Franciszek, franciszkanizm; wizerunek Boga, relacje ze Stwórcą) • przedstawianie propozycji interpretacyjnych; wskazywanie w tekście miejsc, które mogą stanowić argumenty na poparcie tych propozycji • kontekst w interpretacji utworów literackich (historycznoliteracki, kulturowy, filozoficzny, biblijny, egzystencjalny) • rola wartości uniwersalnych i narodowych w utworze literackim i ich związek z problematyką utworu oraz znaczenie dla budowania własnego systemu wartości • główne prądy filozoficzne i ich wpływ na kulturę epoki • odczytanie pozaliterackich tekstów kultury według kodu właściwego danej dziedzinie sztuki (grafika) • wykorzystanie wiedzy z dziedziny fleksji, słowotwórstwa, frazeologii i składni w analizie i interpretacji tekstów oraz w tworzeniu własnych wypowiedzi • zróżnicowanie składniowe zdań wielokrotnie złożonych i ich funkcje w tekście • świadomość oddziaływania na odbiorcę użytych środków retorycznych (np. powtórzeń) 	I.1.3 I.1.4 I.1.9 I.1.10 I.1.11 I.1.13 I.1.14 I.1.15 I.1.16 I.2.5 I.2.6 II.1.1 II.1.2 III.1.4 III.2.1 III.2.4 III.2.10 IV.1 IV.6	podstawowy

				<ul style="list-style-type: none"> • rzeczowe uzasadnianie własnego zdania w sytuacji zgadzania się z cudzymi poglądami lub polemizowania z nimi • formułowanie pytań, odpowiedzi, ocen; redagowanie informacji, uzasadnień, komentarzy, głosu w dyskusji • przedstawienie propozycji odczytania tekstu • rozwijanie umiejętności pracy samodzielnej m.in. przez przygotowanie różnorodnych form prezentacji własnego stanowiska • wybór odpowiednich cytatów z tekstu i stosowanie ich w wypowiedzi 		
28	<p>Harmonia cnoty – klasycyzm w liryce Leopolda Staffa [podręcznik: s. 123; Leopold Staff, <i>Curriculum vitae</i>, s. 124; Leopold Staff, <i>Estetyka</i>, s. 125; nawiązanie: Igor Mitoraj, rzeźby, s. 127]</p>	1	MŁODA POLSKA	<ul style="list-style-type: none"> • podstawy genealogii • środki wyrazu artystycznego i ich funkcje • założenia programowe grup i pokoleń literackich w utworach różnych epok (klasycyzm) • tematyka i problematyka poznanej treści oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi; poddanie ich refleksji (klasyczna koncepcja sztuki) • sposoby kreowania świata przedstawionego sytuacji lirycznej; jej interpretacja i wartościowanie • związek wartości poznawczych, etycznych i estetycznych w utworach literackich • porównanie utworów literackich lub ich fragmentów; kontynuacje i nawiązania w porównywanych utworach oraz ich cechy wspólne i różne (klasycystyczna, franciszkańska, dekadencja koncepcja świata i człowieka) • kontekst w interpretacji utworów literackich (historycznoliteracki, kulturowy, filozoficzny, mitologiczny) • rola wartości uniwersalnych i narodowych w utworze literackim i ich związek z problematyką utworu oraz znaczenie dla budowania własnego systemu wartości • odczytanie pozaliterackich tekstów kultury według kodu właściwego danej dziedzinie sztuki (rzeźby Igora Mitoraja) • sentencje, aforyzmy obecne w polskim dziedzictwie kulturowym i ich funkcjonalne wykorzystanie • rzeczowe uzasadnianie własnego zdania w sytuacji zgadzania się z cudzymi poglądami lub polemizowania z nimi 	I.1.3 I.1.4 ZR I.1.4 I.1.9 I.1.10 I.1.13 ZR I.1.13 I.1.15 I.1.16 I.2.6 II.2.5 III.2.1 III.2.4 IV.1 IV.6	podstawowy

				<ul style="list-style-type: none"> • formułowanie pytań, odpowiedzi, ocen; redagowanie informacji, uzasadnień, komentarzy, głosu w dyskusji • rozwijanie umiejętności pracy samodzielnej m.in. przez przygotowanie różnorodnych form prezentacji własnego stanowiska • wybór odpowiednich cytatów z tekstu i stosowanie ich w wypowiedzi 		
29	Miłość w ujęciu poetów młodopolskich [podręcznik: Kazimierz Przerwa-Tetmajer, <i>Lubię, kiedy kobieta...</i> , s. 128; Antoni Lange, <i>Lilith</i> , s. 130]	1	MŁODA POLSKA	<ul style="list-style-type: none"> • elementy tradycji literackiej i kulturowej w utworach i ich rola w budowaniu wartości uniwersalnych (talmudyczna, biblijna, legendy arabskie) • podstawy genologii (erotyk) • środki wyrazu artystycznego i ich funkcje • tematyka i problematyka poznanego tekstu oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi; poddanie ich refleksji • sposoby kreowania sytuacji lirycznej; jej interpretacja i wartościowanie • porównanie utworów literackich lub ich fragmentów; kontynuacje i nawiązania w porównywanych utworach oraz ich cechy wspólne i różne (wizerunek kobiety w sonetach Petrarcki, w literaturze romantycznej, w poezji młodopolskiej) • przedstawianie propozycji interpretacyjnych; wskazywanie w tekście miejsc, które mogą stanowić argumenty na poparcie tych propozycji • kontekst w interpretacji utworów literackich (historycznoliteracki, kulturowy, filozoficzny, biblijny, egzystencjalny) • rola wartości uniwersalnych i narodowych w utworze literackim i ich związek z problematyką utworu oraz znaczenie dla budowania własnego systemu wartości • odczytanie pozaliterackich tekstów kultury według kodu właściwego danej dziedzinie sztuki (<i>Szał uniesień</i> Władysława Podkowińskiego) • słownictwo podkreślające zmysłowość poetyckiego opisu • rzeczowe uzasadnianie własnego zdania w sytuacji zgadzania się z cudzymi poglądami lub polemizowania z nimi • formułowanie pytań, odpowiedzi, ocen; redagowanie informacji, uzasadnień, komentarzy, głosu w dyskusji • przedstawienie propozycji odczytania tekstu • formułowanie argumentów na podstawie tekstu oraz znanych kontekstów, w tym własnego doświadczenia 	ZR I.1.2 I.1.3 I.1.4 I.1.9 I.1.10 I.1.13 I.1.14 I.1.15 I.1.16 I.2.6 II.2.7 III.2.1 III.2.4 III.2.10 III.2.12 IV.1 IV.2 IV.3 IV.8 IV.10	podstawowy

				<ul style="list-style-type: none"> • konstruowanie logicznego wyводу w celu uprawomocnienia formułowanych sądów • wykorzystanie wiedzy o języku w pracy redakcyjnej nad tekstem własnym • korekta tekstu własnego • kryteria poprawności językowej • rozwijanie umiejętności pracy samodzielnej m.in. przez przygotowanie różnorodnych form prezentacji własnego stanowiska (różne ujęcia tematyki miłosnej) • hierarchizacja informacji i synteza treści wokół problemu, tematu, zagadnienia • korzystanie z literatury naukowej lub popularnonaukowej • słownik mitów i tradycji kultury • gromadzenie i przetwarzanie informacji 		
30	Impresjonizm. Postimpresjonizm [podręcznik: infografika, s. 132]	1	MŁODA POLSKA	<ul style="list-style-type: none"> • cechy i funkcje prądów literackich i artystycznych • różnorodne konteksty w porównywanych tekstach kultury • główne prądy filozoficzne i ich wpływ na kulturę epoki • główne style w sztuce • odczytanie pozaliterackich tekstów kultury według kodu właściwego danej dziedzinie sztuki • hierarchizacja informacji i synteza treści wokół problemu, tematu, zagadnienia 	ZR I.1.3 ZR I.2.4 I.2.5 ZR I.2.5 I.2.6 IV.2	podstawowy
31	Ekspresjonizm [podręcznik: infografika, s. 134]	1	MŁODA POLSKA	<ul style="list-style-type: none"> • cechy i funkcje prądów literackich i artystycznych • różnorodne konteksty w porównywanych tekstach kultury • główne prądy filozoficzne i ich wpływ na kulturę epoki • główne style w sztuce • odczytanie pozaliterackich tekstów kultury według kodu właściwego danej dziedzinie sztuki • hierarchizacja informacji i synteza treści wokół problemu, tematu, zagadnienia 	ZR I.1.3 ZR I.2.4 I.2.5 ZR I.2.5 I.2.6 IV.2	podstawowy
32–33	Impresjonistyczne kolekcjonowanie wrażeń [podręcznik: Kazimierz Przerwa-Tetmajer, <i>Melodia mgieł nocnych (Nad Czarnym Stawem)</i>	2	MŁODA POLSKA	<ul style="list-style-type: none"> • podstawy genologii (impresjonistyczny charakter fragmentu powieści Stefana Żeromskiego) • cechy i funkcje prądów literackich i artystycznych • środki wyrazu artystycznego i ich funkcje (m.in. synestezja) 	I.1.3 ZR I.1.3 ZR I.1.8 I.1.9 I.1.10	podstawowy

<p><i>Gąsienicowym</i>), s. 136; Stefan Żeromski, <i>Ludzie bezdomni</i> (fragm.), s. 138; Claude Monet, <i>Most Charing Cross. Mgła nad Tamizą</i>, s. 140]</p>	<ul style="list-style-type: none"> • tematyka i problematyka poznanego tekstu oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi; poddanie ich refleksji • sposoby kreowania świata przedstawionego (fabuły, bohaterów, akcji, wątków, motywów), narracji; ich interpretacja i wartościowanie • różnorodne propozycje odczytania tego samego utworu literackiego • porównanie utworów literackich lub ich fragmentów; kontynuacje i nawiązania w porównywanych utworach oraz ich cechy wspólne i różne • kontekst w interpretacji utworów literackich (historycznoliteracki, kulturowy, filozoficzny, biograficzny, egzystencjalny) • rola wartości uniwersalnych i narodowych w utworze literackim i ich związek z problematyką utworu oraz znaczenie dla budowania własnego systemu wartości • główne prądy filozoficzne i ich wpływ na kulturę epoki • główne style w sztuce • odczytanie pozaliterackiego tekstu kultury według kodu właściwego danej dziedzinie sztuki (obraz Moneta – reprezentatywny dla impresjonizmu tekst kultury) • pojęcie syntezy sztuk, jej cechy i ewolucja od romantyzmu do współczesności (związek literatury, malarstwa, muzyki) • wykorzystanie wiedzy z dziedziny fleksji, słowotwórstwa, frazeologii i składni w analizie i interpretacji tekstów oraz w tworzeniu własnych wypowiedzi • formułowanie tez i argumentów w wypowiedzi ustnej i pisemnej przy użyciu odpowiednich konstrukcji składniowych • rzeczowe uzasadnianie własnego zdania w sytuacji zgadzania się z cudzymi poglądami lub polemizowania z nimi • formułowanie pytań, odpowiedzi, ocen; redagowanie informacji, uzasadnień, komentarzy, głosu w dyskusji • przedstawienie propozycji odczytania tekstu • formułowanie argumentów na podstawie tekstu oraz znanych kontekstów, w tym własnego doświadczenia • konstruowanie logicznego wyводу w celu uprawomocnienia formułowanych sądów • hierarchizacja informacji i synteza treści wokół problemu, tematu, zagadnienia 	<p>ZR I.1.11 I.1.13 I.1.15 I.1.16 I.2.5 ZR I.2.5 I.2.6 ZR I.2.7 II.1.1 III.1.1 III.2.1 III.2.4 III.2.10 IV.2</p>
--	--	---

34– 35	„Krzyk zgłuszonego bólu” w <i>Dies irae</i> Jana Kasprowicza [podręcznik: s. 141; Jan Kasprowicz, <i>Dies irae</i> (fragm.), s. 143; nawiązanie: Tadeusz Różewicz, <i>Unde malum?</i> , s. 149]	2	MŁODA POLSKA	<ul style="list-style-type: none"> • konwencje literackie i ich cechy w utworach (realistyczna, naturalna) • podstawy genologii (hymn) • cechy i funkcje prądów literackich i artystycznych (ekspresjonizm, naturalizm, realizm, katastrofizm, dekadentyzm) • środki wyrazu artystycznego i ich funkcje (kontrast, hiperbola, oksymoron) • przemiany konwencji i ich przenikanie się w utworach literackich • tematyka i problematyka poznanego tekstu oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi; poddanie ich refleksji • sposoby kreowania świata przedstawionego sytuacji lirycznej; jej interpretacja i wartościowanie • pojęcie motywu literackiego i toposu; podstawowe motywy i toposy, żywotność motywów biblijnych i mitologicznych w utworach literackich i ich rola w tworzeniu znaczeń uniwersalnych (motywy apokaliptyczne, <i>unde malum</i>; prometeizm) • różnorodne propozycje odczytania tego samego utworu literackiego • rozpoznanie aluzji literackich w utworach i określenie znaczeń w interpretacji utworów • porównanie utworów literackich lub ich fragmentów; kontynuacje i nawiązania w porównywanych utworach oraz ich cechy wspólne i różne (porównanie losu ludzkości w Apokalipsie i w hymnie J. Kasprowicza; biblijny opis stworzenia człowieka i rola, jaką wyznaczył człowiekowi Stwórca a obraz T. Różewicza) • przedstawianie propozycji interpretacyjnych; wskazywanie w tekście miejsc, które mogą stanowić argumenty na poparcie tych propozycji • kontekst w interpretacji utworów literackich (historycznoliteracki, kulturowy, filozoficzny, biograficzny, mitologiczny, biblijny, egzystencjalny) • rola wartości uniwersalnych i narodowych w utworze literackim i ich związek z problematyką utworu oraz znaczenie dla budowania własnego systemu wartości • analiza struktury tekstu: sens, główna myśl, sposób prowadzenia wywodu, argumentacja • główne style w sztuce • odczytanie pozaliterackich tekstów kultury według kodu właściwego danej dziedzinie sztuki 	I.1.2 I.1.3 ZR I.1.3 I.1.4 ZR I.1.7 I.1.9 I.1.10 I.1.11 ZR I.1.11 ZR I.1.12 I.1.13 I.1.14 I.1.15 I.1.16 I.2.2 ZR I.2.5 I.2.6 II.1.1 II.2.7 II.4.1 III.1.1 III.2.1 III.2.4 III.2.10 III.2.11 III.2.4 IV.1 IV.6	podstawowy
-----------	--	---	--------------	--	--	------------

			<ul style="list-style-type: none"> • wykorzystanie wiedzy z dziedziny fleksji, słowotwórstwa, frazeologii i składni w analizie i interpretacji tekstów oraz w tworzeniu własnych wypowiedzi • słownictwo o charakterze wartościującym • stosowanie zasad ortografii i interpunkcji • formułowanie tez i argumentów w wypowiedzi ustnej i pisemnej przy użyciu odpowiednich konstrukcji składniowych • rzeczowe uzasadnianie własnego zdania w sytuacji zgadzania się z cudzymi poglądami lub polemizowania z nimi • formułowanie pytań, odpowiedzi, ocen; redagowanie informacji, uzasadnień, komentarzy, głosu w dyskusji • przedstawienie propozycji odczytania tekstu • formułowanie argumentów na podstawie tekstu oraz znanych kontekstów, w tym własnego doświadczenia • konstruowanie logicznego wywodu w celu uprawomocnienia formułowanych sądów • stosowanie zasad poprawności językowej i stylistycznej w tworzeniu własnego tekstu; • weryfikowanie własnych decyzji poprawnościowych • formułowanie pytań, odpowiedzi, ocen; redagowanie informacji, uzasadnień, komentarzy, głosu w dyskusji • tworzenie spójnych wypowiedzi (wywód argumentacyjny) • rozwijanie umiejętności pracy samodzielnej m.in. przez przygotowanie różnorodnych form prezentacji własnego stanowiska • wybór odpowiednich cytatów z tekstu i stosowanie ich w wypowiedzi 		
36	Symbolizm [podręcznik: infografika, s. 150]	1	MŁODA POLSKA <ul style="list-style-type: none"> • cechy i funkcje prądów literackich i artystycznych • treści symboliczne • różnorodne konteksty w porównywanych tekstach kultury • główne prądy filozoficzne i ich wpływ na kulturę epoki • główne style w sztuce • odczytanie pozaliterackich tekstów kultury według kodu właściwego danej dziedzinie sztuki • hierarchizacja informacji i synteza treści wokół problemu, tematu, zagadnienia 	ZR I.1.3 I.1.5 ZR I.2.4 I.2.5 ZR I.2.5 I.2.6 IV.2	podstawowy

37	Secesja [podręcznik: infografika, s. 152]	1	MŁODA POLSKA	<ul style="list-style-type: none"> • cechy i funkcje prądów literackich i artystycznych • różnorodne konteksty w porównywanych tekstach kultury • główne prądy filozoficzne i ich wpływ na kulturę epoki • główne style w sztuce • odczytanie pozaliterackich tekstów kultury według kodu właściwego danej dziedzinie sztuki • hierarchizacja informacji i synteza treści wokół problemu, tematu, zagadnienia 	ZR I.1.3 ZR I.2.4 I.2.5 ZR I.2.5 I.2.6 IV.2	podstawowy
38– 39	W lesie symboli – próby dotarcia do istoty istnienia [podręcznik: s. 154; Charles Baudelaire, <i>Oddźwięki</i> , s. 155; Jan Kasprowicz, <i>Krzak dzikiej róży w Ciemnych Smreczynach</i> , s. 156; nawiązanie: Józef Mehoffer, <i>Dziwny ogród</i> , s. 159; Urszula Zajączkowska, <i>Patyki, badyle</i> (fragm.), s. 160]	2	MŁODA POLSKA	<ul style="list-style-type: none"> • konwencje literackie i ich cechy w utworach (symboliczna) • podstawy genologii (sonet) • środki wyrazu artystycznego i ich funkcje • założenia programowe grup i pokoleń literackich w utworach różnych epok • synestezja a symbol • symbol (dzikiej róży i limby, ważki) • tematyka i problematyka poznanego tekstu oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi; poddanie ich refleksji • sposoby kreowania świata przedstawionego, sytuacji lirycznej; ich interpretacja i wartościowanie (obraz poetycki jako wieloznaczny symbol) • różnorodne propozycje odczytania tego samego utworu literackiego • porównanie utworów literackich lub ich fragmentów; kontynuacje i nawiązania w porównywanych utworach oraz ich cechy wspólne i różne • przedstawianie propozycji interpretacyjnych; wskazywanie w tekście miejsc, które mogą stanowić argumenty na poparcie tych propozycji • kontekst w interpretacji utworów literackich (historycznoliteracki, kulturowy, filozoficzny, egzystencjalny) • rola wartości uniwersalnych i narodowych w utworze literackim i ich związek z problematyką utworu oraz znaczenie dla budowania własnego systemu wartości • główne prądy filozoficzne i ich wpływ na kulturę epoki • główne style w sztuce • odczytanie pozaliterackich tekstów kultury według kodu właściwego danej dziedzinie sztuki 	I.1.2 I.1.3 I.1.4 ZR I.1.4 I.1.5 ZR I.1.8 I.1.9 I.1.10 ZR I.1.11 I.1.13 I.1.14 I.1.15 I.1.16 I.2.5 ZR I.2.5 I.2.6 III.2.1 III.2.4 IV.1 IV.6	podstawowy

			<ul style="list-style-type: none"> • przekład intersemiotyczny • rzeczowe uzasadnianie własnego zdania w sytuacji zgadzania się z cudzymi poglądami lub polemizowania z nimi • formułowanie pytań, odpowiedzi, ocen; redagowanie informacji, uzasadnień, komentarzy, głosu w dyskusji • rozwijanie umiejętności pracy samodzielnej m.in. przez przygotowanie różnorodnych form prezentacji własnego stanowiska • wybór odpowiednich cytatów z tekstu i stosowanie ich w wypowiedzi 		
40	ZR Między indywidualnością a typowością – o stylach wypowiedzi artystycznej [podręcznik: s. 161]	1	NAUKA O JĘZYKU <ul style="list-style-type: none"> • cechy i funkcje prądów literackich i artystycznych • założenia programowe grup i pokoleń literackich w utworach różnych epok • związek wartości poznawczych, etycznych i estetycznych w utworach literackich • główne prądy filozoficzne i ich wpływ na kulturę epoki • pojęcia stylu i stylizacji oraz ich znaczenie w tekście • właściwości języka jako nośnika i przekaźnika treści kulturowych • styl indywidualny (dzieła literackiego, autora) oraz styl typowy (gatunku literackiego, prądu literackiego, epoki) • wykorzystanie wiedzy w interpretacji utworu literackiego • rola języka w budowaniu obrazu świata • związek między cechami stylu a założeniami światopoglądowymi i filozofią epoki • budowanie wypowiedzi w sposób świadomy, ze znajomością jej funkcji językowej, z uwzględnieniem celu i adresata, z zachowaniem zasad retoryki • formułowanie pytań, odpowiedzi, ocen; redagowanie informacji, uzasadnień, komentarzy, głosu w dyskusji • przedstawienie propozycji odczytania tekstu • formułowanie argumentów na podstawie tekstu oraz znanych kontekstów, w tym własnego doświadczenia • konstruowanie logicznego wyводу w celu uprawomocnienia formułowanych sądów • rozwijanie umiejętności pracy samodzielnej m.in. przez przygotowanie różnorodnych form prezentacji własnego stanowiska • hierarchizacja informacji i synteza treści wokół problemu, tematu, zagadnienia 	ZR I.1.3 ZR I.1.4 ZR I.1.13 I.2.5 II.2.1 ZR II.2.5 ZR II.2.6 ZR II.3.4 III.2.2 III.2.4 III.2.10 IV.1 IV.2	rozszerzony

41–42	Szkic interpretacyjny [podręcznik: s. 163]	2	SZTUKA PISANIA	<ul style="list-style-type: none"> • tworzenie spójnych wypowiedzi w następujących formach gatunkowych – szkic interpretacyjny • cechy szkicu interpretacyjnego (podmiotowość, erudycyjność) • kompozycja szkicu interpretacyjnego • etapy pracy nad szkicem interpretacyjnym • kontekst w szkicu interpretacyjnym • wyróżniki językowe podmiotowości • analiza i interpretacja wiersza • formułowanie wniosku interpretacyjnego • zebranie materiału źródłowego i poddanie go selekcji 	III.2.6 I.1.4 I.1.10 I.1.13 I.1.14 I.1.15 I.1.16 I.2.2 II.1.1 II.1.3 III.1.1 III.1.3 III.2.2 III.2.8 III.2.10 IV.1 IV.2	podstawowy
43	Stefan Żeromski, <i>Rozdziobią nas kruki, wrony...</i> [lektura obowiązkowa; podręcznik: s. 169]	1	MŁODA POLSKA	<ul style="list-style-type: none"> • podstawy periodyzacji literatury • czas i okoliczności powstania utworu • podstawy genologii • wartościujący charakter tragizmu i jego funkcja w tekście • znajomość i zrozumienie treści utworów wskazanych w podstawie programowej jako lektury obowiązkowe • tematyka i problematyka poznanego tekstu oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi; poddanie ich refleksji • sposoby kreowania świata przedstawionego (fabuły, bohaterów, akcji, wątków, motywów), narracji; ich interpretacja i wartościowanie • przedstawianie propozycji interpretacyjnych; wskazywanie w tekście miejsc, które mogą stanowić argumenty na poparcie tych propozycji • kontekst w interpretacji utworów literackich (historycznoliteracki, historyczny, polityczny, kulturowy, filozoficzny, biograficzny, egzystencjalny) • rola wartości uniwersalnych i narodowych w utworze literackim i ich związek z problematyką utworu oraz znaczenie dla budowania własnego systemu wartości 	I.1.1 I.1.3 I.1.6 I.1.8 I.1.9 I.1.10 I.1.14 I.1.15 I.1.16	podstawowy

44	<p>Szymon Winrych – bohater czy ofiara sprawy narodowej? [lektura obowiązkowa: Stefan Żeromski, <i>Rozdziobią nas kruki, wrony...</i>; podręcznik: s. 170]</p>	1	MŁODA POLSKA	<ul style="list-style-type: none"> • konwencje literackie i ich cechy w utworze (naturalistyczna) • wartościujący charakter tragizmu i jego funkcja w tekście (tragizm powstańca) • znajomość i zrozumienie treści utworów wskazanych w podstawie programowej jako lektury obowiązkowe • tematyka i problematyka poznanego tekstu oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi; poddanie ich refleksji • sposoby kreowania świata przedstawionego (fabuły, bohaterów, akcji, wątków, motywów), narracji; ich interpretacja i wartościowanie • pojęcie motywu literackiego i toposu; ich rola w tworzeniu znaczeń uniwersalnych (etos rycerski, motyw śmierci) • różnorodne propozycje odczytania tego samego utworu literackiego (tekst Pauliny Małochleb o ocenie schyłku powstania i postawie powstańców) • porównanie utworów literackich lub ich fragmentów; kontynuacje i nawiązania w porównywanych utworach oraz ich cechy wspólne i różne (śmierć Winrycha a śmierć Rolanda) • przedstawianie propozycji interpretacyjnych; wskazywanie w tekście miejsc, które mogą stanowić argumenty na poparcie tych propozycji (polemika z romantycznym modelem postawy patriotycznej) • kontekst w interpretacji utworów literackich (historycznoliteracki, historyczny, polityczny, kulturowy, filozoficzny, biograficzny, egzystencjalny) • rola wartości uniwersalnych i narodowych w utworze literackim i ich związek z problematyką utworu oraz znaczenie dla budowania własnego systemu wartości • słownictwo o charakterze wartościującym • różne typy dowodzenia w wypowiedzi (sylogizmy) • rzeczowe uzasadnianie własnego zdania w sytuacji zgadzania się z cudzymi poglądami lub polemizowania z nimi • formułowanie pytań, odpowiedzi, ocen; redagowanie informacji, uzasadnień, komentarzy, głosu w dyskusji • przedstawienie propozycji odczytania tekstu • formułowanie argumentów na podstawie tekstu oraz znanych kontekstów 	<p>I.1.2 I.1.6 I.1.8 I.1.9 I.1.10 I.1.11 ZR I.1.11 I.1.13 I.1.14 I.1.15 I.1.16 II.2.7 ZR III.2.1 III.2.1 III.2.4 III.2.10 IV.1 IV.2 IV.6</p>	podstawowy
----	---	---	--------------	--	---	------------

				<ul style="list-style-type: none"> • rozwijanie umiejętności pracy samodzielnej m.in. przez przygotowanie różnorodnych form prezentacji własnego stanowiska • hierarchizacja informacji i synteza treści wokół problemu, tematu, zagadnienia • wybór odpowiednich cytatów z tekstu i stosowanie ich w wypowiedzi 		
45	Nędza ludzkiego losu... [lektura obowiązkowa: Stefan Żeromski, <i>Rozdziobią nas kruki, wrony...</i> ; podręcznik: s. 175]	1	MŁODA POLSKA	<ul style="list-style-type: none"> • konwencje literackie i ich cechy w utworach (naturalistyczna) • treści symboliczne (opis rozdziobowania zwłok) • wartościujący charakter tragizmu i jego funkcja w opowiadaniu • znajomość i zrozumienie treści utworów wskazanych w podstawie programowej jako lektury obowiązkowe • tematyka i problematyka poznanego tekstu oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi; poddanie ich refleksji • polemika Żeromskiego z romantyczną i pozytywistyczną koncepcją bohatera z ludu • sposoby kreowania świata przedstawionego (fabuły, bohaterów, akcji, wątków, motywów), narracji; ich interpretacja i wartościowanie; komentarz narratora • różnorodne propozycje odczytania tego samego utworu literackiego (przynależność do sfery kultury w działaniu chłopca a naturalistyczna walka o byt) • porównanie utworów literackich lub ich fragmentów; kontynuacje i nawiązania w porównywanych utworach oraz ich cechy wspólne i różne • kontekst w interpretacji utworów literackich (historycznoliteracki, historyczny, kulturowy, egzystencjalny) • rola wartości uniwersalnych i narodowych w utworze literackim i ich związek z problematyką utworu oraz znaczenie dla budowania własnego systemu wartości • słownictwo o charakterze wartościującym • heroizacja/deheroizacja losów Winrycha • rzeczowe uzasadnianie własnego zdania w sytuacji zgadzania się z cudzymi poglądami lub polemizowania z nimi • formułowanie pytań, odpowiedzi, ocen; redagowanie informacji, uzasadnień, komentarzy, głosu w dyskusji • przedstawienie propozycji odczytania tekstu 	I.1.2 I.1.5 I.1.6 I.1.8 I.1.9 I.1.10 ZR I.1.11 I.1.13 I.1.15 I.1.16 II.2.7 III.2.1 III.2.4 III.2.10 IV.1 IV.2	podstawowy

			<ul style="list-style-type: none"> • formułowanie argumentów na podstawie tekstu oraz znanych kontekstów, w tym własnego doświadczenia • konstruowanie logicznego wyводу w celu uprawomocnienia formułowanych sądów • rozwijanie umiejętności pracy samodzielnej m.in. przez przygotowanie różnorodnych form prezentacji własnego stanowiska • hierarchizacja informacji i synteza treści wokół problemu, tematu, zagadnienia 		
46	<p>Stefan Żeromski, <i>Rozdziobią nas kruki, wrony...</i> [lektura obowiązkowa; podręcznik: Zadania do całej lektury, s. 178; nawiązanie: Anna Świrszczyńska, <i>Budując barykadę</i>, s. 179]</p>	1	<p>MŁODA POLSKA</p> <ul style="list-style-type: none"> • konwencje literackie i ich cechy w utworach (naturalistyczna) • treści symboliczne • znajomość i zrozumienie treści utworów wskazanych w podstawie programowej jako lektury obowiązkowe • środki wyrazu artystycznego w tekście literackim (m.in. gradacja) i ich funkcje • tematyka i problematyka poznanej treści oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi; poddanie ich refleksji (m.in. obraz powstania styczniowego) • sposoby kreowania świata przedstawionego (fabuły, bohaterów, akcji, wątków, motywów), narracji; ich interpretacja i wartościowanie (ustalenie najważniejszego bohatera spośród: Winrycha, chłopca, tytułowych kruków i wron) • obrazowanie naturalistyczne • porównanie utworów literackich lub ich fragmentów; kontynuacje i nawiązania w porównywanych utworach oraz ich cechy wspólne i różne (porównanie sposobu ukazania dwóch powstańców styczniowych: Winrycha i Tarłowskiego, bohatera opowiadania <i>Gloria victis</i> Elizy Orzeszkowej; bohaterowie wiersza Świrszczyńskiej a Winrych) • przedstawianie propozycji interpretacyjnych; wskazywanie w tekście miejsc, które mogą stanowić argumenty na poparcie tych propozycji • kontekst w interpretacji utworów literackich (historycznoliteracki, historyczny, polityczny, kulturowy, egzystencjalny) • rola wartości uniwersalnych i narodowych w utworze literackim i ich związek z problematyką utworu oraz znaczenie dla budowania własnego systemu wartości 	<p>I.1.2 I.1.5 I.1.8 ZR I.1.8 I.1.9 I.1.10 I.1.13 I.1.14 I.1.15 I.1.16 II.1.1 II.2.7 II.4.1 II.4.2 III.1.1 III.2.1 III.2.4 III.2.6 III.2.10 III.2.11 IV.1 IV.2 IV.3</p>	podstawowy

			<ul style="list-style-type: none"> • wykorzystanie wiedzy z dziedziny fleksji, słowotwórstwa, frazeologii i składni w analizie i interpretacji tekstów oraz w tworzeniu własnych wypowiedzi • słownictwo o charakterze wartościującym • stosowanie zasad ortografii i interpunkcji • uwypuklenie sensów redagowanego przez siebie tekstu dzięki wykorzystaniu składniowo-znaczeniowego charakteru interpunkcji • formułowanie tez i argumentów w wypowiedzi ustnej i pisemnej przy użyciu odpowiednich konstrukcji składniowych • rzeczowe uzasadnianie własnego zdania w sytuacji zgadzania się z cudzymi poglądami lub polemizowania z nimi • formułowanie pytań, odpowiedzi, ocen; redagowanie informacji, uzasadnień, komentarzy, głosu w dyskusji • głos w dyskusji (temat: Życie czy umierać dla ojczyzny?) • tworzenie spójnych wypowiedzi w następujących formach gatunkowych: wypowiedź o charakterze argumentacyjnym, referat (temat: Różne obrazy powstania styczniowego w literaturze polskiej) • przedstawienie propozycji odczytania tekstu • formułowanie argumentów na podstawie tekstu oraz znanych kontekstów, w tym własnego doświadczenia • konstruowanie logicznego wywodu w celu uprawomocnienia formułowanych sądów • stosowanie zasad poprawności językowej i stylistycznej w tworzeniu własnego tekstu; weryfikowanie własnych decyzji poprawnościowych • rozwijanie umiejętności pracy samodzielnej m.in. przez przygotowanie różnorodnych form prezentacji własnego stanowiska (prezentacja multimedialna na temat: Obraz powstania styczniowego w różnych tekstach kultury) • hierarchizacja informacji i synteza treści wokół problemu, tematu, zagadnienia • korzystanie z literatury naukowej lub popularnonaukowej 		
--	--	--	--	--	--

47–48	Stanisław Wyspiański – artysta [podręcznik: infografika, s. 180–183]	2	MŁODA POLSKA	<ul style="list-style-type: none"> • Stanisław Wyspiański: artysta totalny, człowiek renesansu, czwarty wieszcz (poeta, dramaturg, malarz, ilustrator, dekorator, witrażysta, projektant mebli i wnętrz, reformator sztuki drukarskiej, inscenizator, kostiumolog) • nurty tematyczne w twórczości Wyspiańskiego: powstanie listopadowego, odwołanie do romantyzmu, wizje legendarnych początków narodu polskiego, nawiązania do mitologii • kontekst w interpretacji utworów literackich (biograficzny, historyczny, historycznoliteracki, kulturowy) • główne style w sztuce • odczytanie pozaliterackich tekstów kultury według kodu właściwego danej dziedzinie sztuki • styl indywidualny (dzieła literackiego, autora) oraz styl typowy (gatunku literackiego, prądu literackiego, epoki) • wykorzystanie wiedzy w interpretacji utworu literackiego • formułowanie pytań, odpowiedzi, ocen; redagowanie informacji, uzasadnień, komentarzy, głosu w dyskusji • hierarchizacja informacji i synteza treści wokół problemu, tematu, zagadnienia 	I.1.15 ZR I.2.5 I.2.6 ZR II.2.6 III.2.4 IV.2	podstawowy
49	<i>Wesele</i> Stanisława Wyspiańskiego [lektura obowiązkowa; podręcznik: s. 184]	1	MŁODA POLSKA	<ul style="list-style-type: none"> • podstawy periodyzacji literatury • czas i okoliczności powstania utworu (<i>Wesele</i> jako uniwersalny dramat o Polsce i Polakach, o różnych wizjach Polski i społeczeństwa polskiego) • podstawy genologii; nowatorska kompozycja dramatu • treści symboliczne w dramacie • wartościujący charakter tragizmu i jego funkcja w tekście • znajomość i zrozumienie treści utworów wskazanych w podstawie programowej jako lektury obowiązkowe • tematyka i problematyka poznanego tekstu oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi; poddanie ich refleksji • sposoby kreowania świata przedstawionego (fabuły, bohaterów, akcji, wątków, motywów), narracji; ich interpretacja i wartościowanie; współistnienie świata realnego i fantastycznego 	I.1.1 I.1.3 I.1.5 I.1.6 I.1.8 I.1.9 I.1.10 I.1.11 I.1.12 I.1.14 I.1.15 I.1.16 II.2.1 II.2.5 II.2.6 II.2.7 III.2.4	podstawowy

				<ul style="list-style-type: none"> • mity narodowe i polemika z nimi: mit chłopa-Piasta, mit raclawicki, romantyczny mit wspólnej walki o wolność, pozytywistyczna idea pracy organicznej • odwołanie się do tekstów poznanych w szkole podstawowej, w tym: <i>Pana Tadeusza</i> Adama Mickiewicza (ściany bronowickiego dworku niczym Soplicowo) • przedstawianie propozycji interpretacyjnych; wskazywanie w tekście miejsc, które mogą stanowić argumenty na poparcie tych propozycji • kontekst w interpretacji utworów literackich (historycznoliteracki, historyczny, polityczny, kulturowy, filozoficzny, biograficzny, egzystencjalny) • rola wartości uniwersalnych i narodowych w utworze literackim i ich związek z problematyką utworu oraz znaczenie dla budowania własnego systemu wartości • pojęcia stylu i stylizacji oraz ich znaczenie w tekście • aforyzmy obecne w polskim dziedzictwie kulturowym i ich funkcjonalne wykorzystanie (wypowiedzi bohaterów dramatu) • rodzaje stylizacji (archaizacja, dialektyzacja, kolokwializacja, stylizacja środowiskowa) oraz ich funkcje w tekście • słownictwo o charakterze wartościującym • formułowanie pytań, odpowiedzi, ocen; redagowanie informacji, uzasadnień, komentarzy, głosu w dyskusji • przedstawienie propozycji odczytania tekstu • formułowanie argumentów na podstawie tekstu oraz znanych kontekstów, w tym własnego doświadczenia • konstruowanie logicznego wyводу w celu uprawomocnienia formułowanych sądów • hierarchizacja informacji i synteza treści wokół problemu, tematu, zagadnienia • wybór odpowiednich cytatów z tekstu i stosowanie ich w wypowiedzi 	III.2.10 IV.2 IV.6	
50	„Wyście sobie, a my sobie” – dramat o braku porozumienia [lektura obowiązkowa: Stanisław Wyspiański, <i>Wesele</i> ; podręcznik: s. 187]	1	MŁODA POLSKA	<ul style="list-style-type: none"> • elementy tradycji literackiej i kulturowej w utworach i ich rola w budowaniu wartości uniwersalnych • znajomość i zrozumienie treści utworów wskazanych w podstawie programowej jako lektury obowiązkowe • tematyka i problematyka poznanego tekstu oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, 	ZR I.1.2 I.1.8 I.1.9 I.1.10 ZR I.1.12 I.1.14	podstawowy

			<p>historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi; poddanie ich refleksji (relacje między inteligencją a chłopami)</p> <ul style="list-style-type: none"> • sposoby kreowania świata przedstawionego (fabuły, bohaterów, akcji, wątków, motywów), narracji; ich interpretacja i wartościowanie; reprezentatywni przedstawiciele swoich grup społecznych (chłopstwa i inteligencji) • pojęcie aluzji literackiej; rozpoznanie aluzji literackich w utworach i określenie znaczeń w interpretacji utworów (faza z <i>Pieśni świętojańskiej o Sobótce</i> Jana Kochanowskiego) • przedstawianie propozycji interpretacyjnych; wskazywanie w tekście miejsc, które mogą stanowić argumenty na poparcie tych propozycji • kontekst w interpretacji utworów literackich (historyczny, polityczny, kulturowy, biograficzny, egzystencjalny) • rola wartości uniwersalnych i narodowych w utworze literackim i ich związek z problematyką utworu oraz znaczenie dla budowania własnego systemu wartości • wykorzystanie wiedzy z dziedziny fleksji, słowotwórstwa, frazeologii i składni w analizie i interpretacji tekstów oraz w tworzeniu własnych wypowiedzi • argumentacyjny charakter różnych konstrukcji składniowych i ich funkcje w tekście; wykorzystanie ich w budowie własnych wypowiedzi • rola języka w budowaniu obrazu świata • formułowanie pytań, odpowiedzi, ocen, redagowanie informacji, uzasadnienia, komentarza, głosu w dyskusji • przedstawienie propozycji odczytania tekstu • formułowanie argumentów na podstawie tekstu oraz znanych kontekstów, w tym własnego doświadczenia • konstruowanie logicznego wyводу w celu uprawomocnienia formułowanych sądów • hierarchizacja informacji i synteza treści wokół problemu, tematu, zagadnienia 	<p>I.1.15 I.1.16 II.1.1 II.1.3 ZR II.3.4 III.2.4 III.2.10 IV.2</p>	
--	--	--	---	---	--

51	<p>„My jesteśmy jak przekłeci...” – dramatyczna diagnoza polskiego inteligenta [lektura obowiązkowa: Stanisław Wyspiański, <i>Wesele</i>; podręcznik: s. 190]</p>	1	MŁODA POLSKA	<ul style="list-style-type: none"> • elementy tradycji literackiej i kulturowej w utworach i ich rola w budowaniu wartości uniwersalnych • cechy i funkcje prądów literackich i artystycznych • założenia programowe grup i pokoleń literackich w utworach różnych epok • znajomość i zrozumienie treści utworów wskazanych w podstawie programowej jako lektury obowiązkowe • tematyka i problematyka poznanego tekstu oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi; poddanie ich refleksji (chłopomania, ludomania jako fascynacja środowiskiem chłopskim, życiem na wsi, kulturą ludową) • sposoby kreowania świata przedstawionego (fabuły, bohaterów, akcji, wątków, motywów), narracji; ich interpretacja i wartościowanie (Poeta jako dekadent; ocena chłopów w ujęciu Gospodarza; charakterystyka Czepca na podstawie opisu bójki z Żydem; charakterystyka inteligencji, chłopstwa; przejawy chłopomanii w zachowaniu Pana Młodego) • zerwanie przez Stanisława Wyspiańskiego z mitami romantycznymi i ideami pozytywistycznymi (romantyczną ideą jedności narodowej wyrażoną w <i>Psalmach przyszłości</i> Zygmunta Krasińskiego, pozytywistyczną koncepcją programu organicystycznego i powinności inteligencji wobec warstw niższych) • przedstawianie propozycji interpretacyjnych; wskazywanie w tekście miejsc, które mogą stanowić argumenty na poparcie tych propozycji • kontekst w interpretacji utworów literackich (historycznoliteracki, historyczny, polityczny, kulturowy, filozoficzny, biograficzny, egzystencjalny) • rola wartości uniwersalnych i narodowych w utworze literackim i ich związek z problematyką utworu oraz znaczenie dla budowania własnego systemu wartości • wykorzystanie wiedzy z dziedziny fleksji, słowotwórstwa, frazeologii i składni w analizie i interpretacji tekstów oraz w tworzeniu własnych wypowiedzi • rodzaje stylizacji • słownictwo o charakterze wartościującym • różne odmiany polszczyzny w zależności od sytuacji komunikacyjnej 	<p>ZR I.1.2 ZR I.1.3 ZR I.1.4 I.1.8 I.1.9 I.1.10 I.1.11 ZR I.1.12 I.1.13 I.1.14 I.1.15 I.1.16 II.1.1 II.2.6 II.2.7 II.3.5 III.1.1 III.1.7 III.2.1 III.2.4 III.2.6 III.2.10 IV.1 IV.2</p>	podstawowy
----	---	---	--------------	---	--	------------

			<ul style="list-style-type: none"> • formułowanie tez i argumentów w wypowiedzi ustnej i pisemnej przy użyciu odpowiednich konstrukcji składniowych • dyskusja a spór i kłótnia • rzeczowe uzasadnianie własnego zdania w sytuacji zgadzania się z cudzymi poglądami lub polemizowania z nimi • formułowanie pytań, odpowiedzi, ocen; redagowanie informacji, uzasadnień, komentarzy, głosu w dyskusji • redagowanie notatki, przygotowanie mapy myśli • przedstawienie propozycji odczytania tekstu • formułowanie argumentów na podstawie tekstu oraz znanych kontekstów, w tym własnego doświadczenia • konstruowanie logicznego wywodu w celu uprawomocnienia formułowanych sądów • rozwijanie umiejętności pracy samodzielnej m.in. przez przygotowanie różnorodnych form prezentacji własnego stanowiska • hierarchizacja informacji i synteza treści wokół problemu, tematu, zagadnienia 		
52	Historia rzuca cień... [lektura obowiązkowa: Stanisław Wyspiański, <i>Wesele</i> ; podręcznik: s. 194]	1	MŁODA POLSKA <ul style="list-style-type: none"> • elementy tradycji literackiej i kulturowej w utworach i ich rola w budowaniu wartości uniwersalnych • wartościujący charakter tragizmu i jego funkcja w tekście • znajomość i zrozumienie treści utworów wskazanych w podstawie programowej jako lektury obowiązkowe • tematyka i problematyka poznanego tekstu oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi; poddanie ich refleksji (rabacja galicyjska – 1846; doświadczenie historyczne jako brzemień) • sposoby kreowania świata przedstawionego (fabuły, bohaterów, akcji, wątków, motywów), narracji; ich interpretacja i wartościowanie (różnica w stosunku bohaterów do wydarzeń z przeszłości, interpretowanie wypowiedzi bohaterów; rozdźwięk pomiędzy przeszłością a teraźniejszością w relacjach inteligencji pochodzenia szlacheckiego i chłopstwa) • przedstawianie propozycji interpretacyjnych; wskazywanie w tekście miejsc, które mogą stanowić argumenty na poparcie tych propozycji • kontekst w interpretacji utworów literackich (historyczny, kulturowy) 	ZR I.1.2 I.1.6 I.1.8 I.1.9 I.1.10 I.1.14 I.1.15 I.1.16 II.2.7 ZR II.3.4 II.4.1 II.4.2 III.1.1 III.2.2 III.2.4 III.2.6 III.2.10 IV.1 IV.2	podstawowy

			<ul style="list-style-type: none"> • rola wartości uniwersalnych i narodowych w utworze literackim i ich związek z problematyką utworu oraz znaczenie dla budowania własnego systemu wartości • słownictwo o charakterze wartościującym • rola języka w budowaniu obrazu świata • stosowanie zasad ortografii i interpunkcji • uwypuklenie sensów redagowanego przez siebie tekstu dzięki wykorzystaniu składniowo-znaczeniowego charakteru interpunkcji • formułowanie tez i argumentów w wypowiedzi ustnej i pisemnej przy użyciu odpowiednich konstrukcji składniowych • budowanie wypowiedzi w sposób świadomy, ze znajomością jej funkcji językowej, z uwzględnieniem celu i adresata, z zachowaniem zasad retoryki • formułowanie pytań, odpowiedzi, ocen; redagowanie informacji, uzasadnień, komentarzy, głosu w dyskusji • tworzenie spójnych wypowiedzi (rola historii w życiu narodu w <i>Weselu</i> i innych tekstach kultury) • przedstawienie propozycji odczytania tekstu • formułowanie argumentów na podstawie tekstu oraz znanych kontekstów, w tym własnego doświadczenia • konstruowanie logicznego wywodu w celu uprawomocnienia formułowanych sądów • rozwijanie umiejętności pracy samodzielnej m.in. przez przygotowanie różnorodnych form prezentacji własnego stanowiska • hierarchizacja informacji i synteza treści wokół problemu, tematu, zagadnienia • wybór odpowiednich cytatów z tekstu i stosowanie ich w wypowiedzi • gromadzenie i przetwarzanie informacji 	<p>IV.6 IV.10</p>	
--	--	--	--	-------------------------------------	--

53– 54	„A to Polska właśnie” [lektura obowiązkowa: Stanisław Wyspiański, <i>Wesele</i> ; podręcznik: s. 197]	2	MŁODA POLSKA	<ul style="list-style-type: none"> • konwencje literackie i ich cechy w utworach (m.in. fantastyczna, symboliczna) • elementy tradycji literackiej i kulturowej w utworach i ich rola w budowaniu wartości uniwersalnych (Stańczyk, Zawisza Czarny, Wernyhora) • treści alegoryczne i symboliczne (np. symboliczne znaczenie kaduceusza i innych rekwizytów) • wartościujący charakter ironii i tragizmu i ich funkcja w tekście • znajomość i zrozumienie treści utworów wskazanych w podstawie programowej jako lektury obowiązkowe • tematyka i problematyka poznanego tekstu oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi; poddanie ich refleksji (stosunek bohaterów do sprawy narodowej: tradycji sarmackiej, kwestii romantycznej walki o wolność, pozytywistycznej idei organicyzmu) • sposoby kreowania świata przedstawionego (fabuły, bohaterów, akcji, wątków, motywów), narracji; ich interpretacja i wartościowanie (okoliczności pojawienia się Chochoła na weselu, interpretacja charakteru zapowiadanych wydarzeń, postrzeganie bronowickiej chaty przez Stańczyka, rozmowy bohaterów o Polsce i historii, funkcja postaci błazna w dramacie) • pojęcie motywu literackiego i toposu oraz ich rola w tworzeniu znaczeń uniwersalnych (np. motyw snu) • różnorodne propozycje odczytania tego samego utworu literackiego (np. tekst ekspercki Dariusza Kosińskiego) • porównanie utworów literackich lub ich fragmentów; kontynuacje i nawiązania w porównywanych utworach oraz ich cechy wspólne i różne • przedstawianie propozycji interpretacyjnych; wskazywanie w tekście miejsc, które mogą stanowić argumenty na poparcie tych propozycji (interpretacja sceny wręczenia Dziennikarzowi kaduceusza, analiza skierowanego do Poety wezwania Rycerza, funkcja odwołań Rycerza do świetności Polski, określenie misji przybycia Wernyhory na wesele, uzasadnienie wyboru bronowickiej chaty i Gospodarza, reakcja Gospodarza na przybycie gościa, zlecenie zadań Gospodarzowi przez Wernyhore) 	I.1.2 ZR I.1.2 I.1.5 I.1.8 I.1.9 I.1.10 I.1.11 ZR I.1.11 I.1.13 I.1.14 I.1.15 I.1.16 I.2.1 I.2.3 I.2.6 II.2.7 III.1.4 III.2.1 III.2.4 III.2.10 IV.1 IV.2 IV.6	podstawowy
-----------	--	---	--------------	--	--	------------

				<ul style="list-style-type: none"> • kontekst w interpretacji utworów literackich (historycznoliteracki, historyczny, polityczny, kulturowy, filozoficzny, biograficzny, egzystencjalny) • rola wartości uniwersalnych i narodowych w utworze literackim i ich związek z problematyką utworu oraz znaczenie dla budowania własnego systemu wartości • rola publicystów w społeczeństwie; ocena Dziennikarza • odczytanie pozaliterackich tekstów kultury według kodu właściwego danej dziedzinie sztuki (malarska realizacja postaci błazna a Stańczyk wykreowany przez Wyspiańskiego, <i>Stańczyk</i> Leona Wyczółkowskiego i Jana Matejki; plakat Andrzeja Pągowskiego do spektaklu <i>Wesele</i>) • słownictwo o charakterze wartościującym • oddziaływanie na odbiorcę użytych środków retorycznych (np. pytań retorycznych, wyliczeń, wykrzyknień, powtórzeń, apostrof) • rzeczowe uzasadnianie własnego zdania w sytuacji zgadzania się z cudzymi poglądami lub polemizowania z nimi • formułowanie pytań, odpowiedzi, ocen; redagowanie informacji, uzasadnień, komentarzy, głosu w dyskusji • przedstawienie propozycji odczytania tekstu • formułowanie argumentów na podstawie tekstu oraz znanych kontekstów, w tym własnego doświadczenia • konstruowanie logicznego wywodu w celu uprawomocnienia formułowanych sądów • rozwijanie umiejętności pracy samodzielnej m.in. przez przygotowanie różnorodnych form prezentacji własnego stanowiska • hierarchizacja informacji i synteza treści wokół problemu, tematu, zagadnienia • wybór odpowiednich cytatów z tekstu i stosowanie ich w wypowiedzi 		
55	„Miałeś, chamie, złoty róg...” – symboliczny finał dramatu [lektura obowiązkowa: Stanisław Wyspiański, <i>Wesele</i> ; podręcznik: s. 208]	1	MŁODA POLSKA	<ul style="list-style-type: none"> • konwencje literackie i ich cechy w utworach (m.in. fantastyczna, symboliczna) • cechy i funkcje prądów literackich i artystycznych (ostatnie sceny <i>Wesela</i> kwintesencją symbolizmu w dramacie) • treści symboliczne (interpretacja symbolicznego znaczenia tańca uczestników <i>Wesela</i>) 	I.1.2 ZR I.1.3 I.1.5 I.1.8 I.1.9 I.1.10 ZR I.1.11 I.1.13	podstawowy

		<ul style="list-style-type: none"> • znajomość i zrozumienie treści utworów wskazanych w podstawie programowej jako lektury obowiązkowe • tematyka i problematyka poznanego tekstu oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi; poddanie ich refleksji • sposoby kreowania świata przedstawionego (fabuły, bohaterów, akcji, wątków, motywów), narracji; ich interpretacja i wartościowanie (okoliczności zrozumienia przez Gospodarza sensu powierzonej mu misji, reakcja Jaśka na zaistniałą sytuację, wiara bohaterów w cud i ich gotowość do podjęcia walki, charakterystyka Chochola) • różnorodne propozycje odczytania tego samego utworu literackiego (rola przypisana Chocholowi przez Anielę Łempicką i Ewę Miodońską-Brookes) • porównanie utworów literackich lub ich fragmentów; kontynuacje i nawiązania w porównywanych utworach oraz ich cechy wspólne i różne (związek pojęć pisanych wielką literą w <i>Weselu</i> z postaciami Strachu i Imaginacji występującymi w <i>Kordianie</i> Juliusza Słowackiego) • przedstawianie propozycji interpretacyjnych; wskazywanie w tekście miejsc, które mogą stanowić argumenty na poparcie tych propozycji • kontekst w interpretacji utworów literackich (historycznoliteracki, historyczny, polityczny, kulturowy) • rola wartości uniwersalnych i narodowych w utworze literackim i ich związek z problematyką utworu oraz znaczenie dla budowania własnego systemu wartości • przetwarzanie i hierarchizacja informacji z tekstów, np. publicystycznych, popularnonaukowych, naukowych • wykorzystanie wiedzy z dziedziny fleksji, słowotwórstwa, frazeologii i składni w analizie i interpretacji tekstów oraz w tworzeniu własnych wypowiedzi • rodzaje stylizacji (archaizacja, dialektyzacja, stylizacja środowiskowa) oraz ich funkcje w tekście • słownictwo o charakterze wartościującym • funkcje tekstu (magiczna – magiczny i rytualny charakter poleceń kierowanych przez Chochola do Jaśka) • stosowanie zasad ortografii i interpunkcji (rzeczowniki wypowiedziane przez Chochola pisane wielką literą – rola zabiegu językowego) 	<p>I.1.14 I.1.15 I.1.16 I.2.1 II.1.1 II.2.6 II.2.7 ZR II.3.2 II.4.1 III.2.1 III.2.4 III.2.10 IV.1 IV.2 IV.6 IV.8</p>
--	--	--	---

				<ul style="list-style-type: none"> • zgodność z cudzymi poglądami lub polemika z nimi, rzeczowe uzasadnianie własnego zdania • formułowanie pytań, odpowiedzi, ocen; redagowanie informacji, uzasadnień, komentarzy, głosu w dyskusji • przedstawienie propozycji odczytania tekstu • formułowanie argumentów na podstawie tekstu oraz znanych kontekstów, w tym własnego doświadczenia • konstruowanie logicznego wywodu w celu uprawomocnienia formułowanych sądów • rozwijanie umiejętności pracy samodzielnej m.in. przez przygotowanie różnorodnych form prezentacji własnego stanowiska • hierarchizacja informacji i synteza treści wokół problemu, tematu, zagadnienia • wybór odpowiednich cytatów z tekstu i stosowanie ich w wypowiedzi • redagowanie własnej wersji hasła „Chochoł” 		
56	Wesele Stanisława Wyspiańskiego [lektura obowiązkowa: Zadania do całej lektury, s. 213; nawiązanie: Bronisław Wojciech Linke, <i>Autobus</i> , s. 215]	1	MŁODA POLSKA	<ul style="list-style-type: none"> • podstawy periodyzacji literatury • elementy tradycji literackiej i kulturowej w utworach i ich rola w budowaniu wartości uniwersalnych • treści alegoryczne i symboliczne (postacie, rekwizyty i wydarzenia w dramacie symbolicznym; <i>Autobus</i> Linkego jako symboliczne wyobrażenie powojennej Polski) • przemiany konwencji i ich przenikanie się w utworach literackich (fantastycznej, symbolicznej, onirycznej, turpistycznej) • znajomość i zrozumienie treści utworów wskazanych w podstawie programowej jako lektury obowiązkowe • tematyka i problematyka poznanego tekstu oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi; poddanie ich refleksji (np. fascynacja wsią, jej mieszkańcami i życiem na wsi) • sposoby kreowania świata przedstawionego (fabuły, bohaterów, akcji, wątków, motywów), narracji, sytuacji lirycznej; ich interpretacja i wartościowanie (wykreowana w didaskaliach przestrzeń metaforą Polski, różnorodny obraz chłopów, kreacje wybranych postaci kobiecych) 	I.1.1 ZR I.1.2 I.1.5 ZR I.1.7 I.1.8 I.1.9 I.1.10 I.1.11 I.1.12 I.1.13 I.1.14 I.1.15 I.1.16 I.2.6 II.1.1 II.1.3 II.2.6 II.2.7 II.4.2 III.1.1 III.2.1	podstawowy

			<ul style="list-style-type: none"> • pojęcie motywu literackiego i toposu oraz ich rola w tworzeniu znaczeń uniwersalnych (motyw snu i jego funkcje) • odwołanie się do tekstów poznanych w szkole podstawowej (do <i>Dziadów cz. II</i> Adama Mickiewicza) • porównanie utworów literackich lub ich fragmentów; kontynuacje i nawiązania w porównywanych utworach oraz ich cechy wspólne i różne (nawiązania do tradycji wiejskiej, romantycznej, sarmackiej, sztuki młodocianej; nawiązania w <i>Weselu</i> do utworów romantycznych; porównanie duchów przybywających do świata żywych w II części <i>Dziadów</i> i w <i>Weselu</i>; stosunek do ludu i kultury ludowej w II części <i>Dziadów</i> i w <i>Weselu</i>; kierowca autobusu z obrazu B.W. Linkego jak Chochół z <i>Wesela</i>) • przedstawianie propozycji interpretacyjnych; wskazywanie w tekście miejsc, które mogą stanowić argumenty na poparcie tych propozycji • kontekst w interpretacji utworów literackich (np. epizody z historii Polski przywołane w dramacie) • rola wartości uniwersalnych i narodowych w utworze literackim i ich związek z problematyką utworu oraz znaczenie dla budowania własnego systemu wartości • odczytanie pozaliterackich tekstów kultury według kodu właściwego danej dziedzinie sztuki (obraz Linkego pesymistyczną diagnozą społeczeństwa polskiego czasów PRL-u oraz jako komentarz do współczesnej rzeczywistości) • wykorzystanie wiedzy z dziedziny fleksji, słowotwórstwa, frazeologii i składni w analizie i interpretacji tekstów oraz w tworzeniu własnych wypowiedzi • argumentacyjny charakter różnych konstrukcji składniowych i ich funkcje w tekście; wykorzystanie ich w budowie własnych wypowiedzi • przykłady dialektyzacji i poetyzacji • słownictwo o charakterze wartościującym • uwypuklenie sensów redagowanego przez siebie tekstu dzięki wykorzystaniu składniowo-znaczeniowego charakteru interpunkcji • formułowanie tez i argumentów w wypowiedzi ustnej i pisemnej przy użyciu odpowiednich konstrukcji składniowych • rzeczowe uzasadnianie własnego zdania w sytuacji zgadzania się z cudzymi poglądami lub polemizowania z nimi 	<p>III.2.4 III.2.6 III.2.10 IV.1 IV.2 IV.6</p>	
--	--	--	---	---	--

			<ul style="list-style-type: none"> • formułowanie pytań, odpowiedzi, ocen; redagowanie informacji, uzasadnień, komentarzy, głosu w dyskusji • tworzenie spójnych wypowiedzi w następujących formach gatunkowych: wypowiedź o charakterze argumentacyjnym, opis obrazu (tematy: <i>Wesele</i> to obraz społeczeństwa polskiego czasów Wyspiańskiego czy uniwersalna prawda o Polsce i Polakach?; Funkcje połączenia w literaturze świata realnego ze światem fantastyki – rozważenie problemu w odwołaniu do <i>Wesela</i> i innych tekstów literackich; opis dzieła Jacka Malczewskiego <i>Błędne koło</i> – związek dramatu Wyspiańskiego z obrazem) • przedstawienie propozycji odczytania tekstu • formułowanie argumentów na podstawie tekstu oraz znanych kontekstów, w tym własnego doświadczenia • konstruowanie logicznego wyводу w celu uprawomocnienia formułowanych sądów • rozwijanie umiejętności pracy samodzielnej m.in. przez przygotowanie różnorodnych form prezentacji własnego stanowiska • wybór odpowiednich cytatów z tekstu i stosowanie ich w wypowiedzi 		
57	Narodowy horror. <i>Wesele</i> w Teatrze Telewizji [lektura obowiązkowa: Stanisław Wyspiański, <i>Wesele</i> ; s. 216]	1	MŁODA POLSKA <ul style="list-style-type: none"> • elementy tradycji literackiej i kulturowej w utworach i ich rola w budowaniu wartości uniwersalnych • treści symboliczne • znajomość i zrozumienie treści utworów wskazanych w podstawie programowej jako lektury obowiązkowe • tematyka i problematyka poznanej treści oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi; poddanie ich refleksji • różnorodne propozycje odczytania tego samego utworu literackiego (np. spektakl <i>Wawrzyńca</i> Kostrzewskiego jako komentarz do współczesnej rzeczywistości) • przedstawianie propozycji interpretacyjnych; wskazywanie w tekście miejsc, które mogą stanowić argumenty na poparcie tych propozycji • kontekst w interpretacji utworów literackich (historycznoliteracki, historyczny, polityczny, kulturowy, filozoficzny, biograficzny, egzystencjalny) 	ZR I.1.2 I.1.5 I.1.8 I.1.9 ZR I.1.11 I.1.14 I.1.15 I.1.16 I.2.4 I.2.6 III.1.1 III.2.1 III.2.4 III.2.10 IV.2 IV.7 IV.9	podstawowy

				<ul style="list-style-type: none"> • rola wartości uniwersalnych i narodowych w utworze literackim i ich związek z problematyką utworu oraz znaczenie dla budowania własnego systemu wartości • wpływ starożytnego teatru greckiego na rozwój sztuki teatralnej; pojęcie <i>katharsis</i> i jego rola w kształtowaniu odbioru dzieła • odczytanie pozaliterackich tekstów kultury według kodu właściwego danej dziedzinie sztuki (rozwiązania inscenizacyjne i kompozycyjne w spektaklu; przedstawienie wybranej kreacji aktorskiej; kreacja Chochoła – wygląd, sposób poruszania się, wpływ na zachowanie gości weselnych; napięcie budowane w spektaklu – wykorzystanie muzyki i motywu tańca; analiza przestrzeni scenicznej i scenograficznej; sposób przedstawienia spotkania bohaterów z duchami; interpretacja sceny poszukiwania przez Jaśka zagubionego rogu; rozwiązania uwspółcześniające wizję Wyspiańskiego) • formułowanie tez i argumentów w wypowiedzi ustnej i pisemnej przy użyciu odpowiednich konstrukcji składniowych • rzeczowe uzasadnianie własnego zdania w sytuacji zgadzania się z cudzymi poglądami lub polemizowania z nimi • formułowanie pytań, odpowiedzi, ocen; redagowanie informacji, uzasadnień, komentarzy, głosu w dyskusji • przedstawienie propozycji odczytania tekstu • formułowanie argumentów na podstawie tekstu oraz znanych kontekstów, w tym własnego doświadczenia • konstruowanie logicznego wywodu w celu uprawomocnienia formułowanych sądów • hierarchizacja informacji i synteza treści wokół problemu, tematu, zagadnienia • pozajęzykowe środki komunikacji • wykorzystanie multimedialnych źródeł informacji oraz ich krytyczna ocena 		
58	ZR Stanisław Wyspiański, <i>Noc listopadowa</i> [lektura obowiązkowa; podręcznik: s. 220]	1	MŁODA POLSKA	<ul style="list-style-type: none"> • podstawy periodyzacji literatury • geneza utworu • elementy tradycji literackiej i kulturowej w utworach i ich rola w budowaniu wartości uniwersalnych • podstawy genologii (cechy tragedii antycznej i dramatu romantycznego w utworze <i>Noc listopadowa</i>) 	I.1.1 ZR I.1.2 I.1.3 I.1.5 ZR I.1.5 ZR I.1.7	rozszerzony

			<ul style="list-style-type: none"> • treści symboliczne (wątek symbolicznego umierania i odradzania się – nawiązanie do mitu o Demeter i Korze) • uniwersalny charakter mitologizacji w utworach literackich i jej rola w interpretacji • przemiany konwencji i ich przenikanie się w utworach literackich; odmiany synkretyzmu (gatunkowego) oraz interpretacja jego znaczenia • znajomość i zrozumienie treści utworów wskazanych w podstawie programowej jako lektury obowiązkowe • tematyka i problematyka poznanego tekstu oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi; poddanie ich refleksji • sposoby kreowania świata przedstawionego (fabuły, bohaterów, akcji, wątków, motywów), narracji; ich interpretacja i wartościowanie (dwupłaszczyznowy świat przedstawiony – wydarzeniom historycznym towarzyszą zdarzenia mitologiczne; bohaterowie historyczni i mityczni) • pojęcie motywu literackiego i toposu; podstawowe motywy i toposy; żywotność motywów antycznych i ich rola w tworzeniu znaczeń uniwersalnych (motyw teatru w teatrze) • różnorodne propozycje odczytania tego samego utworu literackiego (początek powstania listopadowego i reakcja na zryw narodowy w środowisku rosyjskim i polskim; heroiczne postawy ludzi uwikłanych w historię; wątki mitologiczne jako komentarz historiozoficzny i metafizyczny – ukazanie ponadczasowego wymiaru dzieła) • porównanie utworów literackich lub ich fragmentów; kontynuacje i nawiązania w porównywanych utworach oraz ich cechy wspólne i różne (<i>Noc listopadowa</i> jako dialog z <i>Dziadami</i> Adama Mickiewicza) • kontekst w interpretacji utworów literackich (historycznoliteracki, historyczny, polityczny, kulturowy, filozoficzny, biograficzny, mitologiczny, egzystencjalny; np. odniesienie się do wydarzeń z nocy 29 na 30 listopada 1830 r. w Warszawie) • rola wartości uniwersalnych i narodowych w utworze literackim i ich związek z problematyką utworu oraz znaczenie dla budowania własnego systemu wartości • wpływ starożytnego teatru greckiego na rozwój sztuki teatralnej (cechy tragedii antycznej i cechy dramatu romantycznego) 	I.1.8 I.1.9 I.1.10 ZR I.1.11 I.1.13 I.1.15 I.1.16 I.2.4 IV.2	
--	--	--	--	---	--

				<ul style="list-style-type: none"> • hierarchizacja informacji i synteza treści wokół problemu, tematu, zagadnienia 		
59	ZR „We światło przez mieczów zbrodnie”. Literacki obraz początku powstania listopadowego [lektura obowiązkowa: Stanisław Wyspiański, <i>Noc listopadowa</i> ; podręcznik: s. 225]	1	MŁODA POLSKA	<ul style="list-style-type: none"> • elementy tradycji literackiej i kulturowej w utworach i ich rola w budowaniu wartości uniwersalnych • treści symboliczne (np. egida – symbol panowania Zeusa, wawrzyn – symbol zwycięstwa i chwały) • pozajęzykowe, teatralne środki wyrazu: światło i dźwięk • uniwersalny charakter mitologizacji w utworach literackich i jej rola w interpretacji (rola Pallas, trzy Nike: Napoleonidów, spod Termopil, spod Salaminy i ich poglądy na temat walki) • znajomość i zrozumienie treści utworów wskazanych w podstawie programowej jako lektury obowiązkowe • tematyka i problematyka poznanego tekstu oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi; poddanie ich refleksji (zachęcanie powstańców do walki przez Pallas i Wysockiego, powody wybuchu powstania podane przez Wysockiego; interpretacja czynu powstańczego przez Pallas) • sposoby kreowania świata przedstawionego (fabuły, bohaterów, akcji, wątków, motywów), narracji; ich interpretacja i wartościowanie (np. funkcje postaci mitologicznych w scenach, obraz Wysockiego i podchorążych wykreowany przez Wyspiańskiego) • różnorodne propozycje odczytania tego samego utworu literackiego • pojęcie aluzji literackiej; rozpoznanie aluzji literackich w utworach i określenie znaczeń w interpretacji utworów • kontekst w interpretacji utworów literackich (historycznoliteracki, historyczny, polityczny, kulturowy, filozoficzny, biograficzny, mitologiczny, egzystencjalny) • rola wartości uniwersalnych i narodowych w utworze literackim i ich związek z problematyką utworu oraz znaczenie dla budowania własnego systemu wartości (np. interpretacja czynu powstańczego przez Pallas) • różnorodne konteksty w porównywanych tekstach kultury • poglądy filozoficzne zawarte w różnorodnych dziełach • słownictwo o charakterze wartościującym 	ZR I.1.2 I.1.5 ZR I.1.5 I.1.8 I.1.9 ZR I.1.11 ZR I.1.12 I.1.15 I.1.16 ZR I.2.4 ZR I.2.6 II.2.7 III.1.1 III.1.5 III.2.4 IV.1 IV.2 IV.6	rozszerzony

				<ul style="list-style-type: none"> • formułowanie tez i argumentów w wypowiedzi ustnej i pisemnej przy użyciu odpowiednich konstrukcji składniowych • rozróżnienie typów argumentów w tym argumentów pozamerytorycznych (np. argumenty logiczne i emocjonalne w wypowiedzi Wysockiego) • formułowanie pytań, odpowiedzi, ocen; redagowanie informacji, uzasadnień, komentarzy, głosu w dyskusji • rozwijanie umiejętności pracy samodzielnej m.in. przez przygotowanie różnorodnych form prezentacji własnego stanowiska • hierarchizacja informacji i synteza treści wokół problemu, tematu, zagadnienia • wybór odpowiednich cytatów z tekstu i stosowanie ich w wypowiedzi (np. słowa Nike spod Cheronei, słowa Pallas) 		
60	ZR Ci, którzy „stoją na narodu czele”. Portrety przywódców powstania [lektura obowiązkowa: Stanisław Wyspiański, <i>Noc listopadowa</i> ; podręcznik: s. 231]	1	MŁODA POLSKA	<ul style="list-style-type: none"> • elementy tradycji literackiej i kulturowej w utworach i ich rola w budowaniu wartości uniwersalnych • znajomość i zrozumienie treści utworów wskazanych w podstawie programowej jako lektury obowiązkowe • tematyka i problematyka poznanego tekstu oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi; poddanie ich refleksji (postawy przedstawicieli polskich elit wobec powstania listopadowego: Józefa Chłopickiego, Joachima Lelewela, Stanisława Potockiego, Wincentego Krasińskiego) • sposoby kreowania świata przedstawionego (fabuły, bohaterów, akcji, wątków, motywów), narracji; ich interpretacja i wartościowanie • różnorodne propozycje odczytania tego samego utworu literackiego • pojęcie aluzji literackiej; rozpoznanie aluzji literackich w utworach i określenie znaczeń w interpretacji utworów (próba odpowiedzi na pytanie, czy w dramacie Wyspiańskiego da się odnaleźć potwierdzenie wypowiedzi Wysockiego z III części <i>Dziadów</i> Mickiewicza: „Nasz naród jak lawa”) • porównanie utworów literackich lub ich fragmentów; kontynuacje i nawiązania w porównywanych utworach oraz ich cechy wspólne i różne (obraz przywódców powstania w <i>Kordianie</i> Juliusza Słowackiego – w <i>Przygotowaniu</i>) 	ZR I.1.2 I.1.8 I.1.9 I.1.10 ZR I.1.11 ZR I.1.12 I.1.13 I.1.16 ZR I.2.4 I.2.4 II.1.1 II.2.5 II.2.7 III.1.1 III.2.1 III.2.4 III.2.10 IV.1 IV.2 IV.3 IV.6 IV.9	rozszerzony

			<ul style="list-style-type: none"> • podobieństwa i różnice w sposobie przedstawienia polskich elit przez Słowackiego i Wyspiańskiego • rola wartości uniwersalnych i narodowych w utworze literackim i ich związek z problematyką utworu oraz znaczenie dla budowania własnego systemu wartości • różnorodne konteksty w porównywanych tekstach kultury • odczytanie pozaliterackich tekstów kultury według kodu właściwego danej dziedzinie sztuki (analiza obrazu Wojciecha Kossaka <i>Starcie belwederczyków z kirasjerami rosyjskimi na moście w Łazienkach</i>) • wykorzystanie wiedzy z dziedziny fleksji, słowotwórstwa, frazeologii i składni w analizie i interpretacji tekstów oraz w tworzeniu własnych wypowiedzi • mitologizmy obecne w polskim dziedzictwie kulturowym i ich funkcjonalne wykorzystanie • słownictwo o charakterze wartościującym • formułowanie tez i argumentów w wypowiedzi ustnej i pisemnej przy użyciu odpowiednich konstrukcji składniowych • rzeczowe uzasadnianie własnego zdania w sytuacji zgadzania się z cudzymi poglądami lub polemizowania z nimi • formułowanie pytań, odpowiedzi, ocen; redagowanie informacji, uzasadnień, komentarzy, głosu w dyskusji (ocena prezentowanych postaw, stosunek do powstania żołnierzy ze Szkoły Podchorążych, ocena postawy polskich elit przez księcia Konstantego) • przedstawienie propozycji odczytania tekstu • formułowanie argumentów na podstawie tekstu oraz znanych kontekstów, w tym własnego doświadczenia • konstruowanie logicznego wyводу w celu uprawomocnienia formułowanych sądów • rozwijanie umiejętności pracy samodzielnej m.in. przez przygotowanie różnorodnych form prezentacji własnego stanowiska • hierarchizacja informacji i synteza treści wokół problemu, tematu, zagadnienia • korzystanie z literatury naukowej lub popularnonaukowej • wybór odpowiednich cytatów z tekstu i stosowanie ich w wypowiedzi • wykorzystanie multimedialnych źródeł informacji oraz ich krytyczna ocena 	
--	--	--	---	--

61	<p>ZR „Umierać musi, co ma żyć”. Wyspiański o wartości i znaczeniu czynu powstańczego [lektura obowiązkowa: Stanisław Wyspiański, <i>Noc listopadowa</i>; podręcznik: s. 236]</p>	1	MŁODA POLSKA	<ul style="list-style-type: none"> • elementy tradycji literackiej i kulturowej w utworach i ich rola w budowaniu wartości uniwersalnych • treści symboliczne (Walerian Łukasiński jako symbol) • uniwersalny charakter mitologizacji w utworach literackich i jej rola w interpretacji • wartościujący charakter tragizmu i jego funkcja w tekście (tragizm losów Polski, perspektywy wyzwolenia) • znajomość i zrozumienie treści utworów wskazanych w podstawie programowej jako lektury obowiązkowe • tematyka i problematyka poznanego tekstu oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi; poddanie ich refleksji (sens bytu jednostki i narodu, źródła siły i powody klęski) • sposoby kreowania świata przedstawionego (fabuły, bohaterów, akcji, wątków, motywów), narracji; ich interpretacja i wartościowanie (kreacja Waleriana Łukasińskiego w kontekście mitu eleuzyjskiego i wypowiedzanej przez niego modlitwy) • pojęcie motywu literackiego i toposu; podstawowe motywy i toposy, żywotność motywów biblijnych i antycznych w utworach literackich i ich rola w tworzeniu znaczeń uniwersalnych (funkcja motywu ziaren i plew w wypowiedziach Kory) • różnorodne propozycje odczytania tego samego utworu literackiego (powrót do Hadesu z perspektywy Kory i z perspektywy Demeter – spojrzenie Marii Prussak; motyw zmagania się w duszy polskiej siły i słabości – perspektywa Artura Hutnikiewicza; antynomie duszy polskiej, na które według Hutnikiewicza zwraca uwagę Wyspiański) • porównanie utworów literackich lub ich fragmentów; kontynuacje i nawiązania w porównywanych utworach oraz ich cechy wspólne i różne (pytania, na jakie zdaniem Artura Hutnikiewicza szukał odpowiedzi Wyspiański w swoich dramatach <i>Wesele</i>, <i>Noc listopadowa</i>) • kontekst w interpretacji utworów literackich (historycznoliteracki, historyczny, polityczny, kulturowy, filozoficzny, biograficzny, mitologiczny, biblijny, egzystencjalny) • rola wartości uniwersalnych i narodowych w utworze literackim i ich związek z problematyką utworu oraz znaczenie dla budowania własnego systemu wartości 	<p>ZR I.1.2 I.1.5 ZR I.1.5 I.1.6 I.1.8 I.1.9 I.1.10 I.1.11 ZR I.1.11 I.1.13 I.1.15 I.1.16 I.2.4 ZR I.2.6 III.1.1 III.2.1 III.2.4 III.2.10 IV.1 IV.2</p>	rozszerzony
----	--	---	--------------	---	---	-------------

				<ul style="list-style-type: none"> wpływ starożytnego teatru greckiego na rozwój sztuki teatralnej; pojęcie <i>katharsis</i> i jego rola w kształtowaniu odbioru dzieła (rola misterium eleuzyjskiego przywoływanego w dramacie Wyspiańskiego) poglądy filozoficzne zawarte w różnorodnych dziełach formułowanie tez i argumentów w wypowiedzi ustnej i pisemnej przy użyciu odpowiednich konstrukcji składniowych rzeczowe uzasadnianie własnego zdania w sytuacji zgadzania się z cudzymi poglądami lub polemizowania z nimi formułowanie pytań, odpowiedzi, ocen; redagowanie informacji, uzasadnień, komentarzy, głosu w dyskusji przedstawienie propozycji odczytania tekstu formułowanie argumentów na podstawie tekstu oraz znanych kontekstów, w tym własnego doświadczenia konstruowanie logicznego wywodu w celu uprawomocnienia formułowanych sądów rozwijanie umiejętności pracy samodzielnej m.in. przez przygotowanie różnorodnych form prezentacji własnego stanowiska hierarchizacja informacji i synteza treści wokół problemu, tematu, zagadnienia 		
62–63	ZR Stanisław Wyspiański, <i>Noc listopadowa</i> [lektura obowiązkowa; podręcznik: Zadania do całej lektury, s. 241; nawiązanie: Sławomir Mrożek, <i>Polska w obrazach</i> , s. 243]	2	MŁODA POLSKA	<ul style="list-style-type: none"> elementy tradycji literackiej i kulturowej w utworach i ich rola w budowaniu wartości uniwersalnych treści symboliczne (symboliczny sens sceny, w której Pallas i Chłopicki grają w karty) uniwersalny charakter mitologizacji w utworach literackich i jej rola w interpretacji (działania mitologicznych bóstw inspiracją do działań powstańczych) wartościujący charakter tragizmu i jego funkcja w tekście (tragizm powstańców) znajomość i zrozumienie treści utworów wskazanych w podstawie programowej jako lektury obowiązkowe tematyka i problematyka poznanego tekstu oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi; poddanie ich refleksji (m.in. krytyka historii a jej gloryfikacja, okoliczności zawiązania spisku i wybuchu powstania; tworzenie mitu powstania czy dokonanie rozrachunku z tym wydarzeniem historycznym) 	ZR I.1.2 I.1.5 ZR I.1.5 I.1.6 I.1.8 I.1.9 I.1.10 I.1.11 ZR I.1.11 I.1.12 ZR I.1.12 I.1.13 I.2.1 I.2.2 ZR I.2.4 I.2.6 ZR I.2.6 II.1.1	rozszerzony

			<ul style="list-style-type: none"> • sposoby kreowania świata przedstawionego (fabuły, bohaterów, akcji, wątków, motywów), narracji; ich interpretacja i wartościowanie (kreacje bohaterów biorących udział w powstaniu; kreacja księcia Konstantego, jego stosunek do cara, żony, podwładnych, Polaków; postać Joanny, jej stosunek do męża oraz do sprawy polskiej; charakterystyka postaci mitologicznych: Pallas, Nike, Aresa, Hermesa i ich rola w rozwoju akcji • motyw teatru w teatrze i jego funkcja (nawiązanie do <i>Fausta</i>) • różnorodne propozycje odczytania tego samego utworu literackiego (<i>Noc listopadowa</i> jako tekst dotyczący sensu historii, procesów dziejowych – ujęcie historyzoficzne; jako dramat o kondycji człowieka w zniewolonym świecie) • odwołanie się do tekstów poznanych w szkole podstawowej, w tym do <i>Dziadów cz. II</i> Adama Mickiewicza • pojęcie aluzji literackiej; rozpoznanie aluzji literackich i określenie ich znaczenia w interpretacji utworów (aluzje do II i III części <i>Dziadów</i> zawarte w dramacie Wyspiańskiego) • porównanie utworów literackich lub ich fragmentów; kontynuacje i nawiązania w porównywanych utworach oraz ich cechy wspólne i różne (wydarzenia z historii Polski przedstawione na rysunkach Sławomira Mrożka; funkcja komentarzy umieszczonych obok rysunków; ocena Polaków przez Mrożka; stosunek do historii Polski Mrożka i Wyspiańskiego; porównanie stanowisk twórców) • przetwarzanie i hierarchizacja informacji z tekstów, np. publicystycznych, popularnonaukowych, naukowych (wskazanie tezy interpretacyjnej w wypowiedzi Marii Prussak) • analiza struktury tekstu: sens, główna myśl, sposób prowadzenia wyводу, argumentacja • różnorodne konteksty w porównywanych tekstach kultury • odczytanie pozaliterackich tekstów kultury według kodu właściwego danej dziedzinie sztuki (rysunki Sławomira Mrożka) • poglądy filozoficzne zawarte w różnorodnych dziełach • wykorzystanie wiedzy z dziedziny fleksji, słowotwórstwa, frazeologii i składni w analizie i interpretacji tekstów oraz w tworzeniu własnych wypowiedzi • formułowanie tez i argumentów w wypowiedzi ustnej i pisemnej przy użyciu odpowiednich konstrukcji składniowych 	<p>III.1.1 III.2.1 III.2.4 III.2.6 III.2.10 IV.1 IV.2</p>	
--	--	--	--	---	--

				<ul style="list-style-type: none"> • rzeczowe uzasadnianie własnego zdania w sytuacji zgadzania się z cudzymi poglądami lub polemizowania z nimi • formułowanie pytań, odpowiedzi, ocen; redagowanie informacji, uzasadnień, komentarzy, głosu w dyskusji • tworzenie spójnej wypowiedzi o charakterze argumentacyjnym (temat: Czy ojczyzna jest wartością ważniejszą niż wierność złożonej przysiędze?) • przedstawienie propozycji odczytania tekstu • formułowanie argumentów na podstawie tekstu oraz znanych kontekstów, w tym własnego doświadczenia • konstruowanie logicznego wywodu w celu uprawomocnienia formułowanych sądów • rozwijanie umiejętności pracy samodzielnej m.in. przez przygotowanie różnorodnych form prezentacji własnego stanowiska • hierarchizacja informacji i synteza treści wokół problemu, tematu, zagadnienia 		
64	Władysław Stanisław Reymont, <i>Chłopi</i> [lektura obowiązkowa; podręcznik: s. 244]	1	MŁODA POLSKA	<ul style="list-style-type: none"> • podstawy periodyzacji literatury • czas i okoliczności powstania utworu • konwencje literackie i ich cechy w utworach (symboliczna, realistyczna, naturalna) • elementy tradycji literackiej i kulturowej w utworach i ich rola w budowaniu wartości uniwersalnych • podstawy genologii (cechy epopei) • cechy i funkcje prądów literackich i artystycznych • modernistyczne obrazowanie: ekspresjonizm, symbolizm, impresjonizm • znajomość i zrozumienie treści utworów wskazanych w podstawie programowej jako lektury obowiązkowe • tematyka i problematyka poznanego tekstu oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi; poddanie ich refleksji (życie na wsi – życie zgodne z rytmem pór natury – czteroczęściowa kompozycja odzwierciedlająca cztery pory roku; społeczny, obyczajowy obraz wsi zgodny z estetyką realizmu; nawiązanie do naturalizmu; biologiczne aspekty egzystencji) 	I.1.1 I.1.2 ZR I.1.2 I.1.3 ZR I.1.3 I.1.8 I.1.9 I.1.10 ZR I.1.13 I.1.14 I.1.15 I.1.16 I.2.7 II.2.1 II.2.6 II.2.7 III.2.10 IV.2	podstawowy

				<ul style="list-style-type: none"> • sposoby kreowania świata przedstawionego (fabuły, bohaterów, akcji, wątków, motywów), narracji; ich interpretacja i wartościowanie (panorama życia wiejskiego na przykładzie losów rodziny Borynów; mieszkańcy Lipiec – bohaterowie zbiorowi; różne sposoby narracji: „realistyczny obserwator”, „wsiowy gaduła”, „stylizator młodopolski”; bogate źródło informacji o polskim folklorze) • związek wartości poznawczych, etycznych i estetycznych w utworach literackich (status arcydzieła z uwagi na wielość estetycznych odniesień) • przedstawianie propozycji interpretacyjnych; wskazywanie w tekście miejsc, które mogą stanowić argumenty na poparcie tych propozycji • kontekst w interpretacji utworów literackich (historycznoliteracki, historyczny, kulturowy, filozoficzny, biograficzny, egzystencjalny) • rola wartości uniwersalnych i narodowych w utworze literackim i ich związek z problematyką utworu oraz znaczenie dla budowania własnego systemu wartości • kryteria pozwalające odróżnić arcydzieło od kiczu • pojęcia stylu i stylizacji oraz ich znaczenie w tekście • dialektyzacja • słownictwo o charakterze wartościującym a słownictwo neutralne (wyraz „chłopi” od XIX w. nazwa neutralna) • przedstawienie propozycji odczytania tekstu • formułowanie argumentów na podstawie tekstu oraz znanych kontekstów, w tym własnego doświadczenia • konstruowanie logicznego wyводу w celu uprawomocnienia formułowanych sądów • hierarchizacja informacji i synteza treści wokół problemu, tematu, zagadnienia 		
65	Rytm życia na wsi [lektura obowiązkowa: Władysław Stanisław Reymont, <i>Chłopi</i> ; podręcznik: s. 247]	1	MŁODA POLSKA	<ul style="list-style-type: none"> • elementy tradycji literackiej i kulturowej w utworach i ich rola w budowaniu wartości uniwersalnych • znajomość i zrozumienie treści utworów wskazanych w podstawie programowej jako lektury obowiązkowe • środki wyrazu artystycznego w tekście literackim (m.in. synestezja) i ich funkcje 	ZR I.1.2 I.1.8 ZR I.1.8 I.1.9 I.1.10 ZR I.1.11 I.1.12 I.1.13	podstawowy

			<ul style="list-style-type: none"> • tematyka i problematyka poznanego tekstu oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi; poddanie ich refleksji (stosunki rodzinne, międzypokoleniowe, społeczne panujące na wsi; realizacja założeń impresjonizmu poprzez opisy przyrody zawarte w powieści; rytm natury a życie bohaterów) • sposoby kreowania świata przedstawionego (fabuły, bohaterów, akcji, wątków, motywów), narracji; ich interpretacja i wartościowanie (zachowanie Jagustynki i księdza; obraz natury zaprezentowany we fragmencie utworu; czas zdarzeń, kolorystyczne określenia w opisie przyrody i ich funkcje; typy narratora i cechy charakterystyczne tych narracji) • różnorodne propozycje odczytania tego samego utworu literackiego (analiza tekstu Kazimierza Wyki <i>Próba nowego odczytania Chłopów Reymonta</i> w odniesieniu do porządku czasowego w <i>Chłopach</i> (tok, rytm obyczajowo-obrzędowo-religijny, wewnętrzny – zgodny z przebiegiem fabularnym powieści) • odwołanie się do tekstów poznanych w szkole podstawowej, w tym do <i>Pana Tadeusza</i> Adama Mickiewicza • porównanie utworów literackich lub ich fragmentów; kontynuacje i nawiązania w porównywanych utworach oraz ich cechy wspólne i różne (porównanie pracy na polu w podanym fragmencie powieści z <i>Pieśnią świętojańską o Sobótce</i> Jana Kochanowskiego i Ks. I – <i>Gospodarstwo z Pana Tadeusza</i> Adama Mickiewicza: relacja pomiędzy pracą a odpoczynkiem, życie w zgodzie z naturą, zgodność ludzkiej egzystencji z porządkiem dnia i pór roku) • przedstawianie propozycji interpretacyjnych; wskazywanie w tekście miejsc, które mogą stanowić argumenty na poparcie tych propozycji • rola wartości uniwersalnych i narodowych w utworze literackim i ich związek z problematyką utworu oraz znaczenie dla budowania własnego systemu wartości • przetwarzanie i hierarchizacja informacji z tekstów, np. naukowych, publicystycznych, popularnonaukowych • analiza struktury tekstu: sens, główna myśl, sposób prowadzenia wyводу, argumentacja • dialektyzacja 	<p>I.1.14 I.1.16 I.2.1 I.2.2 II.2.6 III.2.1 III.2.4 IV.2</p>	
--	--	--	---	--	--

				<ul style="list-style-type: none"> • rzeczowe uzasadnianie własnego zdania w sytuacji zgadzania się z cudzymi poglądami lub polemizowania z nimi • formułowanie pytań, odpowiedzi, ocen; redagowanie informacji, uzasadnień, komentarzy, głosu w dyskusji • hierarchizacja informacji i synteza treści wokół problemu, tematu, zagadnienia 		
66	Myślenie religijne w <i>Chłopach</i> [lektura obowiązkowa: Władysław Stanisław Reymont, <i>Chłopi</i> ; podręcznik: s. 253]	1	MŁODA POLSKA	<ul style="list-style-type: none"> • elementy tradycji literackiej i kulturowej w utworach i ich rola w budowaniu wartości uniwersalnych (sposób obchodzenia obrządku niedzielного przez chłopów; ich przygotowania do uczestnictwa w nabożeństwie; postrzeganie Boga i Matki Boskiej przez Kubę; funkcja księdza w społeczności wiejskiej; zachowanie wiejskiej społeczności po skończonej mszy; obrzędy towarzyszące Zaduszkom; chłopskie wyobrażenia związane z wiarą w zaświaty) • treści symboliczne • znajomość i zrozumienie treści utworów wskazanych w podstawie programowej jako lektury obowiązkowe • tematyka i problematyka poznanego tekstu oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi; poddanie ich refleksji • sposoby kreowania świata przedstawionego (fabuły, bohaterów, akcji, wątków, motywów), narracji; ich interpretacja i wartościowanie (analiza zachowania Kuby – przykład myślenia religijnego chłopów; emocje Kuby po spotkaniu z plebanem; miejsce Kuby w społeczności Lipiec i w przestrzeni kościoła; zachowanie Kuby podczas nabożeństwa) • odwołanie się do tekstów poznanych w szkole podstawowej, w tym do <i>Dziadów cz. II</i> Adama Mickiewicza • porównanie utworów literackich lub ich fragmentów; kontynuacje i nawiązania w porównywanych utworach oraz ich cechy wspólne i różne (porównanie obrzędu ukazanego w <i>Chłopach</i> z obrzędem znanym z <i>Dziadów cz. II</i> Adama Mickiewicza; formułowanie wniosków na temat obrzędowości społeczności wiejskiej) • przedstawianie propozycji interpretacyjnych; wskazywanie w tekście miejsc, które mogą stanowić argumenty na poparcie tych propozycji (np. mechanizmy kulturowe i związane z nimi procesy społeczne) 	ZR I.1.2 I.1.5 I.1.8 I.1.9 I.1.10 I.1.12 I.1.13 I.1.14 I.1.15 I.1.16 II.2.6 II.2.7 III.2.2 III.2.4 IV.2	podstawowy

				<ul style="list-style-type: none"> kontekst w interpretacji utworów literackich (historycznoliteracki, historyczny, kulturowy, filozoficzny, biograficzny, biblijny, egzystencjalny) rola wartości uniwersalnych i narodowych w utworze literackim i ich związek z problematyką utworu oraz znaczenie dla budowania własnego systemu wartości dialektyzacja, stylizacja mityczna słownictwo o charakterze wartościującym budowanie wypowiedzi w sposób świadomy, ze znajomością jej funkcji językowej, z uwzględnieniem celu i adresata, z zachowaniem zasad retoryki formułowanie pytań, odpowiedzi, ocen; redagowanie informacji, uzasadnień, komentarzy, głosu w dyskusji hierarchizacja informacji i synteza treści wokół problemu, tematu, zagadnienia 		
67	Jagna – w sidłach namiętności [lektura obowiązkowa: Władysław Stanisław Reymont, <i>Chłopi</i> ; podręcznik: s. 260]	1	MŁODA POLSKA	<ul style="list-style-type: none"> przedstawianie propozycji interpretacyjnych; wskazywanie w tekście miejsc, które mogą stanowić argumenty na poparcie tych propozycji (np. konsekwencje zderzenia seksualności z tradycyjnymi wartościami wspólnoty) kontekst w interpretacji utworów literackich (historycznoliteracki, historyczny, kulturowy, filozoficzny, biograficzny, biblijny, egzystencjalny) rola wartości uniwersalnych i narodowych w utworze literackim i ich związek z problematyką utworu oraz znaczenie dla budowania własnego systemu wartości analiza struktury tekstu: sens, główna myśl, sposób prowadzenia wyводу, argumentacja dialektyzacja słownictwo o charakterze wartościującym formułowanie tez i argumentów w wypowiedzi ustnej i pisemnej przy użyciu odpowiednich konstrukcji składniowych rzeczowe uzasadnianie własnego zdania w sytuacji zgadzania się z cudzymi poglądami lub polemizowania z nimi formułowanie pytań, odpowiedzi, ocen; redagowanie informacji, uzasadnień, komentarzy, głosu w dyskusji 	I.1.2 ZR I.1.3 I.1.6 I.1.8 I.1.9 I.1.10 I.1.11 I.1.14 I.1.15 I.1.16 I.2.2 II.2.6 II.2.7 III.1.1 III.2.1 III.2.4 III.2.10 IV.2	podstawowy

				<ul style="list-style-type: none"> • przedstawienie propozycji odczytania tekstu • formułowanie argumentów na podstawie tekstu oraz znanych kontekstów, w tym własnego doświadczenia • konstruowanie logicznego wyводу w celu uprawomocnienia formułowanych sądów • hierarchizacja informacji i synteza treści wokół problemu, tematu, zagadnienia 		
68	Pierwotne instynkty w <i>Chłopach</i> [lektura obowiązkowa: Władysław Stanisław Reymont, <i>Chłopi</i> ; podręcznik: s. 265]	1	MŁODA POLSKA	<ul style="list-style-type: none"> • znajomość i zrozumienie treści utworów wskazanych w podstawie programowej jako lektury obowiązkowe • tematyka i problematyka poznanego tekstu oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi; poddanie ich refleksji (m.in. zachowanie kobiet i mężczyzn w konflikcie z uwzględnieniem tradycyjnego, patriarchalnego podziału ról społecznych; konsekwencje walki ojca z synem w kontekście tradycyjnych wartości wyznawanych przez wiejską społeczność) • sposoby kreowania świata przedstawionego (fabuły, bohaterów, akcji, wątków, motywów), narracji: ich interpretacja i wartościowanie (powód konfliktu między Maciejem Boryną a jego dziećmi; reakcja na wzajemne ataki; ujawnienie się instynktów w starciu ojca z synem; reakcja organizmu w chwili zagrożenia w opisie bójki Macieja z Antkiem) • różnorodne propozycje odczytania tego samego utworu literackiego (np. odwołanie do tekstu Kazimierza Dobrowolskiego) • kontekst w interpretacji utworów literackich (historyczny, polityczny, kulturowy, filozoficzny, biblijny, egzystencjalny, społeczny) • rola wartości uniwersalnych i narodowych w utworze literackim i ich związek z problematyką utworu oraz znaczenie dla budowania własnego systemu wartości • przetwarzanie i hierarchizacja informacji z tekstów, np. publicystycznych, popularnonaukowych, naukowych • analiza struktury tekstu: sens, główna myśl, sposób prowadzenia wyводу, argumentacja • dialektyzacja • słownictwo o charakterze wartościującym • różne odmiany polszczyzny w zależności od sytuacji komunikacyjnej 	I.1.8 I.1.9 I.1.10 ZR I.1.11 I.1.15 I.1.16 I.2.1 I.2.2 II.2.6 II.2.7 II.3.5 III.1.4 III.1.5 III.1.7 III.2.1 III.2.3 III.2.4 III.2.10 IV.1 IV.2	podstawowy

			<ul style="list-style-type: none"> • oddziaływanie na odbiorcę użytych środków retorycznych • rozróżnienie typów argumentów, w tym argumentów pozamerytorycznych (argumenty Boryny, argumenty jego dzieci) • dyskusja a spór i kłótnia • rzeczowe uzasadnianie własnego zdania w sytuacji zgadzania się z cudzymi poglądami lub polemizowania z nimi • odpowiednie reagowanie na przejawy agresji językowej • formułowanie pytań, odpowiedzi, ocen; redagowanie informacji, uzasadnień, komentarzy, głosu w dyskusji • przedstawienie propozycji odczytania tekstu • formułowanie argumentów na podstawie tekstu oraz znanych kontekstów, w tym własnego doświadczenia • konstruowanie logicznego wywodu w celu uprawomocnienia formułowanych sądów • rozwijanie umiejętności pracy samodzielnej m.in. przez przygotowanie różnorodnych form prezentacji własnego stanowiska • hierarchizacja informacji i synteza treści wokół problemu, tematu, zagadnienia 		
69	Między życiem a śmiercią [lektura obowiązkowa: Władysław Stanisław Reymont, <i>Chłopi</i> ; podręcznik: s. 268]	1	MŁODA POLSKA <ul style="list-style-type: none"> • konwencje literackie i ich cechy w utworach (naturalistyczna) • elementy tradycji literackiej i kulturowej w utworach i ich rola w budowaniu wartości uniwersalnych • wartościujący charakter tragizmu, humoru i ich funkcja w tekście • znajomość i zrozumienie treści utworów wskazanych w podstawie programowej jako lektury obowiązkowe • tematyka i problematyka poznanej treści oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi; poddanie ich refleksji • sposoby kreowania świata przedstawionego (fabuły, bohaterów, akcji, wątków, motywów), narracji; ich interpretacja i wartościowanie (zwyczaje weselne, charakter zabaw i przyśpiewek ludowych, zachowania i emocje weselników towarzyszące im podczas zabawy, analiza sceny śmierci Kuby, interpretacja zachowania psa Kuby w kontekście nadchodzącej śmierci jego pana – naturalizm, wierzenia wpisane w scenę śmierci Kuby; zmiana narracji w scenie umierania parobka, cel wplecenia sceny śmierci Kuby w opis wesela Boryny, funkcja dla społeczności muzyki opisaną przez Reymonta) 	I.1.2 ZR I.1.2 I.1.6 I.1.8 I.1.9 I.1.10 ZR I.1.11 I.1.15 I.1.16 II.2.6 II.2.7 III.1.1 III.2.1 III.2.4 III.2.10 IV.1 IV.2	podstawowy

			<ul style="list-style-type: none"> • różnorodne propozycje odczytania tego samego utworu literackiego • kontekst w interpretacji utworów literackich (historyczny, polityczny, kulturowy, filozoficzny, biograficzny, biblijny, egzystencjalny, społeczny) • rola wartości uniwersalnych i narodowych w utworze literackim i ich związek z problematyką utworu oraz znaczenie dla budowania własnego systemu wartości • dialektyzacja, stylizacja mitologiczna • słownictwo o charakterze wartościującym • formułowanie tez i argumentów w wypowiedzi ustnej i pisemnej przy użyciu odpowiednich konstrukcji składniowych • rzeczowe uzasadnianie własnego zdania w sytuacji zgadzania się z cudzymi poglądami lub polemizowania z nimi • formułowanie pytań, odpowiedzi, ocen; redagowanie informacji, uzasadnień, komentarzy, głosu w dyskusji • przedstawienie propozycji odczytania tekstu • formułowanie argumentów na podstawie tekstu oraz znanych kontekstów, w tym własnego doświadczenia • konstruowanie logicznego wywodu w celu uprawomocnienia formułowanych sądów • rozwijanie umiejętności pracy samodzielnej m.in. przez przygotowanie różnorodnych form prezentacji własnego stanowiska • hierarchizacja informacji i synteza treści wokół problemu, tematu, zagadnienia 			
70–71	Władysław Stanisław Reymont, <i>Chłopi</i> [lektura obowiązkowa; podręcznik: Zadania do całej lektury, s. 273; nawiązanie: Andrzej Muszyński, <i>Podkrzywdzie</i> (fragm.), s. 275]	2	MŁODA POLSKA	<ul style="list-style-type: none"> • znajomość i zrozumienie treści utworów wskazanych w podstawie programowej jako lektury obowiązkowe • tematyka i problematyka poznanego tekstu oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi; poddanie ich refleksji • sposoby kreowania świata przedstawionego (fabuły, bohaterów, akcji, wątków, motywów), narracji; ich interpretacja i wartościowanie (charakterystyka zbiorowości wiejskiej; rola najważniejszych osób we wsi; konflikty pomiędzy grupami bohaterów i poszczególnymi postaciami; sposób kreacji losu kobiet na wsi; sytuacja Hanki a sytuacja Jagny w kontekście lipieckiej moralności i zasady życia gromady; przestrzeń wsi i zależność jej struktury od statusu osób ją 	I.1.8 I.1.9 I.1.10 ZR I.1.11 I.1.13 I.1.15 I.1.16 I.2.6 II.1.1 II.1.3 ZR II.2.5 II.2.6 II.2.7	podstawowy

			<p>zamieszkujących; rola karczmy i kościoła w przestrzeni wiejskiej; rozbudowany wątek erotyczny; obrzędy wiejskie; rola Rocha w historii wydarzeń wiejskiej społeczności; funkcja wykorzystania przez Reymonta różnych typów narratorów; relacje rodzinne w kreacji bohatera)</p> <ul style="list-style-type: none"> • różnorodne propozycje odczytania tego samego utworu literackiego (m.in. spojrzenie na Jagnę z perspektywy Heleny trojańskiej) • porównanie utworów literackich lub ich fragmentów; kontynuacje i nawiązania w porównywanych utworach oraz ich cechy wspólne i różne (porównanie postawy dziadka z fragmentu utworu <i>Podkrzywdzie</i> z postawami bohaterów <i>Chłopów</i> w kontekście ich stosunku do ziemi; sakralizacja ziemi i prac polowych; porównanie opisu ziemi we fragmentach obu utworów literackich) • kontekst w interpretacji utworów literackich (historycznoliteracki, historyczny, polityczny, kulturowy, filozoficzny, biograficzny, biblijny, egzystencjalny, społeczny) • rola wartości uniwersalnych i narodowych w utworze literackim i ich związek z problematyką utworu oraz znaczenie dla budowania własnego systemu wartości (np. funkcjonowanie wielopokoleniowych rodzin chłopskich; patriarchalny model rodziny; moralność mieszkańców wsi; zasady odwołujące się do ich kodeksu postępowania; związek życia wiejskiego z uprawianą ziemią) • odczytanie pozaliterackich tekstów kultury według kodu właściwego danej dziedzinie sztuki (musical jako gatunek wypowiedzi scenicznej) • wykorzystanie wiedzy z dziedziny fleksji, słowotwórstwa, frazeologii i składni w analizie i interpretacji tekstów oraz w tworzeniu własnych wypowiedzi • argumentacyjny charakter różnych konstrukcji składniowych i ich funkcje w tekście • wykorzystanie różnych konstrukcji składniowych we własnych wypowiedziach • właściwości języka jako nośnika i przekaźnika treści kulturowych • różne rodzaje stylizacji • słownictwo o charakterze wartościującym • formułowanie tez i argumentów w wypowiedzi ustnej i pisemnej przy użyciu odpowiednich konstrukcji składniowych 	<p>III.1.1 III.2.1 III.2.4 III.2.6 IV.1 IV.2</p>	
--	--	--	--	---	--

				<ul style="list-style-type: none"> • rzeczowe uzasadnianie własnego zdania w sytuacji zgadzania się z cudzymi poglądami lub polemizowania z nimi • formułowanie pytań, odpowiedzi, ocen; redagowanie informacji, uzasadnień, komentarzy, głosu w dyskusji • tworzenie spójnych wypowiedzi w następujących formach gatunkowych: wypowiedź o charakterze argumentacyjnym (rola relacji rodzinnych w kreacji bohatera, wpływ natury na życie człowieka, życie wiejskie ukazane w <i>Chłopach</i> i w innych tekstach kultury) • rozwijanie umiejętności pracy samodzielnej m.in. przez przygotowanie różnorodnych form prezentacji własnego stanowiska • hierarchizacja informacji i synteza treści wokół problemu, tematu, zagadnienia 		
72	Dialektyzacja na przykładzie <i>Chłopów</i> Reymonta [podręcznik: s. 277]	1	NAUKA O JĘZYKU	<ul style="list-style-type: none"> • znajomość i zrozumienie treści utworów wskazanych w podstawie programowej jako lektury obowiązkowe • sposoby kreowania narracji, jej interpretacja i wartościowanie • porównanie utworów literackich lub ich fragmentów; kontynuacje i nawiązania w porównywanych utworach oraz ich cechy wspólne i różne (różnice między zakresem a sposobem funkcjonowania stylizacji we fragmencie <i>Chłopów</i> i fragmencie powieści Edwarda Redlińskiego <i>Konopielka</i>) • pojęcia stylu i stylizacji oraz ich znaczenie w tekście • rodzaje stylizacji (dialektyzacja – stylizacja gwarowa) oraz jej funkcje w tekście • dialekt a gwara • funkcje stylizacji gwarowej w <i>Chłopach</i> • rodzaje dialektyzmów (fonetyczne, leksykalne, fleksyjne) • różnice między językiem narracji a językiem dialogów • ogólnopolska odmiana lub forma dialektyzmów pochodzących z fragmentu powieści <i>Chłopi</i> • elementy dialektyzacji we współczesnym tekście kultury i funkcje tego zabiegu • formułowanie pytań, odpowiedzi, ocen; redagowanie informacji, uzasadnień, komentarzy, głosu w dyskusji • rozwijanie umiejętności pracy samodzielnej m.in. przez przygotowanie różnorodnych form prezentacji własnego stanowiska 	I.1.8 I.1.10 I.1.13 II.2.1 II.2.6 III.2.4 IV.1 IV.2 IV.8 IV.12	podstawowy

				<ul style="list-style-type: none"> • hierarchizacja informacji i synteza treści wokół problemu, tematu, zagadnienia • słownik gwarowy • odmiany języka mieszkańców regionu (realizacja projektu: <i>Pokaż mi swój język. Odmiany języka w naszym regionie.</i> 		
73	Joseph Conrad, <i>Lord Jim</i> [lektura uzupełniająca; podręcznik: s. 281]	1	MŁODA POLSKA	<ul style="list-style-type: none"> • podstawy periodyzacji literatury • geneza utworu • podstawy genologii (kompozycja powieści Conrada) • tematyka i problematyka poznanej treści oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi; poddanie ich refleksji (subiektywizm i relatywizm w podejściu do świata i ludzkich poczynań) • konstrukcja świata przedstawionego i kreacji głównego bohatera; wielopiętrowa narracja – przyjrzenie się bohaterowi z wielu perspektyw • kontekst w interpretacji utworów literackich (historyczny, kulturowy, filozoficzny, biograficzny, egzystencjalny) • rola wartości uniwersalnych i narodowych w utworze literackim i ich związek z problematyką utworu oraz znaczenie dla budowania własnego systemu wartości (ocena moralna postępowania głównego bohatera) • hierarchizacja informacji i synteza treści wokół problemu, tematu, zagadnienia 	I.1.1 I.1.3 I.1.9 I.1.10 I.1.15 I.1.16 IV.2	podstawowy
74	Między ambicją a słabością [lektura uzupełniająca: Joseph Conrad, <i>Lord Jim</i> ; podręcznik: s. 283]	1	MŁODA POLSKA	<ul style="list-style-type: none"> • wartościujący charakter tragizmu i jego funkcja w tekście • tematyka i problematyka poznanej treści oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi; poddanie ich refleksji • sposoby kreowania świata przedstawionego (fabuły, bohaterów, akcji, wątków, motywów), narracji; ich interpretacja i wartościowanie (przedstawienie tytułowego bohatera z uwzględnieniem jego wyglądu, pochodzenia, marzeń, systemu wartości; uczucia głównego bohatera w chwili zagrożenia; Jim jako romantyk; zrelacjonowanie ukazanych wydarzeń; odtworzenie sytuacji na Patnie z uwzględnieniem warunków atmosferycznych, postawy i decyzji bohatera, zachowania pozostałych członków załogi; porównanie reakcji Jima z reakcją 	I.1.6 I.1.9 I.1.10 ZR I.1.1 I.1.15 I.1.16 I.2.2 II.2.7 III.2.1 III.2.4 III.2.6 IV.1	podstawowy

				<p>innych członków załogi w konieczności ratowania ludzkiego życia; charakterystyka Jima z perspektywy Marlowa)</p> <ul style="list-style-type: none"> • różnorodne propozycje odczytania tego samego utworu literackiego (Maya Jasanoff, Zdzisław Najder) • kontekst w interpretacji utworów literackich (historyczny, kulturowy, filozoficzny, biograficzny, egzystencjalny) • rola wartości uniwersalnych i narodowych w utworze literackim i ich związek z problematyką utworu oraz znaczenie dla budowania własnego systemu wartości (konflikt wewnętrzny podmiotu moralnego, jakim jest człowiek jako jednostka; obowiązujące normy moralne) • analiza struktury tekstu: sens, główna myśl, sposób prowadzenia wyводу, argumentacja • słownictwo o charakterze wartościującym • rzeczowe uzasadnianie własnego zdania w sytuacji zgadzania się z cudzymi poglądami lub polemizowania z nimi • formułowanie pytań, odpowiedzi, ocen; redagowanie informacji, uzasadnień, komentarzy, głosu w dyskusji (m.in. ocena postawy bohaterów w obliczu zagrożenia i w kontekście odpowiedzialności za pasażerów) • tworzenie spójnych wypowiedzi w następujących formach gatunkowych: notatka syntetyzująca (zapisanie wniosków odnoszących się do postawy Jima w formie notatki syntetyzującej) • rozwijanie umiejętności pracy samodzielnej m.in. przez przygotowanie różnorodnych form prezentacji własnego stanowiska • hierarchizacja informacji i synteza treści wokół problemu, tematu, zagadnienia 	IV.2	
75	Joseph Conrad, <i>Lord Jim</i> [lektura uzupełniająca; podręcznik: Zadania do całej lektury, s. 294; nawiązanie: Hanna Krall, <i>Pola</i> (fragm.), s. 295]	1	MŁODA POLSKA	<ul style="list-style-type: none"> • podstawy genologii (<i>Lord Jim</i> jako powieść psychologiczna) • wartościujący charakter ironii, tragizmu i ich funkcja w tekście (historia Jima jako ironia losu, Jim – bohater tragiczny) • tematyka i problematyka poznanego tekstu oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi; poddanie ich refleksji (modernistyczny charakter powieści) • wymagania Conrada względem czytelnika 	I.1.3 I.1.6 I.1.9 I.1.10 ZR I.1.13 I.1.13 I.1.15 I.1.16 I.2.6 II.1.1	podstawowy

		<ul style="list-style-type: none"> • sposoby kreowania świata przedstawionego (fabuły, bohaterów, akcji, wątków, motywów), narracji; ich interpretacja i wartościowanie (charakterystyka porównawcza Jima i Browna; funkcje przypisane postaci Marlowa w powieści; historia miłości Jima i Klejnotu; cechy romantyczne w kreacji głównego bohatera; postawa bohatera wobec wyzwań losu; rekonstrukcja przebiegu wydarzeń; postawy etyczne we fragmencie tekstu Hanny Krall) • różnorodne propozycje odczytania tego samego utworu literackiego (np. <i>Lord Jim</i> jako tragedia honoru według Zdzisława Najdera) • porównanie utworów literackich lub ich fragmentów; kontynuacje i nawiązania w porównywanych utworach oraz ich cechy wspólne i różne (porównanie postaw Poli Machczyńskiej i Henryka Machczyńskiego z postawą tytułowego bohatera powieści Conrada) • kontekst w interpretacji utworów literackich (historyczny, kulturowy, filozoficzny, biograficzny, egzystencjalny) • rola wartości uniwersalnych i narodowych w utworze literackim i ich związek z problematyką utworu oraz znaczenie dla budowania własnego systemu wartości (wartości i postawy, które tworzą etykę conradowską; problemy moralne poruszane w powieści) • odczytanie pozaliterackich tekstów kultury według kodu właściwego danej dziedzinie sztuki (odczytanie przesłania powieści zawartego w okładce przez projektanta) • wykorzystanie wiedzy z dziedziny fleksji, słowotwórstwa, frazeologii i składni w analizie i interpretacji tekstów oraz w tworzeniu własnych wypowiedzi • słownictwo o charakterze wartościującym • formułowanie tez i argumentów w wypowiedzi ustnej i pisemnej przy użyciu odpowiednich konstrukcji składniowych • rzeczowe uzasadnianie własnego zdania w sytuacji zgadzania się z cudzymi poglądami lub polemizowania z nimi • formułowanie pytań, odpowiedzi, ocen; redagowanie informacji, uzasadnień, komentarzy, głosu w dyskusji • tworzenie spójnych wypowiedzi w następujących formach gatunkowych: wypowiedź o charakterze argumentacyjnym, tematy: uzasadnienie tezy Zdzisława Najdera; uzasadnienie opinii w odwołaniu do słów Marlowa i innych tekstów kultury • przedstawienie propozycji odczytania tekstu 	<p>II.2.7 III.1.1 III.2.1 III.2.4 III.2.6 III.2.10 IV.1 IV.2</p>
--	--	---	---

				<ul style="list-style-type: none"> • formułowanie argumentów na podstawie tekstu oraz znanych kontekstów, w tym własnego doświadczenia • konstruowanie logicznego wyводу w celu uprawomocnienia formułowanych sądów • rozwijanie umiejętności pracy samodzielnej m.in. przez przygotowanie różnorodnych form prezentacji własnego stanowiska • hierarchizacja informacji i synteza treści wokół problemu, tematu, zagadnienia 		
76	Wybrane zasady polskiej ortografii (cz. 2) [podręcznik: s. 297]	1	NAUKA O JĘZYKU	<ul style="list-style-type: none"> • stosowanie zasad ortografii (pisownia zakończeń rzeczowników żeńskich z końcówką <i>-ją, -ja</i> w dopełniaczu, celowniku i miejscowniku; pisownia przedrostków <i>wz-, weź-, ws-, wes-, roz-, bez-</i>; pisownia przyimków złożonych; pisownia samogłosek <i>a, e</i> oraz połączeń <i>om, on, em, en</i>; pisownia skrótów i skrótowców) • zmiany w komunikacji językowej związane z rozwojem jej form • konsekwencje uproszczenia zasad polskiej ortografii • stylistyczna funkcja zamierzonego błędu ortograficznego w tekście artystycznym • formułowanie tez i argumentów w wypowiedzi ustnej i pisemnej przy użyciu odpowiednich konstrukcji składniowych • przedstawienie propozycji odczytania tekstu • formułowanie argumentów na podstawie tekstu oraz znanych kontekstów, w tym własnego doświadczenia • konstruowanie logicznego wyводу w celu uprawomocnienia formułowanych sądów • rozwijanie umiejętności pracy samodzielnej m.in. przez przygotowanie różnorodnych form prezentacji własnego stanowiska • hierarchizacja informacji i synteza treści wokół problemu, tematu, zagadnienia 	II.4.1 II.4.3 II.3.10 III.1.1 III.2.10 IV.1 IV.2	podstawowy
77	Zadania sprawdzające [podręcznik: Jan Pieszczachowicz, <i>Koniec wieku</i> , s. 303; Krzysztof Varga, <i>Pełzająca zgroza, czyli czytajcie Miłosa</i> , s. 304]	1	ZADANIA SPRAWDZAJĄCE	<ul style="list-style-type: none"> • podstawy periodyzacji literatury • elementy tradycji literackiej i kulturowej w utworach i ich rola w budowaniu wartości uniwersalnych • środki wyrazu artystycznego i ich funkcje • tematyka i problematyka poznanego tekstu oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi; poddanie ich refleksji 	I.1.1 ZRI.1.2 I.1.4 I.1.9 I.1.13 I.1.14 I.1.16 I.2.1	podstawowy

			<ul style="list-style-type: none"> • porównanie utworów literackich lub ich fragmentów; kontynuacje i nawiązania w porównywanych utworach oraz ich cechy wspólne i różne • przedstawianie propozycji interpretacyjnych; wskazywanie w tekście miejsc, które mogą stanowić argumenty na poparcie tych propozycji • rola wartości uniwersalnych i narodowych w utworze literackim i ich związek z problematyką utworu oraz znaczenie dla budowania własnego systemu wartości • przetwarzanie i hierarchizacja informacji z tekstów, np. naukowych, publicystycznych, popularnonaukowych • analiza struktury tekstu: sens, główna myśl, sposób prowadzenia wyводу, argumentacja • nawiązania do tradycji biblijnej i antycznej w kulturze współczesnej • różnorodne konteksty w porównywanych tekstach kultury • biblizmy obecne w polskim dziedzictwie kulturowym i ich funkcjonalne wykorzystanie • wartościowanie wypowiedzi językowych według kryteriów: prawda – fałsz, poprawność – niepoprawność • formułowanie tez i argumentów w wypowiedzi ustnej i pisemnej przy użyciu odpowiednich konstrukcji składniowych • cele perswazyjne w wypowiedzi literackiej i nieliterackiej • rzeczowe uzasadnianie własnego zdania w sytuacji zgadzania się z cudzymi poglądami lub polemizowania z nimi • budowanie wypowiedzi w sposób świadomy, ze znajomością jej funkcji językowej, z uwzględnieniem celu i adresata, z zachowaniem zasad retoryki • formułowanie pytań, odpowiedzi, ocen; redagowanie informacji, uzasadnień, komentarzy, głosu w dyskusji • tworzenie spójnych wypowiedzi w następujących formach gatunkowych: notatka syntetyzująca (temat: Zjawiska ujawniające się w sytuacji zbliżającego się schyłku w ujęciu Jana Pieszczachowicza i Krzysztofa Vargi) • przedstawienie propozycji odczytania tekstu • formułowanie argumentów na podstawie tekstu oraz znanych kontekstów, w tym własnego doświadczenia • logiczny wywód służący uprawomocnieniu formułowanych sądów 	<p>I.2.2 ZR I.2.3 ZR I.2.4 II.2.5 II.3.7 III.1.1 III.1.2 III.2.1 III.2.2 III.2.4 III.2.6 III.2.10 III.2.12 IV.1 IV.2</p>	
--	--	--	--	---	--

			<ul style="list-style-type: none"> • wykorzystanie wiedzy o języku w pracy redakcyjnej nad tekstem własnym • rozwijanie umiejętności pracy samodzielnej m.in. przez przygotowanie różnorodnych form prezentacji własnego stanowiska • hierarchizacja informacji i synteza treści wokół problemu, tematu, zagadnienia 		
78–79	Powtórzenie wiadomości – literatura i kultura Młodej Polski [podręcznik: Powtórzenie wiadomości o epoce. Podsumowanie, s. 306]	2	PODSUMOWANIE <ul style="list-style-type: none"> • tło polityczne (I wojna światowa, odzyskanie przez Polskę niepodległości) • filozofia (pesymizm, nihilizm, nadezłowiek, intuicjonizm, <i>élan vital</i>) • koncepcja sztuki i artysty (synteza sztuk, artysta kapłanem sztuki) • światopogląd (dekadentyzm, franciszkanizm) • sztuka (impresjonizm, ekspresjonizm, symbolizm, secesja) • wielka reforma teatru • literatura (liryka, epika, dramat; publicystyka, styl młodopolski; prądy literackie, motywy) • synteza poznanych treści • hierarchizacja informacji • doskonalenie umiejętności tworzenia wypowiedzi argumentacyjnej i umiejętności stosowania różnorodnych form prezentacji własnego stanowiska • tworzenie spójnych wypowiedzi pisemnych 	I.1.1 I.1.2 I.1.3 I.1.8 I.1.9 I.1.10 I.1.11 I.1.12 I.1.13 I.1.14 I.1.15 I.1.16 I.2.4 I.2.5 I.2.6 ZR I.2.7 II.1.1 II.2.1 II.2.5 II.2.6 ZR II.2.6 ZR II.3.4 III.1.1 III.2.1 III.2.2 III.2.4 III.2.6 III.2.10 IV.1 IV.2 IV.3	podstawowy

					IV.5 IV.6 IV.9 IV.10 IV.11	
80	Sprawdzian wiadomości – Młoda Polska	1	SPRAWDZIAN	<ul style="list-style-type: none"> • usystematyzowanie treści • hierarchizacja problemów • rewizja poglądów, teorii • sprawdzenie wiadomości 	I.1.8 I.2.1 IV.2 IV.10	podstawowy
Semestr 2. Dwudziestolecie międzywojenne. Literatura wojny i okupacji						
1–2	Dwudziestolecie międzywojenne – wprowadzenie do epoki [podręcznik: O epoce, s. 10]	2	DWUDZIESTOLECIE MIĘDZYWOJENNE	<ul style="list-style-type: none"> • podstawy periodyzacji literatury • elementy tradycji literackiej i kulturowej w utworach i ich rola w budowaniu wartości uniwersalnych • konwencje literackie i ich cechy w utworach • założenia programowe grup i pokoleń literackich w utworach różnych epok • podstawy genologii • treści alegoryczne i symboliczne • tematyka i problematyka poznanych tekstów oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi; poddanie ich refleksji • porównanie utworów literackich lub ich fragmentów, kontynuacje i nawiązania w porównywanych utworach oraz ich cechy wspólne i różne • kontekst w interpretacji utworów literackich (historycznoliteracki, historyczny, polityczny, kulturowy, filozoficzny, biograficzny, egzystencjalny) • rola wartości uniwersalnych i narodowych w utworze literackim i ich związek z problematyką utworu oraz znaczenie dla budowania własnego systemu wartości • przetwarzanie i hierarchizacja informacji z tekstów, np. publicystycznych, popularnonaukowych, naukowych • główne prądy filozoficzne i ich wpływ na kulturę epoki 	I.1.1 ZR I.1.2 I.1.2 ZR I.1.4 I.1.3 I.1.5 I.1.9 I.1.13 I.1.15 I.1.16 I.2.1 I.2.5 I.2.6 III.2.4 III.2.10 IV.2	podstawowy

			<ul style="list-style-type: none"> • odczytanie pozaliterackich tekstów kultury według kodu właściwego danej dziedziny sztuki • formułowanie pytania, odpowiedzi, oceny; redagowanie informacji, uzasadnienia, komentarza; zabieranie głosu w dyskusji • przedstawienie propozycji odczytania tekstu • formułowanie argumentów na podstawie tekstu oraz znanych kontekstów, w tym własnego doświadczenia • logiczny wywód służący uprawomocnieniu formułowanych sądów • hierarchizacja informacji i synteza treści wokół problemu, tematu, zagadnienia 		
3	Ćwiczenia w czytaniu ze zrozumieniem [podręcznik, czytanie ze zrozumieniem: Jerzy Kwiatkowski, <i>Dwudziestolecie międzywojenne</i> , s. 21]	1	DWUDZIESTOLECIE MIĘDZYWOJENNE <ul style="list-style-type: none"> • podstawy periodyzacji literatury • środki wyrazu artystycznego i ich funkcje • tematyka i problematyka poznanego tekstu oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi; poddanie ich refleksji • kontekst w interpretacji utworów literackich (historycznoliteracki, historyczny, polityczny, kulturowy, filozoficzny, biograficzny, mitologiczny, biblijny, egzystencjalny) • rola wartości uniwersalnych i narodowych w utworze literackim i ich związek z problematyką utworu oraz znaczenie dla budowania własnego systemu wartości • przetwarzanie i hierarchizacja informacji z tekstów, np. publicystycznych, popularnonaukowych, naukowych • analiza struktury tekstu: sens, główna myśl, sposób prowadzenia wyводу, argumentacja • specyfika tekstów publicystycznych (artykuł, felieton, reportaż), retorycznych, popularnonaukowych i naukowych • wykorzystanie wiedzy z dziedziny fleksji, słowotwórstwa, frazeologii i składni w analizie i interpretacji tekstów oraz w tworzeniu własnych wypowiedzi • stosowanie zasad ortografii i interpunkcji • formułowanie tez i argumentów w wypowiedzi ustnej i pisemnej przy użyciu odpowiednich konstrukcji składniowych • formułowanie pytania, odpowiedzi, oceny; redagowanie informacji, uzasadnienia, komentarza • przedstawienie propozycji odczytania tekstu 	I.1.1 I.1.4 I.1.9 I.1.15 I.1.16 I.2.1 I.2.2 I.2.3 II.1.1 II.4.1 III.1.1 III.2.4 III.2.10 IV.2 IV.6	podstawowy

				<ul style="list-style-type: none"> • formułowanie argumentów na podstawie tekstu oraz znanych kontekstów, w tym własnego doświadczenia • logiczny wywód służący uprawomocnieniu formułowanych sądów • hierarchizacja informacji i synteza treści wokół problemu, tematu, zagadnienia • wybór odpowiednich cytatów z tekstu i stosowanie ich w wypowiedzi 		
4	<p>Obrazy Reného Magritte’a – nierzeczywiste, nieoczywiste, niejednoznaczne [podręcznik: René Magritte, <i>Kondycja ludzka</i>, s. 25]</p>	1	DWUDZIESTOLECIE MIĘDZYWOJENNE	<ul style="list-style-type: none"> • konwencje i ich cechy (nadrealistyczna) • główne style w architekturze i sztuce (styl malarski Margritte’a) • odczytanie pozaliterackich tekstów kultury według kodu właściwego danej dziedzinie sztuki • motyw okna w dziele Margritte’a i w <i>Melancholii</i> Malczewskiego • formułowanie odpowiedzi, uzasadnienia • rozwijanie umiejętności pracy samodzielnej m.in. przez przygotowanie różnorodnych form prezentacji własnego stanowiska • hierarchizacja informacji i synteza treści wokół problemu, tematu, zagadnienia 	ZR I.1.6 ZR I.2.5 I.2.6 III.2.4 IV.1 IV.2	podstawowy
5–6	<p>ZR U źródeł nowoczesnej wiedzy o człowieku [podręcznik: William James, <i>Co to znaczy pragmatyzm</i> (fragm.), s. 27; Zygmunt Freud, <i>Ego i id</i> (fragm.), s. 29; Zygmunt Freud, <i>Zarys psychoanalizy</i> (fragm.), s. 30; John Broadus Watson, <i>Psychologia, jak widzi ją behawiorysta</i>, s. 32]</p>	2	DWUDZIESTOLECIE MIĘDZYWOJENNE	<ul style="list-style-type: none"> • przetwarzanie i hierarchizacja informacji z tekstów naukowych (rozprawa) • analiza struktury tekstu: sens, główna myśl, sposób prowadzenia wyводу, argumentacja • główne prądy filozoficzne i ich wpływ na kulturę epoki (model pragmatyczny) • formułowanie odpowiedzi, redagowanie informacji, uzasadnienia • streszczenie anegdoty • przedstawienie propozycji odczytania tekstu • formułowanie argumentów na podstawie tekstu oraz znanych kontekstów, w tym własnego doświadczenia • logiczny wywód służący uprawomocnieniu formułowanych sądów • porównanie koncepcji naukowych sformułowanych przez Jamesa, Freuda, Watsona • hierarchizacja informacji i synteza treści wokół problemu, tematu, zagadnienia 	I.1.9 I.2.1 I.2.2 I.2.5 III.2.4 III.2.7 III.2.10 IV.2	rozszerzony

7	Skamander [podręcznik: infografika, s. 33]	1	DWUDZIESTOLECIE MIĘDZYWOJENNE	<ul style="list-style-type: none"> • podstawy periodyzacji literatury • założenia programowe grup i pokoleń literackich w utworach literackich różnych epok (poeci grupy Skamander) • kontekst w interpretacji utworów literackich (m.in. historycznoliteracki, kulturowy, mitologiczny) • odczytanie pozaliterackich tekstów kultury według kodu właściwego danej dziedzinie sztuki 	I.1.1 ZR I.1.4 I.1.15 I.2.6	podstawowy
8–9	„A wiosną – niechaj wiosnę, nie Polskę zobaczę”. Skamandrycy wobec przeszłości i niepodległości [podręcznik: Jan Lechoń, <i>Herostrates</i> , s. 36; Antoni Słonimski, <i>Czarna wiosna</i> (fragm.), s. 39; Julian Tuwim, <i>Do krytyków</i> , s. 41]	2	DWUDZIESTOLECIE MIĘDZYWOJENNE	<ul style="list-style-type: none"> • elementy tradycji literackiej i kulturowej w utworach i ich rola w budowaniu wartości uniwersalnych • środki wyrazu artystycznego (m.in. elipsa) i ich funkcje; poezja apelatywna • wartościujący charakter ironii i jej funkcja w tekście • tematyka i problematyka poznanych tekstów, ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi; poddanie ich refleksji • sposoby kreowania sytuacji lirycznej; jej interpretacja i wartościowanie; stosunek podmiotu lirycznego do tradycji i przeszłości • motyw wiosny w twórczości poetów Skamandra; rola poety • żywotność motywów antycznych w utworach literackich i ich rola w tworzeniu znaczeń uniwersalnych • rozpoznanie aluzji literackich i określenie znaczeń w interpretacji utworów (nawiązanie w wierszu <i>Herostrates</i> J. Lechonia m.in. do dramatu <i>Noc listopadowa</i> S. Wyspiańskiego) • propozycje interpretacji utworu; wskazanie w tekście miejsc, które mogą stanowić argumenty na poparcie propozycji interpretacyjnej (rodowód poezji skamandrytów według J.M. Rymkiewicza) • kontekst w interpretacji utworów literackich (historycznoliteracki, historyczny, polityczny, kulturowy, filozoficzny, mitologiczny) • rola wartości uniwersalnych i narodowych w utworze literackim i ich związek z problematyką utworu oraz znaczenie dla budowania własnego systemu wartości • wykorzystanie wiedzy z dziedziny fleksji (odnośnie partykuły) w analizie i interpretacji tekstów oraz w tworzeniu własnych wypowiedzi • słownictwo potoczne a słownictwo oficjalne 	ZR I.1.2 I.1.4 I.1.6 I.1.9 I.1.10 I.1.11 ZR I.1.12 I.1.14 I.1.15 I.1.16 II.1.1 II.2.7 II.3.5 III.2.1 III.2.4 III.2.6 IV.1 IV.6	podstawowy

			<ul style="list-style-type: none"> • różne odmiany polszczyzny w zależności od sytuacji komunikacyjnej • zgodność z cudzymi poglądami lub polemika z nimi; rzeczowe uzasadnianie własnego zdania • formułowanie odpowiedzi, oceny, redagowanie informacji, uzasadnienia • tworzenie referatu (koncepcja artysty od epoki romantyzmu po czasy skamandrytów) • rozwijanie umiejętności pracy samodzielnej m.in. przez przygotowanie różnorodnych form prezentacji własnego stanowiska • wybór odpowiednich cytatów z tekstu i stosowanie ich w wypowiedzi 		
10	„Poezjo, na ulicę!” Codzienność i zwyczajność w poezji skamandrytów [podręcznik: s. 44; Julian Tuwim, <i>Ranyjulek</i> , s. 45; Kazimierz Wierzyński, *** [„Hej! Świat się kręci!”], s. 46; nawiązanie: Sylwia Chutnik, <i>Cwaniary</i> , s. 48]	1	DWUDZIESTOLECIE MIĘDZYWOJENNE <ul style="list-style-type: none"> • środki wyrazu artystycznego i ich funkcje • wartościujący charakter ironii, komizmu, humoru i ich funkcja w tekście • tematyka i problematyka poznanych tekstów oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi (sztuka egalitarna, popularna); poddanie ich refleksji • sposoby kreowania świata przedstawionego (fabuły, bohaterów, akcji, wątków, motywów), narracji, sytuacji lirycznej; ich interpretacja i wartościowanie • porównanie utworów literackich lub ich fragmentów, kontynuacje i nawiązania w porównywanych utworach oraz ich cechy wspólne i różne • propozycje interpretacji utworu; wskazanie w tekście miejsc, które mogą stanowić argumenty na poparcie propozycji interpretacyjnej • rola wartości uniwersalnych i narodowych w utworze literackim i ich związek z problematyką utworu oraz znaczenie dla budowania własnego systemu wartości • odczytanie pozaliterackich tekstów kultury według kodu właściwego danej dziedzinie sztuki • wykorzystanie wiedzy z dziedziny fleksji, słowotwórstwa, frazeologii w analizie i interpretacji tekstów oraz w tworzeniu własnych wypowiedzi • rodzaje stylizacji (m.in. kolokwializacja, stylizacja środowiskowa) oraz ich funkcje w tekście • słownictwo potoczne i jego funkcje w poezji skamandrytów 	I.1.4 I.1.6 I.1.9 I.1.10 I.1.13 I.1.14 I.1.16 I.2.6 II.1.1 II.2.6 II.2.7 III.2.4 III.2.10 IV.2	podstawowy

			<ul style="list-style-type: none"> • słownictwo o charakterze wartościującym • formułowanie odpowiedzi; redagowanie informacji, uzasadnienia • przedstawienie propozycji odczytania tekstu • formułowanie argumentów na podstawie tekstu oraz znanych kontekstów, w tym własnego doświadczenia • logiczny wywód służący uprawomocnieniu formułowanych sądów • hierarchizacja informacji i synteza treści wokół problemu, tematu, zagadnienia 		
11–12	Niezwykła zwyczajność w poezji Kazimierza Iłakowiczówny i Marii Pawlikowskiej-Jasnorzewskiej [podręcznik: Kazimiera Iłakowiczówna, <i>Jak sobie niekto biedota wyobraża niebo</i> , s. 50; Kazimiera Iłakowiczówna, <i>Ostatnia próba</i> , s. 52; Maria Pawlikowska-Jasnorzewska, <i>Robota anioła stróża</i> , s. 53; Maria Pawlikowska-Jasnorzewska, <i>Ciotki</i> , s. 54; nawiązanie: Wisława Szymborska, <i>Śmiech</i> , s. 56]	2	DWUDZIESTOLECIE MIĘDZYWOJENNE <ul style="list-style-type: none"> • podstawy periodyzacji literatury • środki wyrazu artystycznego i ich funkcje (anafora, powtórzenie, metafora, wyliczenie, epitet, elipsa) • tematyka i problematyka poznanej treści oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi (poetyzacja codzienności); poddanie ich refleksji • sposoby kreowania sytuacji lirycznej; jej interpretacja i wartościowanie • rola motywów w tworzeniu znaczeń uniwersalnych (doświadczenie codzienności, motyw miłości, obraz zaświatów i Anioła Stróża) • porównanie utworów literackich lub ich fragmentów, kontynuacje i nawiązania w porównywanych utworach oraz ich cechy wspólne i różne (obraz kobiety w wierszach W. Szymborskiej, M. Pawlikowskiej-Jasnorzewskiej oraz K. Iłakowiczówny) • propozycje interpretacji utworu; wskazanie w tekście miejsc, które mogą stanowić argumenty na poparcie propozycji interpretacyjnej • kontekst w interpretacji utworów literackich (m.in. historycznoliteracki, historyczny, kulturowy, filozoficzny, biograficzny, egzystencjalny, biblijny) • rola wartości uniwersalnych i narodowych w utworze literackim i ich związek z problematyką utworu oraz znaczenie dla budowania własnego systemu wartości • wykorzystanie wiedzy z dziedziny m.in. fleksji w analizie i interpretacji tekstów oraz w tworzeniu własnych wypowiedzi (funkcja partykuł) • prozaizmy i ich funkcje w tekście • słownictwo neutralne a słownictwo o zabarwieniu emocjonalnym • nacechowanie wyrazu 	I.1.1 I.1.4 I.1.9 I.1.10 I.1.11 I.1.13 I.1.14 I.1.15 I.1.16 II.1.1 II.2.6 II.2.7 III.1.4 III.2.4 III.2.10 IV.1 IV.8	podstawowy

			<ul style="list-style-type: none"> • oddziaływanie na odbiorcę użytych środków retorycznych • formułowanie odpowiedzi; redagowanie informacji, uzasadnienia • przedstawienie propozycji odczytania tekstu • formułowanie argumentów na podstawie tekstu oraz znanych kontekstów, w tym własnego doświadczenia • logiczny wywód służący uprawomocnieniu formułowanych sądów • rozwijanie umiejętności pracy samodzielnej m.in. przez przygotowanie różnorodnych form prezentacji własnego stanowiska • rozwijanie umiejętności pracy ze słownikiem języka polskiego 		
13–14	<p>Futuryzm – w stronę eksperymentu i prowokacji [podręcznik: s. 58; Filippo Tommaso Marinetti, <i>Manifest futuryzmu</i> (fragm.), s. 59; Stanisław Młodożeniec, <i>XX wiek</i>, s. 61; Tytus Czyżewski, <i>Hymn do maszyny mojego ciała</i>, s. 62; nawiązanie: Damien Hirst, <i>Hymn</i>, s. 64]</p>	2	<p>DWUDZIESTOLECIE MIĘDZYWOJENNE</p> <ul style="list-style-type: none"> • podstawy periodyzacji literatury • podstawy genologii (cechy hymnu jako gatunku) • założenia programowe grup i pokoleń literackich w utworach literackich różnych epok • manifest futuryzmu • tematyka i problematyka poznanej treści oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi (związek treści i formy utworu z założeniami futuryzmu); poddanie ich refleksji • sposoby kreowania sytuacji lirycznej; jej interpretacja i wartościowanie • porównanie utworów literackich lub ich fragmentów, kontynuacje i nawiązania w porównywanych utworach oraz ich cechy wspólne i różne (wizja świata i człowieka w wierszu <i>XX wiek</i> S. Młodożeńca i <i>Koniec wieku XIX</i> K. Przerwy-Tetmajera) • propozycje interpretacji utworu; wskazanie w tekście miejsc, które mogą stanowić argumenty na poparcie propozycji interpretacyjnej • idee, wartości i postawy odrzucane i propagowane przez futurystów • odczytanie pozaliterackich tekstów kultury według kodu właściwego danej dziedzinie sztuki • wykorzystanie wiedzy z dziedziny fleksji, słowotwórstwa, frazeologii i składni w analizie i interpretacji tekstów oraz w tworzeniu własnych wypowiedzi • interpretacja graficznego zapisu wiersza Tytusa Czyżewskiego • futurystyczny eksperyment poetycki • zamierzona innowacja językowa a błąd językowy • funkcje innowacji językowej w tekście • stosowanie zasad ortografii i interpunkcji 	<p>I.1.1 I.1.3 ZR I.1.4 I.1.9 I.1.10 I.1.13 I.1.14 I.1.16 I.2.6 II.1.1 ZR II.2.6 II.3.6 II.4.1 II.4.3 III.2.10 IV.1</p>	podstawowy

				<ul style="list-style-type: none"> • stylistyczna funkcja zamierzonego błędu ortograficznego w tekście artystycznym • przedstawienie propozycji odczytania tekstu • formułowanie argumentów na podstawie tekstu oraz znanych kontekstów, w tym własnego doświadczenia • logiczny wywód służący uprawomocnieniu formułowanych sądów • rozwijanie umiejętności pracy samodzielnej m.in. przez przygotowanie różnorodnych form prezentacji własnego stanowiska 		
15	Pogromcy polskiej ortografii [podręcznik: Bruno Jasiński, <i>Mañifest w sprawie ortografii fonetycznej</i> , s. 65, Bruno Jasiński, <i>Foot-ball wszystkich świętyh</i> (fragm.), s. 67]	1	NAUKA O JĘZYKU	<ul style="list-style-type: none"> • stosowanie zasad ortografii i interpunkcji • stylistyczna funkcja zamierzonego błędu ortograficznego w tekście artystycznym • funkcje błędu ortograficznego w tekście artystycznym (ortograficzne postulaty polskich futurystów dotyczące ortografii) • formułowanie tez i argumentów w wypowiedzi ustnej i pisemnej przy użyciu odpowiednich konstrukcji składniowych • formułowanie odpowiedzi; redagowanie informacji, uzasadnienia • przedstawienie propozycji odczytania tekstu • formułowanie argumentów na podstawie tekstu oraz znanych kontekstów, w tym własnego doświadczenia • logiczny wywód służący uprawomocnieniu formułowanych sądów 	II.4.1 II.4.3 III.1.1 III.2.4 III.2.10	podstawowy
16	Sztuka awangardowa [podręcznik: infografika; Kubizm, s. 68; Futuryzm, s. 69; Abstrakcjonizm, s. 70; Dadaizm, s. 70; Surrealizm, s. 71]	1	DWUDZIESTOLECIE MIĘDZYWOJENNE	<ul style="list-style-type: none"> • główne kierunki sztuki okresu międzywojnia (kubizm, futuryzm, abstrakcjonizm, dadaizm, surrealizm) • odczytanie pozaliterackich tekstów kultury według kodu właściwego danej dziedzinie sztuki 	ZR I.2.5 I.2.6	podstawowy
17–18	Awangardowy „skok w teraz” [podręcznik: s. 72; Tadeusz Peiper, <i>Punkt wyjścia</i> , s. 73; Tadeusz Peiper, <i>Miasto, masa, maszyna</i> , s. 74; Julian Przyboś, <i>Dachy</i> , s. 76; Julian Przyboś, <i>Gmachy</i> , s. 78; nawiązanie: Umberto Boccioni, <i>Wizje symultaniczne</i> , s. 80; Władysław Strzemiński, <i>Pejzaż łódzki</i> , s. 80]	2	DWUDZIESTOLECIE MIĘDZYWOJENNE	<ul style="list-style-type: none"> • podstawy periodyzacji literatury • cechy i funkcje prądów literackich i artystycznych • założenia programowe grup i pokoleń literackich w utworach literackich różnych epok (m.in. hasło „trzech M”) • cechy języka poetyckiego postulowane przez Awangardę Krakowską (m.in. stosowanie peryfraz, faworyzowanie metafory) • tematyka i problematyka poznanego tekstu oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi; poddanie ich refleksji 	I.1.1 ZR I.1.3 ZR I.1.4 I.1.4 I.1.9 I.1.10 I.1.13 I.1.14 I.1.15 I.1.16	podstawowy

			<p>(obraz miasta; miejsce człowieka w przestrzeni miejskiej, ulica; rola poety)</p> <ul style="list-style-type: none"> • sposoby kreowania sytuacji lirycznej; jej interpretacja i wartościowanie • porównanie utworów literackich lub ich fragmentów, kontynuacje i nawiązania w porównywanych utworach oraz ich cechy wspólne i różne (literackie wizje Warszawy i Paryża w <i>Lalce</i>, Paryża w <i>Ojcu Goriot</i>, Petersburga w <i>Zbrodni i karze</i>; koncepcja poezji romantycznej, neoromantycznej i awangardowej) • propozycje interpretacji utworu; wskazanie w tekście miejsc, które mogą stanowić argumenty na poparcie propozycji interpretacyjnej • rola kontekstu w interpretacji utworów literackich • rola wartości uniwersalnych i narodowych w utworze literackim i ich związek z problematyką utworu oraz znaczenie dla budowania własnego systemu wartości • przetwarzanie i hierarchizacja informacji z tekstów, np. publicystycznych (artykuł programowy) • analiza struktury tekstu (postulaty Peipera) • odczytanie pozaliterackich tekstów kultury według kodu właściwego danej dziedzinie sztuki (twórczość Władysława Hasióra; porównanie przedstawienia miast na obrazach Boccioniego i Strzemińskiego) • wykorzystanie wiedzy z dziedziny fleksji, słowotwórstwa, frazeologii i składni w analizie i interpretacji tekstów oraz w tworzeniu własnych wypowiedzi • zróżnicowanie składniowe zdań wielokrotnie złożonych i ich funkcje w tekście • prozodyczne elementy stylu: akcent, intonacja, dynamika, rytmizacja i ich funkcje w tekście • formułowanie tez i argumentów w wypowiedzi ustnej i pisemnej przy użyciu odpowiednich konstrukcji składniowych • budowanie wypowiedzi w sposób świadomy, ze znajomością jej funkcji językowej, z uwzględnieniem celu i adresata, z zachowaniem zasad retoryki • formułowanie odpowiedzi, oceny; redagowanie informacji, uzasadnienia; zabieranie głosu w dyskusji • przedstawienie propozycji odczytania tekstu • formułowanie argumentów na podstawie tekstu oraz znanych kontekstów, w tym własnego doświadczenia 	<p>I.2.1 I.2.2 I.2.6 II.1.1 II.1.2 ZR II.2.2 III.1.1 III.2.2 III.2.4 III.2.10 IV.1 IV.6</p>	
--	--	--	---	--	--

				<ul style="list-style-type: none"> • logiczny wywód służący uprawomocnieniu formułowanych sądów • rozwijanie umiejętności pracy samodzielnej m.in. przez przygotowanie różnorodnych form prezentacji własnego stanowiska • wybór odpowiednich cytatów z tekstu i stosowanie ich w wypowiedzi 		
19	Stefan Żeromski, <i>Przedwiośnie</i> [lektura obowiązkowa, podręcznik: s. 81]	1	DWUDZIESTOLECIE MIĘDZYWOJENNE	<ul style="list-style-type: none"> • podstawy periodyzacji literatury • podstawy genologii (powieść społeczna) • znajomość i zrozumienie treści utworu wskazanego w podstawie programowej jako lektura obowiązkowa • geneza utworu, budowa powieści • tematyka i problematyka poznanej treści oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi; poddanie ich refleksji (m.in. diagnoza społeczeństwa polskiego, wymowa polityczna utworu) • sposoby kreowania świata przedstawionego (fabuły, bohaterów, akcji, wątków, motywów), narracji; ich interpretacja i wartościowanie • kontekst w interpretacji utworów literackich (m.in. historycznoliteracki, historyczny, polityczny, kulturowy, biograficzny, egzystencjalny) • rola wartości uniwersalnych i narodowych w utworze literackim i ich związek z problematyką utworu oraz znaczenie dla budowania własnego systemu wartości • hierarchizacja informacji i synteza treści wokół problemu, tematu, zagadnienia 	I.1.1 I.1.3 I.1.8 I.1.9 I.1.10 I.1.15 I.1.16 IV.2	podstawowy
20	W cieniu rewolucji [lektura obowiązkowa: Stefan Żeromski, <i>Przedwiośnie</i> ; podręcznik: s. 83]	1	DWUDZIESTOLECIE MIĘDZYWOJENNE	<ul style="list-style-type: none"> • wartościujący charakter ironii i jej funkcja w tekście • znajomość i zrozumienie treści utworu wskazanego w podstawie programowej jako lektura obowiązkowa • tematyka i problematyka poznanej treści oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi; poddanie ich refleksji (porównanie poglądów Cezarego, jego matki i ojca na temat rewolucji; wpływ rewolucji na życie Cezarego i kształtowanie się jego osobowości; stosunek Żeromskiego do rewolucji) • sposoby kreowania świata przedstawionego (fabuły, bohaterów), narracji; ich interpretacja i wartościowanie (zachowanie Cezarego na początku rewolucji, poglądy Jadwigi Barykowej, relacje między matką a synem; losy Cezarego po śmierci matki) 	I.1.6 I.1.8 I.1.9 I.1.10 I.1.14 I.1.15 I.1.16 I.2.6 III.1.1 III.2.1 III.2.2 III.2.4 III.2.10	podstawowy

			<ul style="list-style-type: none"> • propozycje interpretacji utworu; wskazanie w tekście miejsc, które mogą stanowić argumenty na poparcie propozycji interpretacyjnej • kontekst w interpretacji utworów literackich (m.in. historyczny, historycznoliteracki, polityczny, kulturowy, filozoficzny, biograficzny, egzystencjalny) • rola wartości uniwersalnych i narodowych w utworach literackich i ich związek z problematyką utworu oraz znaczenie dla budowania własnego systemu wartości • odczytanie pozaliterackich tekstów kultury według kodu właściwego danej dziedzinie sztuki (obraz S.I. Witkiewicza <i>Walka</i> jako ilustracja rewolucji opisanego przez S. Żeromskiego) • formułowanie tez i argumentów w wypowiedzi ustnej i pisemnej przy użyciu odpowiednich konstrukcji składniowych • zgodność z cudzymi poglądami lub polemika z nimi; rzeczowe uzasadnianie własnego zdania • budowanie wypowiedzi w sposób świadomy, ze znajomością jej funkcji językowej • formułowanie odpowiedzi, oceny; redagowanie informacji, uzasadnienia; zabieranie głosu w dyskusji • przedstawienie propozycji odczytania tekstu • formułowanie argumentów na podstawie tekstu oraz znanych kontekstów, w tym własnego doświadczenia • logiczny wywód służący uprawomocnieniu formułowanych sądów • rozwijanie umiejętności pracy samodzielnej m.in. przez przygotowanie różnorodnych form prezentacji własnego stanowiska 	IV.1	
21	Między mitem a rzeczywistością [lektura obowiązkowa: Stefan Żeromski, <i>Przedwiośnie</i> ; podręcznik: s. 91]	1	DWUDZIESTOLECIE MIĘDZYWOJENNE <ul style="list-style-type: none"> • konwencje literackie i ich cechy w utworze • mitologizacja w powieści i jej rola w interpretacji (cechy mitu w historii o szklanych domach) • porównanie koncepcji Auroville z koncepcją szklanych domów • znajomość i zrozumienie treści utworu wskazanego w podstawie programowej jako lektura obowiązkowa • tematyka i problematyka poznanego tekstu oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi; poddanie ich refleksji (rewolucja technologiczna inżyniera Baryki) 	I.1.2 ZR I.1.5 I.1.8 I.1.9 I.1.10 I.1.11 I.1.16 I.2.6 II.1.3 III.1.1 III.2.2 III.2.4	podstawowy

			<ul style="list-style-type: none"> • sposoby kreowania świata przedstawionego (fabuły, bohaterów, akcji, wątków, motywów), narracji; ich interpretacja i wartościowanie (nastawienie Cezarego do opowieści ojca; zachowanie ludzi przekraczających granice Polski; opis miejskiej przestrzeni; wyobrażenia Cezarego o Polsce a rzeczywistość zastana w przygranicznym miasteczku) • motyw <i>Przedwiośnia</i> • rola wartości uniwersalnych i narodowych w utworze literackim i ich związek z problematyką utworu oraz znaczenie dla budowania własnego systemu wartości (np. wartości obowiązujące w cywilizacji szklanych domów) • odczytanie pozaliterackich tekstów kultury według kodu właściwego danej dziedzinie sztuki (osiągnięcia architektoniczne Le Corbusiera, koncepcja Auroville) • argumentacyjny charakter różnych konstrukcji składniowych i ich funkcje w tekście; wykorzystanie ich w budowie własnych wypowiedzi • formułowanie tez i argumentów w wypowiedzi ustnej i pisemnej przy użyciu odpowiednich konstrukcji składniowych • budowanie wypowiedzi w sposób świadomy, ze znajomością jej funkcji językowej, z uwzględnieniem celu i adresata, z zachowaniem zasad retoryki • formułowanie odpowiedzi, oceny; redagowanie informacji, uzasadnienia; zabieranie głosu w dyskusji • przedstawienie propozycji odczytania tekstu • formułowanie argumentów na podstawie tekstu oraz znanych kontekstów, w tym własnego doświadczenia • logiczny wywód służący uprawomocnieniu formułowanych sądów • rozwijanie umiejętności pracy samodzielnej m.in. przez przygotowanie różnorodnych form prezentacji własnego stanowiska • hierarchizacja informacji i synteza treści wokół problemu, tematu, zagadnienia 	III.2.10 IV.1 IV.2		
22	„Radość z odzyskanego śmietnika” – obraz społeczeństwa polskiego [lektura obowiązkowa: Stefan Żeromski, <i>Przedwiośnie</i> ; podręcznik: s. 97]	1	DWUDZIESTOLECIE MIĘDZYWOJENNE	<ul style="list-style-type: none"> • znajomość i zrozumienie treści utworu wskazanego w podstawie programowej jako lektura obowiązkowa • tematyka i problematyka poznanego tekstu oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, 	I.1.8 I.1.9 I.1.10 ZR I.1.11 I.1.12 I.1.13	podstawowy

			<p>historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi; poddanie ich refleksji (problemy, przed którymi stanęło młode państwo polskie)</p> <ul style="list-style-type: none"> • sposoby kreowania świata przedstawionego (fabuły, bohaterów, akcji, wątków, motywów), narracji; ich interpretacja i wartościowanie (życie mieszkańców Nawłoci, postawa służącego wobec mieszkańców Nawłoci, warunki życia komorników, los starych ludzi; warunki życia mieszkańców Nawłoci i chłopów w Chłodku • różnorodne propozycje odczytania tego samego utworu literackiego • odwołanie się do tekstów poznanych w szkole podstawowej, w tym: do <i>Pana Tadeusza</i> Adama Mickiewicza • porównanie utworów literackich lub ich fragmentów, kontynuacje i nawiązania w porównywanych utworach oraz ich cechy wspólne i różne • propozycje interpretacji utworu; wskazanie w tekście miejsc, które mogą stanowić argumenty na poparcie propozycji interpretacyjnej • kontekst w interpretacji utworów literackich (m.in. historyczny, historycznoliteracki, polityczny) • wartości ważne dla mieszkańców Nawłoci • zdrobienia i spieszczenia oraz ich funkcje we fragmencie tekstu • funkcje zastosowanych elementów gwarowych • formułowanie odpowiedzi, oceny; redagowanie informacji, uzasadnienia; zabieranie głosu w dyskusji • przedstawienie propozycji odczytania tekstu • formułowanie argumentów na podstawie tekstu oraz znanych kontekstów, w tym własnego doświadczenia • logiczny wywód służący uprawomocnieniu formułowanych sądów • rozwijanie umiejętności pracy samodzielnej m.in. przez przygotowanie różnorodnych form prezentacji własnego stanowiska 	<p>I.1.14 I.1.15 I.1.16 II.1.1 II.2.6 III.2.4 III.2.10 IV.1</p>	
23	Za Polską i przeciw Polsce [lektura obowiązkowa: Stefan Żeromski, <i>Przedwiośnie</i> ; podręcznik: s. 100]	1	<p>DWUDZIESTOLECIE MIĘDZYWOJENNE</p> <ul style="list-style-type: none"> • znajomość i zrozumienie treści utworu wskazanego w podstawie programowej jako lektura obowiązkowa • tematyka i problematyka poznanego tekstu oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi; poddanie ich refleksji (m.in. trudności, z którymi boryka się Polska; stosunek do państwa polskiego i państwa rosyjskiego; reakcja rządu polskiego w sytuacji zagrożenia ze strony bolszewików; różnice między poglądami 	<p>I.1.8 I.1.9 I.1.10 I.1.14 I.1.15 I.1.16 II.1.3 II.3.4 III.1.1</p>	podstawowy

			<p>Gajowca a poglądami komunistów; opozycyjne propozycje na temat przyszłości Polski)</p> <ul style="list-style-type: none"> • sposoby kreowania świata przedstawionego (fabuły, bohaterów, akcji, wątków, motywów), narracji; ich interpretacja i wartościowanie (stosunek Szymona Gajowca do poglądów szlacheckich demokratów; program Szymona Gajowca; charakterystyka Antoniego Lulka – ocena stosunku narratora do bohatera; postawa Lulka wobec Polski; działanie Lulka przeciw Rzeczpospolitej; sprzeczności i absurdy w przekonaniach Lulka; analiza wypowiedzi lekarki na zebraniu komunistów; problemy klasy robotniczej) • propozycje interpretacji utworu; wskazanie w tekście miejsc, które mogą stanowić argumenty na poparcie propozycji interpretacyjnej • kontekst w interpretacji utworów literackich (m.in. historyczny, polityczny) • rola wartości uniwersalnych i narodowych w utworze literackim i ich związek z problematyką utworu oraz znaczenie dla budowania własnego systemu wartości • argumentacyjny charakter różnych konstrukcji składniowych i ich funkcje w tekście; wykorzystanie ich w budowie własnych wypowiedzi • jasność i precyzja komunikatu (błąd logiczny w argumentacji lekarki, który wytknął Cezary) • formułowanie tez i argumentów w wypowiedzi ustnej i pisemnej przy użyciu odpowiednich konstrukcji składniowych • logika i konsekwencja toku rozumowania w wypowiedziach argumentacyjnych i stosowanie ich we własnych tekstach • przedstawienie argumentów za Polską i przeciw niej, które pojawiły się w dyskusji Cezarego z komunistami • formułowanie odpowiedzi, oceny; redagowanie informacji, uzasadnienia; zabranie głosu w dyskusji • przedstawienie propozycji odczytania tekstu • formułowanie argumentów na podstawie tekstu oraz znanych kontekstów, w tym własnego doświadczenia • logiczny wywód służący uprawomocnieniu formułowanych sądów • rozwijanie umiejętności pracy samodzielnej m.in. przez przygotowanie różnorodnych form prezentacji własnego stanowiska • wybór odpowiednich cytatów z tekstu i stosowanie ich w wypowiedzi 	<p>III.1.6 III.2.1 III.2.4 III.2.10 IV.1 IV.6</p>
--	--	--	---	--

24	<p>„Ja nie jestem z parafii. Ani z tej, ani z żadnej”. Cezary Baryka, bohater nowych czasów [lektura obowiązkowa: Stefan Żeromski, <i>Przedwiośnie</i>; podręcznik: s. 108]</p>	1	<p>DWUDZIESTOLECIE MIĘDZYWOJENNE</p>	<ul style="list-style-type: none"> • znajomość i zrozumienie treści utworu wskazanego w podstawie programowej jako lektura obowiązkowa • tematyka i problematyka poznanego tekstu oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi; poddanie ich refleksji (m.in. krystalizowanie się postawy Baryki wobec Polski, zarzuty formułowane przez Barykę wobec działań rządu; program działań Cezarego jako alternatywa dla propozycji Gajowca; przyczyny manifestacji warszawskich robotników) • sposoby kreowania świata przedstawionego (fabuły, bohaterów, akcji, wątków, motywów), narracji; ich interpretacja i wartościowanie (poglądy Cezarego na temat ojczyzny podczas pobytu w Baku i po przybyciu do Polski, postawa Baryki wobec Polski a poglądy Lulka; sposób prowadzenia polemiki Cezarego z Gajowcem; analiza i interpretacja zachowania bohatera podczas manifestacji warszawskich robotników; poszukiwania ideowe Cezarego; wewnętrzne dylematy Baryki) • różnorodne propozycje odczytania tego samego utworu literackiego (<i>Przedwiośnie</i> jako nowoczesny moralitet) • propozycje interpretacji utworu; wskazanie w tekście miejsc, które mogą stanowić argumenty na poparcie propozycji interpretacyjnej • kontekst w interpretacji utworów literackich (m.in. historyczny, polityczny) • rola wartości uniwersalnych i narodowych w utworze literackim i ich związek z problematyką utworu oraz znaczenie dla budowania własnego systemu wartości (kształtowanie się światopoglądu Baryki na temat Polski) • argumentacyjny charakter różnych konstrukcji składniowych i ich funkcje w tekście; wykorzystanie ich w budowie własnych wypowiedzi • formułowanie tez i argumentów w wypowiedzi ustnej i pisemnej przy użyciu odpowiednich konstrukcji składniowych • budowanie wypowiedzi w sposób świadomy, ze znajomością jej funkcji językowej, z uwzględnieniem celu i adresata, z zachowaniem zasad retoryki • formułowanie odpowiedzi, oceny; redagowanie informacji, uzasadnienia; zabieranie głosu w dyskusji • przedstawienie propozycji odczytania tekstu 	<p>I.1.8 I.1.9 I.1.10 ZR I.1.11 I.1.14 I.1.15 I.1.16 II.1.3 III.1.1 III.2.2 III.2.4 III.2.10 IV.1</p>	podstawowy
----	---	---	--------------------------------------	--	--	------------

			<ul style="list-style-type: none"> • formułowanie argumentów na podstawie tekstu oraz znanych kontekstów, w tym własnego doświadczenia • logiczny wywód służący uprawomocnieniu formułowanych sądów • rozwijanie umiejętności pracy samodzielnej m.in. przez przygotowanie różnorodnych form prezentacji własnego stanowiska 		
25–26	Stefan Żeromski, <i>Przedwiośnie</i> [lektura obowiązkowa: Stefan Żeromski, <i>Przedwiośnie</i> ; podręcznik: Zadania do całej lektury, s. 113; nawiązanie: Andrzej Maciej Łubowski, <i>Tor I</i> , s. 115]	2	DWUDZIESTOLECIE MIĘDZYWOJENNE <ul style="list-style-type: none"> • podstawy genologii (cechy powieści inicjacyjnej i powieści politycznej w <i>Przedwiośniu</i>) • interpretacja symbolicznego tytułu powieści S. Żeromskiego – jako utworu o Polsce i kształtowaniu się osobowości bohatera • konwencja hiperrealistyczna • znajomość i zrozumienie treści utworu wskazanego w podstawie programowej jako lektura obowiązkowa • tematyka i problematyka poznanego tekstu oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi; poddanie ich refleksji • sposoby kreowania świata przedstawionego (fabuły, bohaterów, akcji, wątków, motywów), narracji; ich interpretacja i wartościowanie (proces dojrzewania bohatera, postaci kobiet w <i>Przedwiośniu</i>; portret społeczeństwa polskiego w powieści a wizja szklanych domów) • rola motywu wędrowni podczas podróży Cezarego i jego ojca przez rewolucyjną Rosję • różnorodne propozycje odczytania tego samego utworu literackiego • odwołanie się do tekstów poznanych w szkole podstawowej, w tym: do <i>Pana Tadeusza</i> Adama Mickiewicza (funkcje nawiązań w kreowaniu portretu polskiego społeczeństwa) • porównanie utworów literackich lub ich fragmentów, kontynuacje i nawiązania w porównywanych utworach oraz ich cechy wspólne i różne (porównanie drogi ku dojrzałości Kordiana, bohatera dramatu J. Słowackiego z drogą ku dojrzałości Cezarego Baryki; porównanie sposobu przedstawienia rewolucji w <i>Nie-Boskiej komedii</i> Z. Krasińskiego i <i>Przedwiośniu</i> S. Żeromskiego) • propozycje interpretacji utworu; wskazanie w tekście miejsc, które mogą stanowić argumenty na poparcie propozycji interpretacyjnej (m.in. <i>Przedwiośnie</i> jako utwór rozrachunkowy; interpretacja utworu w kontekście motto z Szekspira) • rola kontekstów w interpretacji utworów literackich 	I.1.3 I.1.9 ZR I.1.6 I.1.8 I.1.9 I.1.10 I.1.11 ZR I.1.11 I.1.12 I.1.13 I.1.14 I.1.15 I.1.16 I.2.6 III.2.2 III.2.4 III.2.6 III.2.10 IV.1 IV.2	podstawowy

				<ul style="list-style-type: none"> • rola wartości uniwersalnych i narodowych w utworze literackim i ich związek z problematyką utworu oraz znaczenie dla budowania własnego systemu wartości (koncepcja patriotyzmu zawarta w powieści S. Żeromskiego) • odczytanie pozaliterackich tekstów kultury według kodu właściwego danej dziedzinie sztuki (hiperrealistyczny sposób obrazowania Andrzeja Łubowskiego w dziele <i>Tor I</i>; zestawienie treści obrazu z sytuacją Cezarego Baryki) • budowanie wypowiedzi w sposób świadomy, ze znajomością jej funkcji językowej, z uwzględnieniem celu i adresata, z zachowaniem zasad retoryki • formułowanie odpowiedzi, oceny; redagowanie informacji, uzasadnienia; zabieranie głosu w dyskusji • tworzenie wypowiedzi o charakterze argumentacyjnym (będącej próbą odpowiedzi na pytanie, czy wynalazki mogą zmienić ludzi pod względem moralnym – w odwołaniu do <i>Lalki</i> Bolesława Prusa, <i>Przedwiośnia</i> Stefana Żeromskiego, wybranych kontekstów oraz własnych deklaracji; porównanie postawy Polaków w czasie niewoli i w czasie wolności – w odwołaniu do <i>Przedwiośnia</i> i wybranego przykładu literackiego; odpowiedź na pytanie, jaki wpływ na człowieka ma doświadczenie życiowe – w odwołaniu do <i>Przedwiośnia</i>, innego utworu literackiego i wybranych kontekstów) • przedstawienie propozycji odczytania tekstu • formułowanie argumentów na podstawie tekstu oraz znanych kontekstów, w tym własnego doświadczenia • logiczny wywód służący uprawomocnieniu formułowanych sądów • rozwijanie umiejętności pracy samodzielnej m.in. przez przygotowanie różnorodnych form prezentacji własnego stanowiska • hierarchizacja informacji i synteza treści wokół problemu, tematu, zagadnienia 		
27–28	Szkic krytyczny [podręcznik: s. 116]	2	SZTUKA PISANIA	<ul style="list-style-type: none"> • szkic krytyczny jako rozbudowana wypowiedź mająca cechy wypowiedzi argumentacyjnej • budowa i cechy szkicu krytycznego • stosowanie słów i sformułowań pozwalających zachować spójność między akapitami oraz wewnątrz nich; znajomość sformułowań porządkujących rozumowanie 	I.1.8 I.1.9 I.1.10 I.1.13 I.1.14 I.1.15 I.1.16	podstawowy

				<ul style="list-style-type: none"> • analiza przykładowego szkicu krytycznego Tadeusza Boya-Żeleńskiego <i>Prus w perspektywie czasu</i> (wyjaśnienie tytułu, ustalenie podejmowanych zagadnień, określenie tematu, analiza kontekstów, wskazanie części kompozycyjnej szkicu i lejtmotywu, sporządzenie planu dekompozycyjnego szkicu, udowodnienie, że tekst jest wypowiedzią subiektywną, analiza stylu i języka pracy) • napisanie szkicu krytycznego na temat wsi – miejsca cierpienia czy ukojenia – w odwołaniu do <i>Przedwiośnia</i> Stefana Żeromskiego, innego utworu oraz wybranych kontekstów 	<p>I.2.2 II.1.1 II.1.2 II.1.3 II.1.4 III.1.1 III.1.6 III.2.2 III.2.6 III.2.8 III.2.10 III.2.11</p>	
29–30	„Żniwa huku i blasków..”. Katastrofizm w poezji dwudziestolecia międzywojennego [podręcznik: Józef Czechowicz, <i>na wsi</i> , s. 121; Józef Czechowicz, <i>żał</i> , s. 124; Władysław Sebyła, <i>Bezsenność</i> , s. 125; nawiązanie: Zdzisław Beksiński, <i>AA80</i> , s. 128; Zdzisław Beksiński, <i>S-2255</i> , s. 128]	2	DWUDZIESTOLECIE MIĘDZYWOJENNE	<ul style="list-style-type: none"> • cechy poezji katastrofistów • środki wyrazu artystycznego i ich funkcje (metafora, epitet, elipsa, zdrobnienie, onomatopeja, instrumentacja głoskowa, synestezja, anafora) • tematyka i problematyka poznanej treści oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi (poczucie zagrożenia, świadomość nadciągającej katastrofy); poddanie ich refleksji • sposoby kreowania sytuacji lirycznej; jej interpretacja i wartościowanie (gra światła, ciemności; obrazy sielskie, niepokojące; obrazowanie apokaliptyczne; nastroj utworów) • pojęcie motywu literackiego i toposu; żywotność motywów w utworach literackich i ich rola w tworzeniu znaczeń uniwersalnych (motyw snu) • porównanie utworów literackich lub ich fragmentów, kontynuacje i nawiązania w porównywanych utworach oraz ich cechy wspólne i różne (porównanie kreacji podmiotu lirycznego w wierszach <i>żał</i> J. Czechowicza i <i>Bezsenność</i> W. Sebyły; porównanie sposobów kreowania katastroficznej wizji w omawianych utworach Czechowicza i Sebyły) • propozycje interpretacji utworu; wskazanie w tekście miejsc, które mogą stanowić argumenty na poparcie propozycji interpretacyjnej (profetyczny charakter utworów; postawy człowieka wobec nadchodzącego zagrożenia) 	<p>I.1.1 I.1.4 ZR I.1.8 I.1.9 I.1.10 I.1.11 I.1.13 I.1.14 I.1.15 I.1.16 I.2.1 I.2.2 I.2.6 II.1.1 II.4.1 II.4.2 III.1.1 III.1.4 III.2.2 III.2.4 III.2.6 III.2.10 IV.1 IV.2 IV.8</p>	podstawowy

			<ul style="list-style-type: none"> • kontekst w interpretacji utworów literackich (m.in. historyczny, polityczny, kulturowy, filozoficzny, biograficzny, egzystencjalny) • rola wartości uniwersalnych i narodowych w utworze literackim i ich związek z problematyką utworu oraz znaczenie dla budowania własnego systemu wartości • przetwarzanie i hierarchizacja informacji z tekstów, np. naukowych • analiza struktury tekstu: sens, główna myśl, sposób prowadzenia wywodu, argumentacja • odczytanie pozaliterackich tekstów kultury według kodu właściwego danej dziedzinie sztuki (obrazy Zdzisława Beksińskiego: AA80, S-2255) • wykorzystanie wiedzy m.in. z dziedziny fleksji w analizie i interpretacji tekstów oraz w tworzeniu własnych wypowiedzi • stosowanie zasad interpunkcji • uwypuklenie sensów dzięki wykorzystaniu składniowo-znaczeniowego charakteru interpunkcji • formułowanie tez i argumentów w wypowiedzi ustnej i pisemnej przy użyciu odpowiednich konstrukcji składniowych • oddziaływanie na odbiorcę użytych środków retorycznych (np. wyliczeń, wykrzyknień, powtórzeń, apostrof, inwersji) • budowanie wypowiedzi w sposób świadomy, ze znajomością jej funkcji językowej, z uwzględnieniem celu i adresata, z zachowaniem zasad retoryki • formułowanie odpowiedzi, oceny; redagowanie informacji, uzasadnienia; zabieranie głosu w dyskusji • tworzenie referatu na temat katastrofizmu w literaturze Młodej Polski i międzywojnia • tworzenie wypowiedzi argumentacyjnej o przecuciu katastrofy – artystycznej wizji czy uzasadnionym lęku w odwołaniu do wybranego wiersza J. Czechowicza lub W. Sebyły, dowolnej lektury obowiązkowej i wybranych kontekstów • przedstawienie propozycji odczytania tekstu • formułowanie argumentów na podstawie tekstu oraz znanych kontekstów, w tym własnego doświadczenia • logiczny wywód służący uprawomocnieniu formułowanych sądów • rozwijanie umiejętności pracy samodzielnej m.in. przez przygotowanie różnorodnych form prezentacji własnego stanowiska 	
--	--	--	---	--

				<ul style="list-style-type: none"> • hierarchizacja informacji i synteza treści wokół problemu, tematu, zagadnienia • doskonalenie umiejętności korzystania ze słownika języka polskiego 		
31	Zofia Nałkowska, <i>Granica</i> [lektura uzupełniająca; podręcznik: s. 129]	1	DWUDZIESTOLECIE MIĘDZYWOJENNE	<ul style="list-style-type: none"> • podstawy periodyzacji literatury • podstawy genologii (powieść psychologiczna) • znajomość i zrozumienie treści utworu wskazanego w podstawie programowej jako lektura obowiązkowa • geneza utworu, budowa powieści • tematyka i problematyka poznanego tekstu oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi; poddanie ich refleksji (problematyka moralna, społeczna, filozoficzna ukazane przez pryzmat życia wewnętrznego bohaterów) • sposoby kreowania świata przedstawionego (fabuły – inwersja czasowa fabuły, retrospekcja, bohaterów, akcji, wątków, motywów), narracji; ich interpretacja i wartościowanie • kontekst w interpretacji utworów literackich (m.in. historyczny, polityczny, kulturowy, filozoficzny, egzystencjalny) • rola wartości uniwersalnych i narodowych w utworze literackim i ich związek z problematyką utworu oraz znaczenie dla budowania własnego systemu wartości • hierarchizacja informacji i synteza treści wokół problemu, tematu, zagadnienia 	I.1.1 I.1.3 I.1.8 I.1.9 I.1.10 I.1.15 I.1.16 IV.2	podstawowy
32	„Zenon pragnął rzeczy bardzo prostej: żyć uczciwie” [lektura uzupełniająca: Zofia Nałkowska, <i>Granica</i> ; podręcznik: s. 131; nawiązanie: Zbigniew Herbert, <i>Głos wewnętrzny</i> , s. 139]	1	DWUDZIESTOLECIE MIĘDZYWOJENNE	<ul style="list-style-type: none"> • tematyka i problematyka poznanego tekstu oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi; poddanie ich refleksji • sposoby kreowania świata przedstawionego (fabuły, bohaterów, akcji, wątków, motywów, narracji, sytuacji lirycznej); ich interpretacja i wartościowanie (dzieje Zenona Ziembiewicza, stosunek bohatera do rodziców, rola Elżbiety i Justyny w życiu bohatera; refleksje bohatera; powielanie boleborzańskiego schematu przez Zenona; credo życiowe Zenona Ziembiewicza; głos wewnętrzny podmiotu lirycznego w wierszu Z. Herberta) • porównanie utworów literackich lub ich fragmentów, kontynuacje i nawiązania w porównywanych utworach oraz ich cechy wspólne 	I.1.9 I.1.10 I.1.13 I.1.14 I.1.15 I.1.16 II.3.8 III.2.4 III.2.10 IV.1 IV.7	podstawowy

				<p>i różne (wykazanie związku wiersza Z. Herberta z wymową powieści Z. Nałkowskiej)</p> <ul style="list-style-type: none"> • propozycje interpretacji utworu; wskazanie w tekście miejsc, które mogą stanowić argumenty na poparcie propozycji interpretacyjnej (m.in. idealistyczne postanowienia a rzeczywistość; przekraczanie granic; postrzeganie zdrady) • kontekst w interpretacji utworów literackich (m.in. kulturowy, społeczny, filozoficzny, egzystencjalny) • rola wartości uniwersalnych i narodowych w utworze literackim i ich związek z problematyką utworu oraz znaczenie dla budowania własnego systemu wartości • rozpoznawanie w tekstach zjawiska manipulacji i jego charakterystyka (manipulacja stosowana przez Ziembiewicza) • formułowanie odpowiedzi, oceny; redagowanie informacji, uzasadnienia, komentarza; zabieranie głosu w dyskusji • przedstawienie propozycji odczytania tekstu • formułowanie argumentów na podstawie tekstu oraz znanych kontekstów, w tym własnego doświadczenia • logiczny wywód służący uprawomocnieniu formułowanych sądów • rozwijanie umiejętności pracy samodzielnej m.in. przez przygotowanie różnorodnych form prezentacji własnego stanowiska • pozajęzykowe środki komunikacji (ukazanie emocji bohaterów powieści Z. Nałkowskiej za pomocą gestów i mowy ciała) 		
33	„Świat podzielony na piętra, na front i od podwórza, na strych i sutereny” [lektura uzupełniająca: Zofia Nałkowska, <i>Granica</i> ; podręcznik: s. 140]	1	DWUDZIESTOLECIE MIĘDZYWOJENNE	<ul style="list-style-type: none"> • tematyka i problematyka powieści oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi; poddanie jej refleksji (obraz społeczeństwa polskiego lat 30. XX wieku) • sposoby kreowania świata przedstawionego (fabuły, bohaterów, akcji, wątków, motywów), narracji; ich interpretacja i wartościowanie • porównanie utworów literackich lub ich fragmentów, kontynuacje i nawiązania w porównywanych utworach oraz ich cechy wspólne i różne (porównanie kamienicy Kolichowskiej z pensjonatem pani Vauquer, bohaterki powieści Honoriusza Balzaca <i>Ojciec Goriot</i>) • propozycje interpretacji utworu; wskazanie w tekście miejsc, które mogą stanowić argumenty na poparcie propozycji interpretacyjnej (związek omawianej problematyki z tytułem powieści) 	I.1.9 I.1.10 I.1.13 I.1.14 I.1.15 I.1.16 III.2.2 III.2.4 III.2.10 IV.1 IV.6	podstawowy

			<ul style="list-style-type: none"> • rola kontekstu w interpretacji utworu literackiego (m.in. społeczny, kulturowy, egzystencjalny) • rola wartości uniwersalnych i narodowych w utworze literackim i ich związek z problematyką utworu oraz znaczenie dla budowania własnego systemu wartości (wrażliwość społeczna Elżbiety) • budowanie wypowiedzi w sposób świadomy, ze znajomością jej funkcji językowej, z uwzględnieniem celu i adresata, z zachowaniem zasad retoryki • formułowanie odpowiedzi, oceny; redagowanie informacji, uzasadnienia • przedstawienie propozycji odczytania tekstu • formułowanie argumentów na podstawie tekstu oraz znanych kontekstów, w tym własnego doświadczenia • logiczny wywód służący uprawomocnieniu formułowanych sądów • rozwijanie umiejętności pracy samodzielnej m.in. przez przygotowanie różnorodnych form prezentacji własnego stanowiska • wybór odpowiednich cytatów z tekstu i stosowanie ich w wypowiedzi 		
34	Zofia Nałkowska – znawczyni ludzkiej psychiki [lektura uzupełniająca: Zofia Nałkowska, <i>Granica</i> ; podręcznik: s. 143]	1	DWUDZIESTOLECIE MIĘDZYWOJENNE <ul style="list-style-type: none"> • konwencja oniryczna (sny Justyny) • sposoby kreowania świata przedstawionego (fabuły, bohaterów, akcji, wątków, motywów), narracji; ich interpretacja i wartościowanie (funkcje zastosowanej mowy pozornie zależnej; stan emocjonalny Justyny; cechy lamentacji w opisie przeżyć Justyny; wiarygodność kreacji Bogutówny) • pojęcie motywu literackiego i toposu i ich rola w tworzeniu znaczeń uniwersalnych (motywy oniryczne) • porównanie utworów literackich lub ich fragmentów, kontynuacje i nawiązania w porównywanych utworach oraz ich cechy wspólne i różne (porównanie Justyny z bohaterkami ballad A. Mickiewicza <i>Rybka</i> oraz A. Osieckiej <i>Oczy tej malej...</i>; motyw kary za doznane przez nie krzywdy) • propozycje interpretacji utworu; wskazanie w tekście miejsc, które mogą stanowić argumenty na poparcie propozycji interpretacyjnej (waga i wieloznaczność wątku Justyny w powieści Z. Nałkowskiej) • rola wartości uniwersalnych i narodowych w utworze literackim i ich związek z problematyką utworu oraz znaczenie dla budowania własnego systemu wartości 	ZR I.1.6 I.1.10 I.1.11 I.1.13 I.1.14 I.1.16 III.1.1 III.2.2 III.2.4 III.2.10 IV.1	podstawowy

			<ul style="list-style-type: none"> • formułowanie tez i argumentów w wypowiedzi ustnej i pisemnej przy użyciu odpowiednich konstrukcji składniowych • budowanie wypowiedzi w sposób świadomy, ze znajomością jej funkcji językowej, z uwzględnieniem celu i adresata, z zachowaniem zasad retoryki • formułowanie odpowiedzi, oceny; redagowanie informacji, uzasadnienia, komentarza; zabieranie głosu w dyskusji • przedstawienie propozycji odczytania tekstu • formułowanie argumentów na podstawie tekstu oraz znanych kontekstów, w tym własnego doświadczenia • logiczny wywód służący uprawomocnieniu formułowanych sądów • rozwijanie umiejętności pracy samodzielnej m.in. przez przygotowanie różnorodnych form prezentacji własnego stanowiska 		
35–36	Zofia Nałkowska, <i>Granica</i> [lektura uzupełniająca: Zofia Nałkowska, <i>Granica</i> ; podręcznik: Zadania do całej lektury, s. 147]	2	DWUDZIESTOLECIE MIĘDZYWOJENNE <ul style="list-style-type: none"> • podstawy genologii (powieść psychologiczna) • wartościujący charakter tragizmu i jego funkcja w tekście (tragizm Elżbiety Bieckiej jako córki, żony, matki, inteligentki) • tematyka i problematyka poznanego tekstu oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi; refleksja nad problemami zawartymi w tekście (dylematy moralne związane ze sprawowaniem władzy; problemy filozoficzne; problem biedy i wykluczenia społecznego; ruch robotniczy i bunt społeczny; los służących w przedwojennej Polsce; obraz elit społecznych czasów sanacji; problem odpowiedzialności) • sposoby kreowania świata przedstawionego (fabuły, bohaterów, akcji, wątków, motywów, narracji, sytuacji lirycznej); ich interpretacja i wartościowanie (portrety matek i ich relacje z dziećmi; stosunki między Cecylią Kolichowską a Elżbietą Biecką; powielanie schematów rodzinnych przez: Zenona, Elżbietę, Justynę; losy Karoliny Bogutowej; opis zachowania psów; charakterystyka Czechińskiego i jego rola w życiu Zenona Ziembiewicza) • porównanie utworów literackich lub ich fragmentów, kontynuacje i nawiązania w porównywanych utworach oraz ich cechy wspólne i różne (analiza sceny konfrontacji Zenona Ziembiewicza z manifestującymi robotnikami i porównanie jej z podobną sceną w <i>Przedwiośniu</i> Żeromskiego) 	I.1.3 I.1.6 I.1.9 I.1.10 I.1.13 I.1.14 I.1.15 I.1.16 III.1.1 III.2.2 III.2.4 III.2.6 III.2.10 IV.1	podstawowy

			<ul style="list-style-type: none"> • propozycje interpretacji utworu; wskazanie w tekście miejsc, które mogą stanowić argumenty na poparcie propozycji interpretacyjnej (problemy psychologiczne, które Z. Nałkowska podejmuje w powieści) • kontekst w interpretacji utworów literackich (historyczny, polityczny, kulturowy, społeczny, filozoficzny, egzystencjalny) • rola wartości uniwersalnych i narodowych w utworze literackim i ich związek z problematyką utworu oraz znaczenie dla budowania własnego systemu wartości • formułowanie tez i argumentów w wypowiedzi ustnej i pisemnej przy użyciu odpowiednich konstrukcji składniowych • budowanie wypowiedzi w sposób świadomy, ze znajomością jej funkcji językowej, z uwzględnieniem celu i adresata, z zachowaniem zasad retoryki • formułowanie odpowiedzi, oceny; redagowanie informacji, uzasadnienia, komentarza; przygotowanie głosu w dyskusji • tworzenie spójnej wypowiedzi o charakterze argumentacyjnym odnośnie do tego, co kształtuje nasze życie – w odwołaniu do powieści Z. Nałkowskiej, innego tekstu literackiego i wybranych kontekstów • przedstawienie propozycji odczytania tekstu • formułowanie argumentów na podstawie tekstu oraz znanych kontekstów, w tym własnego doświadczenia • logiczny wywód służący uprawomocnieniu formułowanych sądów • rozwijanie umiejętności pracy samodzielnej m.in. przez przygotowanie różnorodnych form prezentacji własnego stanowiska 		
37–38	Niepokoje społeczne międzywojnia w poezji Juliana Tuwima [podręcznik: Julian Tuwim, <i>Do generalów</i> , s. 149; Julian Tuwim, <i>Do prostego człowieka</i> , s. 151; Julian Tuwim, <i>Bal w Operze</i> (fragm.), s. 153; nawiązanie: Kazik, <i>Hej, wy nie wiecie</i> , s. 160]	2	DWUDZIESTOLECIE MIĘDZYWOJENNE <ul style="list-style-type: none"> • podstawy genologii (poemat) • środki wyrazu artystycznego i ich funkcje • tematyka i problematyka poznanego tekstu oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi; poddanie tekstu refleksji (niesprawiedliwość społeczna; obraz władzy; stosunek władzy do prostego człowieka) • sposoby kreowania sytuacji lirycznej; jej interpretacja i wartościowanie (funkcje kontrastowych obrazów, klamra kompozycyjna; argumenty i metody podważane przez podmiot liryczny; karykatura jako sposób przedstawienia postaci literackiej) 	I.1.3 I.1.4 I.1.9 I.1.10 I.1.13 I.1.14 I.1.15 I.1.16 II.1.1 ZR II.2.2 II.2.7 II.3.5 II.3.8	podstawowy

			<ul style="list-style-type: none"> • porównanie utworów literackich lub ich fragmentów, kontynuacje i nawiązania w porównywanych utworach oraz ich cechy wspólne i różne (porównanie obrazu elit ukazanych w wierszach Juliana Tuwima i w piosence Kultu) • propozycje interpretacji utworu; wskazanie w tekście miejsc, które mogą stanowić argumenty na poparcie propozycji interpretacyjnej • kontekst w interpretacji utworów literackich (historyczny, polityczny, kulturowy, społeczny, biograficzny, egzystencjalny) • rola wartości uniwersalnych i narodowych w utworze literackim i ich związek z problematyką utworu oraz znaczenie dla budowania własnego systemu wartości • wykorzystanie wiedzy z dziedziny fleksji, słowotwórstwa, frazeologii i składni w analizie i interpretacji tekstów oraz w tworzeniu własnych wypowiedzi • prozodyczne elementy stylu: akcent, intonacja, dynamika, rytmizacja i ich funkcje w tekście • słownictwo o charakterze wartościującym; wulgaryzm jako celowy środek ekspresji; słownictwo potoczne • rozpoznanie w tekście zjawiska manipulacji • formułowanie tez i argumentów w wypowiedzi ustnej i pisemnej przy użyciu odpowiednich konstrukcji składniowych • oddziaływanie na odbiorcę użytych środków retorycznych (np. wyliczeń, wykrzyknień, paralelizmów, powtórzeń, apostrof, przerzutni) • satyryczne elementy poematu <i>Bal w Operze</i> • formułowanie odpowiedzi, oceny; redagowanie informacji, uzasadnienia, komentarza; zabieranie głosu w dyskusji • przedstawienie propozycji odczytania tekstu • formułowanie argumentów na podstawie tekstu oraz znanych kontekstów, w tym własnego doświadczenia • logiczny wywód służący uprawomocnieniu formułowanych sądów • rozwijanie umiejętności pracy samodzielnej m.in. przez przygotowanie różnorodnych form prezentacji własnego stanowiska • wybór odpowiednich cytatów z tekstu i stosowanie ich w wypowiedzi 	III.1.1 III.1.4 ZR III.1.5 III.2.4 III.2.10 IV.1 IV.6	
39	Witold Gombrowicz, <i>Ferdydurke</i> [lektura obowiązkowa:	1	DWUDZIESTOLECIE MIĘDZYWOJENNE <ul style="list-style-type: none"> • podstawy periodyzacji literatury • konwencje literackie i ich cechy w utworze (groteska) • poetyka <i>Ferdydurke</i> 	I.1.1 I.1.2 I.1.3	podstawowy

	Witold Gombrowicz, <i>Ferdydurke</i> ; podręcznik, s. 161]			<ul style="list-style-type: none"> • wartościujący charakter ironii i jej funkcja w tekście • artystyczny i wartościujący charakter groteski w powieści • znajomość i zrozumienie treści utworu wskazanego w podstawie programowej jako lektura obowiązkowa • tematyka i problematyka poznanej treści oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi; czas i okoliczności powstania utworu (relacje międzyludzkie i pojęcie formy) • sposoby kreowania świata przedstawionego (fabuły, bohaterów, akcji, wątków, motywów), narracji; ich interpretacja i wartościowanie • rola kontekstu w interpretacji utworu literackiego (m.in. historycznego, społecznego, politycznego, kulturowego, egzystencjalnego) • rola wartości uniwersalnych i narodowych w utworze literackim i ich związek z problematyką utworu oraz znaczenie dla budowania własnego systemu wartości • przedstawienie propozycji odczytania tekstu • formułowanie argumentów na podstawie tekstu oraz znanych kontekstów, w tym własnego doświadczenia • logiczny wywód służący uprawomocnieniu formułowanych sądów • hierarchizacja informacji i synteza treści wokół problemu, tematu, zagadnienia 	I.1.6 I.1.7 I.1.8 I.1.9 I.1.10 I.1.14 I.1.16 III.2.10 IV.2	
40	Kim jestem? [lektura obowiązkowa: Witold Gombrowicz, <i>Ferdydurke</i> ; podręcznik: s. 161]	1	DWUDZIESTOLECIE MIĘDZYWOJENNE	<ul style="list-style-type: none"> • znajomość i zrozumienie treści utworu wskazanego w podstawie programowej jako lektura obowiązkowa • tematyka i problematyka poznanych tekstów oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi; refleksja nad tekstami (rola innych ludzi w kształtowaniu się tożsamości Józia; manifestacja wolności bohatera w świecie) • sposoby kreowania świata przedstawionego (fabuły, bohaterów, akcji, wątków, motywów), narracji; ich interpretacja i wartościowanie (charakterystyka bohatera fragmentu utworu; znaczenie aluzji w kreacji bohatera; znaczenie sobowtóra w ustaleniu tożsamości Józia) • pojęcie aluzji literackiej; rozpoznanie aluzji literackiej w utworze i określenie znaczeń w interpretacji utworu (wskazanie aluzji do <i>Boskiej komedii</i> Dantego) 	I.1.8 I.1.9 I.1.10 ZR I.1.12 I.1.16 III.2.2 III.2.4 III.2.10 IV.1	podstawowy

				<ul style="list-style-type: none"> • rola wartości uniwersalnych i narodowych w utworze literackim i ich związek z problematyką utworu oraz znaczenie dla budowania własnego systemu wartości • budowanie wypowiedzi w sposób świadomy, ze znajomością jej funkcji językowej, z uwzględnieniem celu i adresata, z zachowaniem zasad retoryki • formułowanie odpowiedzi, oceny; redagowanie informacji, uzasadnienia • przedstawienie propozycji odczytania tekstu • formułowanie argumentów na podstawie tekstu oraz znanych kontekstów, w tym własnego doświadczenia • logiczny wywód służący uprawomocnieniu formułowanych sądów • rozwijanie umiejętności pracy samodzielnej, m.in. przez przygotowanie różnorodnych form prezentacji własnego stanowiska 		
41	Nadchodzi profesor [lektura obowiązkowa: Witold Gombrowicz, <i>Ferdydurke</i> ; podręcznik: s. 167]	1	DWUDZIESTOLECIE MIĘDZYWOJENNE	<ul style="list-style-type: none"> • cechy konwencji groteskowej w powieści • symboliczne znaczenie w powieści pospolitych słów (gęba, pupa) • znajomość i zrozumienie treści utworu wskazanego w podstawie programowej jako lektura obowiązkowa • tematyka i problematyka poznanego tekstu oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi; poddanie utworu refleksji • sposoby kreowania świata przedstawionego (fabuły, bohaterów, akcji, wątków, motywów), narracji; ich interpretacja i wartościowanie (wygląd i wypowiedzi profesora; różnica poglądów między profesorem a Józkiem; cechy groteski w kreacji bohaterów, sytuacjach i zdarzeniach oraz na poziomie języka) • propozycje interpretacji utworu; wskazanie w tekście miejsc, które mogą stanowić argumenty na poparcie propozycji interpretacyjnej • rola wartości uniwersalnych i narodowych w utworze literackim i ich związek z problematyką utworu oraz znaczenie dla budowania własnego systemu wartości • wykorzystanie wiedzy z dziedziny fleksji, słowotwórstwa, frazeologii i składni w analizie i interpretacji tekstów oraz w tworzeniu własnych wypowiedzi 	I.1.2 I.1.5 I.1.8 I.1.9 I.1.10 I.1.14 I.1.16 II.1.1 III.1.1 III.2.4 III.2.10 IV.1	podstawowy

			<ul style="list-style-type: none"> • formułowanie tez i argumentów w wypowiedzi ustnej i pisemnej przy użyciu odpowiednich konstrukcji składniowych • formułowanie odpowiedzi; redagowanie informacji, uzasadnienia • przedstawienie propozycji odczytania tekstu • formułowanie argumentów na podstawie tekstu oraz znanych kontekstów, w tym własnego doświadczenia • logiczny wywód służący uprawomocnieniu formułowanych sądów • rozwijanie umiejętności pracy samodzielnej, w tym m.in. przez przygotowanie różnorodnych form prezentacji własnego stanowiska 		
42	Szkoła upupiania [lektura obowiązkowa: Witold Gombrowicz, <i>Ferdydurke</i> ; podręcznik: s. 170]	1	DWUDZIESTOLECIE MIĘDZYWOJENNE <ul style="list-style-type: none"> • znajomość i zrozumienie treści utworu wskazanego w podstawie programowej jako lektura obowiązkowa • tematyka i problematyka poznanych tekstów oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi; poddanie ich refleksji (kształtowanie osobowości i postaw młodych ludzi; stosunek młodych ludzi do literatury i wybitnych twórców) • sposoby kreowania świata przedstawionego (fabuły, bohaterów, akcji, wątków, motywów), narracji; ich interpretacja i wartościowanie (typowe szkolne zachowania uczniów, reakcja nauczycieli, cechy i przebieg lekcji prowadzonej przez Bładaczkę; bunt Gałkiewicza przeciw poglądom nauczyciela; wpływ recytacji Pylaszczkiewicza na uczniów; satyryczne ukazanie szkoły) • propozycje interpretacji utworu; wskazanie w tekście miejsc, które mogą stanowić argumenty na poparcie propozycji interpretacyjnej • rola kontekstu w interpretacji utworu literackiego (społecznego, kulturowego, historycznego) • rola wartości uniwersalnych i narodowych w utworze literackim i ich związek z problematyką utworu oraz znaczenie dla budowania własnego systemu wartości (szkoła jako miejsce kształtowania osobowości i postaw młodych ludzi; rola współczesnej szkoły w rozwoju człowieka) • dyskusja a spór i kłótnia • zgodność z cudzymi poglądami lub polemika z nimi, rzeczowe uzasadnianie własnego zdania 	I.1.8 I.1.9 I.1.10 I.1.14 I.1.15 I.1.16 III.1.7 III.2.1 III.2.2 III.2.10 IV.1	podstawowy

				<ul style="list-style-type: none"> • budowanie wypowiedzi w sposób świadomy, ze znajomością jej funkcji językowej, z uwzględnieniem celu i adresata, z zachowaniem zasad retoryki • przedstawienie propozycji odczytania tekstu • formułowanie argumentów na podstawie tekstu oraz znanych kontekstów, w tym własnego doświadczenia • logiczny wywód służący uprawomocnieniu formułowanych sądów • rozwijanie umiejętności pracy samodzielnej, w tym m.in. przez przygotowanie różnorodnych form prezentacji własnego stanowiska 		
43	U Młodziaków: w siódmach nowoczesności [lektura obowiązkowa: Witold Gombrowicz, <i>Ferdydurke</i> ; podręcznik: s. 174]	1	DWUDZIESTOLECIE MIĘDZYWOJENNE	<ul style="list-style-type: none"> • znajomość i zrozumienie treści utworu wskazanego w podstawie programowej jako lektura obowiązkowa • tematyka i problematyka poznanych tekstów oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi; poddanie ich refleksji (nowoczesność w ujęciu Gombrowicza – zagrożenia dostrzegane przez pisarza; schemat funkcjonowania nowoczesnej rodziny) • sposoby kreowania świata przedstawionego (fabuły, bohaterów, akcji, wątków, motywów), narracji; ich interpretacja i wartościowanie (sposób wychowywania Zuty przez rodziców i jego konsekwencje; forma pensjonarki, forma nowoczesnych rodziców; wygląd zewnętrzny bohaterów, ich zachowanie, tematy rozmów; relacje panujące w rodzinie Młodziaków) • propozycje interpretacji utworu; wskazanie w tekście miejsc, które mogą stanowić argumenty na poparcie propozycji interpretacyjnej • rola wartości uniwersalnych i narodowych w utworze literackim i ich związek z problematyką utworu oraz znaczenie dla budowania własnego systemu wartości (poglądy i wartości państwa Młodziaków) • budowanie wypowiedzi w sposób świadomy, ze znajomością jej funkcji językowej, z uwzględnieniem celu i adresata, z zachowaniem zasad retoryki • formułowanie odpowiedzi, oceny; redagowanie informacji, uzasadnienia, komentarza • przedstawienie propozycji odczytania tekstu • formułowanie argumentów na podstawie tekstu oraz znanych kontekstów, w tym własnego doświadczenia • logiczny wywód służący uprawomocnieniu formułowanych sądów 	I.1.8 I.1.9 I.1.10 I.1.14 I.1.16 III.2.2 III.2.4 III.2.10 IV.1	podstawowy

				<ul style="list-style-type: none"> rozwijanie umiejętności pracy samodzielnej, w tym m.in. przez przygotowanie różnorodnych form prezentacji własnego stanowiska 		
44	<p>Wieś: państwo i chamstwo [lektura obowiązkowa: Witold Gombrowicz, <i>Ferdydurke</i>; podręcznik: s. 178]</p>	1	DWUDZIESTOLECIE MIĘDZYWOJENNE	<ul style="list-style-type: none"> znajomość i zrozumienie treści utworu wskazanego w podstawie programowej jako lektura obowiązkowa tematyka i problematyka poznanych tekstów oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi; poddanie ich refleksji sposoby kreowania świata przedstawionego (fabuły, bohaterów, akcji, wątków, motywów), narracji; ich interpretacja i wartościowanie (określenie sytuacji, w której znaleźli się Józio i Miętus; charakterystyka reprezentantów polskiego ziemiaństwa; obraz ziemiaństwa wyłaniający się z opowieści służby) stereotypowe zachowania polskiego ziemiaństwa sparodiowane przez Gombrowicza propozycje interpretacji utworu; wskazanie w tekście miejsc, które mogą stanowić argumenty na poparcie propozycji interpretacyjnej buduje wypowiedź w sposób świadomy, ze znajomością jej funkcji językowej, z uwzględnieniem celu i adresata, z zachowaniem zasad retoryki formułowanie odpowiedzi; redagowanie informacji, uzasadnienia przedstawienie propozycji odczytania tekstu formułowanie argumentów na podstawie tekstu oraz znanych kontekstów, w tym własnego doświadczenia logiczny wywód służący uprawomocnieniu formułowanych sądów 	<p>I.1.8 I.1.9 I.1.10 ZR I.1.10 II.3.8 I.1.14 III.2.2 III.2.4 III.2.10</p>	podstawowy
45	<p>Witold Gombrowicz, <i>Ferdydurke</i> [lektura obowiązkowa; podręcznik: Zadania podsumowujące, s. 182; nawiązanie: Leszek Żebrowski, plakat do <i>Ferdydurke</i>, s. 184]</p>	1	DWUDZIESTOLECIE MIĘDZYWOJENNE	<ul style="list-style-type: none"> powieść Gombrowicza jako groteska znajomość i zrozumienie treści utworu wskazanego w podstawie programowej jako lektura obowiązkowa tematyka i problematyka poznanych tekstów oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi; poddanie ich refleksji sposoby kreowania świata przedstawionego (fabuły, bohaterów, akcji, wątków, motywów), narracji; ich interpretacja i wartościowanie (wędrowka Józia i jego samoświadomość) 	<p>I.1.2 I.1.8 I.1.9 I.1.10 I.1.11 I.1.13 I.1.14 I.1.15 I.1.16 I.2.6 III.2.2</p>	podstawowy

				<ul style="list-style-type: none"> • pojęcie motywu literackiego i toposu oraz ich rola w tworzeniu znaczeń uniwersalnych (<i>theatrum mundi</i>) • porównanie utworów literackich lub ich fragmentów, kontynuacje i nawiązania w porównywanych utworach oraz ich cechy wspólne i różne (porównanie wykorzystanego w <i>Ferdydurke</i> toposu teatru świata z koncepcjami przedstawionymi we fraszkach Jana Kochanowskiego i w <i>Lalce</i> Bolesława Prusa) • propozycje interpretacji utworu; wskazanie w tekście miejsc, które mogą stanowić argumenty na poparcie propozycji interpretacyjnej (koncepcja Gombrowiczowskiego człowieka; sytuacja człowieka w świecie) • kontekst w interpretacji utworów literackich (historycznoliteracki, społeczny, kulturowy, filozoficzny, egzystencjalny) • rola wartości uniwersalnych i narodowych w utworze literackim i ich związek z problematyką utworu oraz znaczenie dla budowania własnego systemu wartości • odczytanie pozaliterackich tekstów kultury według kodu właściwego danej dziedzinie sztuki (związek zdjęcia Mitcha Griffithsa z powieścią <i>Ferdydurke</i>; interpretacja plakatu Leszka Żebrowskiego eksponującego treści <i>Ferdydurke</i>) • budowanie wypowiedzi w sposób świadomy, ze znajomością jej funkcji językowej, z uwzględnieniem celu i adresata, z zachowaniem zasad retoryki • formułowanie odpowiedzi, oceny; redagowanie informacji, uzasadnienia, komentarze; głos w dyskusji • przedstawienie propozycji odczytania tekstu • formułowanie argumentów na podstawie tekstu oraz znanych kontekstów, w tym własnego doświadczenia • logiczny wywód służący uprawomocnieniu formułowanych sądów • rozwijanie umiejętności pracy samodzielnej m.in. przez przygotowanie różnorodnych form prezentacji własnego stanowiska • hierarchizacja informacji i synteza treści wokół problemu, tematu, zagadnienia 	III.2.4 III.2.10 IV.1 IV.2	
46	Muzyczność literatury [podręcznik: s. 185;	1	DWUDZIESTOLECIE MIĘDZYWOJENNE	<ul style="list-style-type: none"> • podstawy periodyzacji literatury • środki wyrazu artystycznego i ich funkcje (powtórzenie, wyliczenie, eufonia, paronomazja, aliteracja, synestezja) 	I.1.1 I.1.4 ZR I.1.8 I.1.9	podstawowy

	Julian Tuwim, <i>Scherzo</i> , s. 186; Konstanty Ildefons Gałczyński, <i>Melodia</i> , s. 188; Leopold Staff, <i>Nokturn</i> , s. 189]			<ul style="list-style-type: none"> • tematyka poznanych tekstów oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi; poddanie ich refleksji (muzyczność literatury, piosenka satyryczna) • sposoby kreowania sytuacji lirycznej; ich interpretacja i wartościowanie (emocje towarzyszące bohaterowi wiersza; wyrażenie emocji i pragnień podmiotu lirycznego i bohaterki lirycznej; nastrój uzyskany za pomocą odniesień muzycznych; czas i miejsce opisanej sytuacji lirycznej) • propozycje interpretacji utworu; wskazanie w tekście miejsc, które mogą stanowić argumenty na poparcie propozycji interpretacyjnej • kontekst w interpretacji utworów literackich (m.in. historyczny, polityczny, kulturowy, społeczny) • odczytanie pozaliterackich tekstów kultury według kodu właściwego danej dziedzinie sztuki (związek obrazu J.M. Whistlera <i>Nokturn w czerni i złocie</i> z wierszem L. Staffa <i>Nokturn</i>; sposób wyrażania emocji i budowania nastroju w wierszu J. Tuwima <i>Scherzo</i> i utworze muzycznym F. Chopina <i>Scherzo b-moll</i>) • prozodyczne elementy stylu: akcent, intonacja, dynamika, rytmizacja i ich funkcje w tekście • formułowanie tez i argumentów w wypowiedzi ustnej i pisemnej przy użyciu odpowiednich konstrukcji składniowych • budowanie wypowiedzi w sposób świadomy, ze znajomością jej funkcji językowej, z uwzględnieniem celu i adresata, z zachowaniem zasad retoryki • przedstawienie propozycji odczytania tekstu • formułowanie argumentów na podstawie tekstu oraz znanych kontekstów, w tym własnego doświadczenia • logiczny wywód służący uprawomocnieniu formułowanych sądów • rozwijanie umiejętności pracy samodzielnej, w tym m.in. przez przygotowanie różnorodnych form prezentacji własnego stanowiska • pozajęzykowe środki komunikacji 	I.1.10 I.1.14 I.1.15 I.2.6 ZR II.2.2 III.1.1 III.2.2 III.2.10 IV.1 IV.7	
47	Tanecznym krokiem w nazizm. <i>Kabaret Boba Fosse'a</i> [podręcznik: s. 191]	1	DWUDZIESTOLECIE MIĘDZYWOJENNE	<ul style="list-style-type: none"> • kontekst w interpretacji tekstów kultury (historyczny, polityczny, kulturowy) • odczytanie pozaliterackich tekstów kultury według kodu właściwego danej dziedzinie sztuki (kabaret Boba Fosse'a; rola muzyki w filmie) 	I.1.15 I.2.6 III.2.2 III.2.4 IV.7	podstawowy

				<ul style="list-style-type: none"> • budowanie wypowiedzi w sposób świadomy, ze znajomością jej funkcji językowej, z uwzględnieniem celu i adresata, z zachowaniem zasad retoryki • formułowanie odpowiedzi, redagowanie informacji, uzasadnienia • pozajęzykowe środki komunikacji 		
48	Stanisława Ignacego Witkiewicza portret wielokrotny [podręcznik: infografika, s. 194]	1	DWUDZIESTOLECIE MIĘDZYWOJENNE	<ul style="list-style-type: none"> • Stanisław Ignacy Witkiewicz: pisarz, malarz, filozof, teoretyk sztuki, reżyser teatralny, fotograf • kontekst w interpretacji utworów literackich (biograficzny, historyczny, historycznoliteracki, kulturowy) • główne style w sztuce • odczytanie pozaliterackich tekstów kultury według kodu właściwego danej dziedzinie sztuki • styl indywidualny Stanisława Ignacego Witkiewicza • formułowanie odpowiedzi; redagowanie informacji, uzasadnienia • hierarchizacja informacji i synteza treści wokół problemu, tematu, zagadnienia 	I.1.15 ZR I.2.5 I.2.6 ZR II.2.6 III.2.4 IV.2	podstawowy
49	Stanisław Ignacy Witkiewicz – artysta [podręcznik: infografika, s. 196]	1	DWUDZIESTOLECIE MIĘDZYWOJENNE	<ul style="list-style-type: none"> • Stanisław Ignacy Witkiewicz: filozof i katastrofista, teoretyk sztuki, malarz i fotograf, pisarz i twórca teatru • cechy dzieła zgodnego z ideą czystej formy • kontekst w interpretacji utworów literackich (biograficzny, historyczny, historycznoliteracki, kulturowy) • główne style w sztuce • odczytanie pozaliterackich tekstów kultury według kodu właściwego danej dziedzinie sztuki • styl indywidualny Stanisława Ignacego Witkiewicza • formułowanie odpowiedzi; redagowanie informacji, uzasadnienia • hierarchizacja informacji i synteza treści wokół problemu, tematu, zagadnienia 	I.1.15 ZR I.2.5 I.2.6 ZR II.2.6 III.2.4 IV.2	podstawowy
50	ZR Stanisław Ignacy Witkiewicz, Szewcy [lektura obowiązkowa; podręcznik: s. 198]	1	DWUDZIESTOLECIE MIĘDZYWOJENNE	<ul style="list-style-type: none"> • podstawy periodyzacji literatury • konwencja groteskowa • artystyczny i wartościujący charakter groteski w tekście • znajomość i zrozumienie treści utworu wskazanego w podstawie programowej jako lektura obowiązkowa dla zakresu rozszerzonego • tematyka i problematyka poznanych tekstów oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, 	I.1.1 I.1.2 I.1.7 I.1.8 I.1.9 I.1.10 ZR I.1.12	rozszerzony

				<p>historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi; refleksja nad tymi tekstami (zanik indywidualizmu człowieka; pierwiastki katastroficzne); geneza dramatu</p> <ul style="list-style-type: none"> • sposoby kreowania świata przedstawionego; ich interpretacja i wartościowanie • pojęcie aluzji literackiej; rozpoznanie aluzji literackich w utworze i określenie znaczeń w interpretacji utworów • propozycje interpretacji utworu; wskazanie w tekście miejsc, które mogą stanowić argumenty na poparcie propozycji interpretacyjnej • rola kontekstu w interpretacji dramatu • rola wartości uniwersalnych i narodowych w utworze literackim i ich związek z problematyką utworu oraz znaczenie dla budowania własnego systemu wartości • budowanie wypowiedzi w sposób świadomy, ze znajomością jej funkcji językowej, z uwzględnieniem celu i adresata, z zachowaniem zasad retoryki • przedstawienie propozycji odczytania tekstu • formułowanie argumentów na podstawie tekstu oraz znanych kontekstów, w tym własnego doświadczenia • logiczny wywód służący uprawomocnieniu formułowanych sądów • hierarchizacja informacji i synteza treści wokół problemu, tematu, zagadnienia 	<p>I.1.14 I.1.15 I.1.16 III.2.2 III.2.10 IV.2</p>	
51	<p>ZR „Zagadać pustkę i zagłuszyć nudę”. Udręka szewskiej egzystencji [lektura obowiązkowa: Stanisław Ignacy Witkiewicz, <i>Szewcy</i>; podręcznik: s. 200]</p>	1	<p>DWUDZIESTOLECIE MIĘDZYWOJENNE</p>	<ul style="list-style-type: none"> • konwencja groteskowa • artystyczny i wartościujący charakter groteski w tekście • znajomość i zrozumienie treści utworu wskazanego w podstawie programowej jako lektura obowiązkowa dla zakresu rozszerzonego • tematyka i problematyka poznanych tekstów oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi (np. estetyka nudy) • sposoby kreowania świata przedstawionego; jego interpretacja i wartościowanie (określenie miejsca akcji, określenie tematyki rozmowy Sajemana z Czeladnikami; elementy realistyczne i nierealistyczne) • propozycje interpretacji utworu; wskazanie w tekście miejsc, które mogą stanowić argumenty na poparcie propozycji interpretacyjnej (diagnoza dotycząca ludzkości) 	<p>I.1.2 I.1.7 I.1.8 I.1.9 I.1.10 I.1.14 I.1.15 I.1.16 III.2.2 III.2.10 IV.2</p>	rozszerzony

				<ul style="list-style-type: none"> • rola kontekstu w interpretacji dramatu • rola wartości uniwersalnych i narodowych w utworze literackim i ich związek z problematyką utworu oraz znaczenie dla budowania własnego systemu wartości • budowanie wypowiedzi w sposób świadomy, ze znajomością jej funkcji językowej, z uwzględnieniem celu i adresata, z zachowaniem zasad retoryki • przedstawienie propozycji odczytania tekstu • formułowanie argumentów na podstawie tekstu oraz znanych kontekstów, w tym własnego doświadczenia • logiczny wywód służący uprawomocnieniu formułowanych sądów • hierarchizacja informacji i synteza treści wokół problemu, tematu, zagadnienia 		
52	ZR „jak przejście tę linijkę, będziecie tacy sami jak my”. Rozważania o władzy [lektura obowiązkowa: Stanisław Ignacy Witkiewicz, <i>Szewcy</i> ; podręcznik: s. 204]	1	DWUDZIESTOLECIE MIĘDZYWOJENNE	<ul style="list-style-type: none"> • znajomość i zrozumienie treści utworu wskazanego w podstawie programowej jako lektura obowiązkowa dla poziomu rozszerzonego • tematyka i problematyka poznanych tekstów oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi • sposoby kreowania świata przedstawionego; jego interpretacja i wartościowanie (powody pustki odczuwanej przez Scurvy’ego; miejsce Scurvy’ego w hierarchii społecznej; obraz elit władzy; reakcja Sajetana na odpowiedź prokuratora; refleksje bohaterów wywołane nową sytuacją życiową; różnice w postawach między Czeladnikiem a Sajetanem; zarzuty Czeladników wobec mistrza szewskiego; plan Czeladników wobec Sajetana) • propozycje interpretacji utworu; wskazanie w tekście miejsc, które mogą stanowić argumenty na poparcie propozycji interpretacyjnej (miejsce na idee i idealistów w polityce) • rola kontekstu w interpretacji dramatu • rola wartości uniwersalnych i narodowych w utworze literackim i ich związek z problematyką utworu oraz znaczenie dla budowania własnego systemu wartości • słownictwo o charakterze wartościującym • formułowanie tez i argumentów w wypowiedzi ustnej i pisemnej przy użyciu odpowiednich konstrukcji składniowych 	I.1.8 I.1.9 I.1.10 I.1.14 I.1.15 I.1.16 II.2.7 III.1.1 III.2.2 III.2.4 III.2.10 IV.1	rozszerzony

			<ul style="list-style-type: none"> • budowanie wypowiedzi w sposób świadomy, ze znajomością jej funkcji językowej, z uwzględnieniem celu i adresata, z zachowaniem zasad retoryki • formułowanie pytania, odpowiedzi, oceny; redagowanie informacji, uzasadnienia, komentarza; zabieranie głosu w dyskusji • przedstawienie propozycji odczytania tekstu • formułowanie argumentów na podstawie tekstu oraz znanych kontekstów, w tym własnego doświadczenia • logiczny wywód służący uprawomocnieniu formułowanych sądów • rozwijanie umiejętności pracy samodzielnej, w tym m.in. przez przygotowanie różnorodnych form prezentacji własnego stanowiska 		
53	ZR Konwulsje ginącego świata [lektura obowiązkowa: Stanisław Ignacy Witkiewicz, <i>Szewcy</i> ; podręcznik: s. 210]	1	DWUDZIESTOLECIE MIĘDZYWOJENNE <ul style="list-style-type: none"> • znajomość i zrozumienie treści utworu wskazanego w podstawie programowej jako lektura obowiązkowa dla poziomu rozszerzonego • tematyka i problematyka poznanych tekstów oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi (człowiek i świat wobec przyszłości) • sposoby kreowania świata przedstawionego; jego interpretacja i wartościowanie (wyobrażenie Hiper-Robociarza na podstawie wypowiedzi Fierdusieńki i samego bohatera; wielkość człowieka według Sajemana; interpretacja sceny wejścia Księżnej na piedestał; analiza rozmowy Towarzyszy X i Abramowskiego – ich zachowanie, plany, podejmowane decyzje, stosunek do pozostałych bohaterów) • propozycje interpretacji utworu; wskazanie w tekście miejsc, które mogą stanowić argumenty na poparcie propozycji interpretacyjnej • rola wartości uniwersalnych i narodowych w utworze literackim i ich związek z problematyką utworu oraz znaczenie dla budowania własnego systemu wartości • przetwarzanie i hierarchizacja informacji z tekstu naukowego (interpretacja finału dramatu przez Marię Janion) • wykorzystanie wiedzy z dziedziny fleksji, słowotwórstwa, frazeologii i składni w analizie i interpretacji tekstów oraz w tworzeniu własnych wypowiedzi (retoryka języków rewolucji) • znaczenie stylizacji w tekście • słownictwo o charakterze wartościującym • słownictwo neutralne a słownictwo o zabarwieniu potocznym 	I.1.8 I.1.9 I.1.10 I.1.14 I.1.16 I.2.1 II.1.1 II.2.1 II.2.7 III.2.2 III.2.4 III.2.10 IV.1	rozszerzony

			<ul style="list-style-type: none"> • słownictwo oficjalne a słownictwo potoczne • budowanie wypowiedzi w sposób świadomy, ze znajomością jej funkcji językowej, z uwzględnieniem celu i adresata, z zachowaniem zasad retoryki • formułowanie odpowiedzi, oceny; redagowanie informacji, uzasadnienia, komentarza; głos w dyskusji • przedstawienie propozycji odczytania tekstu • formułowanie argumentów na podstawie tekstu oraz znanych kontekstów, w tym własnego doświadczenia • logiczny wywód służący uprawomocnieniu formułowanych sądów • rozwijanie umiejętności pracy samodzielnej, w tym m.in. przez przygotowanie różnorodnych form prezentacji własnego stanowiska 		
54–55	ZR Szewcy Stanisława Ignacego Witkiewicza [lektura obowiązkowa; podręcznik: Zadania do całej lektury, s. 218; nawiązanie: Sławomir Mrożek, <i>Rewolucja</i> , s. 220]	2	DWUDZIESTOLECIE MIĘDZYWOJENNE <ul style="list-style-type: none"> • konwencja groteskowa w dramacie Witkacego (kreacje postaci, wydarzenia, w których uczestniczą, język dramatu) • wartościujący charakter tragizmu i jego funkcja w tekście • artystyczny i wartościujący charakter groteski w tekstach • znajomość i zrozumienie treści utworu wskazanego w podstawie programowej jako lektura obowiązkowa dla poziomu rozszerzonego • tematyka i problematyka poznanych tekstów oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi (jednostka w starciu z systemami społecznymi i politycznymi) • sposoby kreowania świata przedstawionego; jego interpretacja i wartościowanie (kreacje wybranych postaci i ich karykaturalny charakter; przykłady zachowań bohaterów – funkcja ukształtowania postaci; charakterystyka dialogów bohaterów; analiza kolejnych rewolucji w dramacie Witkacego: I, II, III) • pojęcie aluzji literackiej; rozpoznanie aluzji literackiej w dramacie i określenie znaczeń w interpretacji utworów (aluzje Witkacego do współczesnej sobie rzeczywistości) • porównanie utworów literackich lub ich fragmentów, kontynuacje i nawiązania w porównywanych utworach oraz ich cechy wspólne i różne (porównanie sposobu ukazania rewolucji w <i>Szewcach</i> z wizją rewolucji w <i>Nie-Boskiej komedii</i> Z. Krasińskiego i obrazem rewolucji w <i>Przedwiośniu</i> S. Żeromskiego; funkcja nawiązań Witkacego do <i>Wesela</i> S. Wyspiańskiego; nawiązania do tradycji sarmackiej w kreacji 	I.1.2 I.1.6 I.1.7 I.1.8 I.1.9 I.1.10 ZR I.1.12 I.1.13 ZR I.1.13 I.1.14 I.1.15 I.2.6 III.1.1 III.2.1 III.2.4 III.2.6 III.2.10 IV.1 IV.2	rozszerzony

			<p>Puczymordy; obraz rewolucji wyłaniający się z <i>Szewców</i> i z opowiadania <i>Rewolucja</i> S. Mrożka; literackie obrazy nudy w dramacie Witkacego i w opowiadaniu Mrożka)</p> <ul style="list-style-type: none"> • związek wartości poznawczych, etycznych i estetycznych w utworach literackich • propozycje interpretacji utworu; wskazanie w tekście miejsc, które mogą stanowić argumenty na poparcie propozycji interpretacyjnej (przewroty rewolucyjne jako potrzeba przełamania pustki egzystencjalnej; obnażenie dwóch systemów totalitarnych przez Witkacego: faszyzmu i komunizmu; <i>Szewcy</i> jako dramat historiozoficzny) • kontekst w interpretacji utworów literackich (historycznoliteracki, historyczny, polityczny, kulturowy, społeczny, filozoficzny, biograficzny, egzystencjalny) • odczytanie pozaliterackich tekstów kultury według kodu właściwego danej dziedzinie sztuki (odczytanie dramatu Witkacego sugerowane przez Andrzeja Pągowskiego, autora plakatu do spektaklu <i>Szewcy</i>) • formułowanie tez i argumentów w wypowiedzi ustnej i pisemnej przy użyciu odpowiednich konstrukcji składniowych • zgodność z cudzymi poglądami lub polemika z nimi, rzeczowe uzasadnianie własnego zdania • formułowanie odpowiedzi, oceny; redagowanie informacji, uzasadnienia, komentarza; zabieranie głosu w dyskusji • tworzenie spójnych wypowiedzi o charakterze argumentacyjnym (udzielenie odpowiedzi na pytanie, jak twórcy kultury ukazują konfrontację indywidualnych dążeń człowieka z procesem przemian społecznych i rozwojem cywilizacji – w odwołaniu do <i>Szewców</i> Witkacego, innego utworu literackiego oraz wybranych kontekstów; rozważenie problemu: groteska jako sposób kreowania świata przedstawionego) • przedstawienie propozycji odczytania tekstu • formułowanie argumentów na podstawie tekstu oraz znanych kontekstów, w tym własnego doświadczenia • logiczny wywód służący uprawomocnieniu formułowanych sądów • rozwijanie umiejętności pracy samodzielnej, w tym m.in. przez przygotowanie różnorodnych form prezentacji własnego stanowiska 	
--	--	--	---	--

				<ul style="list-style-type: none"> • hierarchizacja informacji i synteza treści wokół problemu, tematu, zagadnienia 		
56	ZR Michał Bułhakow, <i>Mistrz i Małgorzata</i> [lektura obowiązkowa; podręcznik: s. 221]	1	DWUDZIESTOLECIE MIĘDZYWOJENNE	<ul style="list-style-type: none"> • podstawy periodyzacji literatury • konwencje literackie i ich cechy w utworach (m.in. fantastyczna, groteskowa) • znajomość i zrozumienie treści utworu wskazanego w podstawie programowej jako lektura obowiązkowa dla poziomu rozszerzonego • tematyka i problematyka poznanych tekstów oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi; geneza powieści • sposoby kreowania świata przedstawionego (fabuły, bohaterów, akcji, wątków, motywów), narracji; ich interpretacja i wartościowanie • pojęcie motywu literackiego i toposu; żywotność motywów biblijnych w utworze literackim i ich rola w tworzeniu znaczeń uniwersalnych • propozycje interpretacji utworu; wskazanie w tekście miejsc, które mogą stanowić argumenty na poparcie propozycji interpretacyjnej (metafora zachowań ludzi w totalitarnym państwie) • kontekst w interpretacji utworów literackich (m.in. historyczny, polityczny, kulturowy, filozoficzny, biograficzny, biblijny, egzystencjalny) • rola wartości uniwersalnych i narodowych w utworze literackim i ich związek z problematyką utworu oraz znaczenie dla budowania własnego systemu wartości • język ezopowy • budowanie wypowiedzi w sposób świadomy, ze znajomością jej funkcji językowej, z uwzględnieniem celu i adresata, z zachowaniem zasad retoryki • przedstawienie propozycji odczytania tekstu • formułowanie argumentów na podstawie tekstu oraz znanych kontekstów, w tym własnego doświadczenia • logiczny wywód służący uprawomocnieniu formułowanych sądów • hierarchizacja informacji i synteza treści wokół problemu, tematu, zagadnienia 	I.1.1 I.1.2 I.1.8 I.1.9 I.1.10 I.1.11 I.1.14 I.1.15 I.1.16 II.3.4 III.2.2 III.2.10 IV.2	rozszerzony

57	<p>ZR „[...] tchórzostwo to słabość najstraszniejsza!” Rozważania moralne w <i>Mistrzu i Małgorzacie</i> [lektura obowiązkowa: Michaił Bułhakow, <i>Mistrz i Małgorzata</i>, podręcznik: s. 223]</p>	1	<p>DWUDZIESTOLECIE MIĘDZYWOJENNE</p>	<ul style="list-style-type: none"> • symboliczne znaczenie pocierania rąk przez Piłata • znajomość i zrozumienie treści utworu wskazanego w podstawie programowej jako lektura obowiązkowa dla zakresu rozszerzonego • tematyka i problematyka poznanych tekstów oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi; geneza powieści • sposoby kreowania świata przedstawionego (fabuły, bohaterów, akcji, wątków, motywów), narracji; ich interpretacja i wartościowanie (przesłuchanie bohatera podejrzanego o spisek przeciwko cesarzowi; interpretacja wypowiedzi Ha-Nocri z punktu widzenia Jezui oraz Piłata; Jezua – ofiara zdrady; stan emocjonalny Piłata) • pojęcie motywu literackiego i toposu; żywotność motywów biblijnych w utworze literackim i ich rola w tworzeniu znaczeń uniwersalnych; motyw jaskółki; motyw oniryczny • propozycje interpretacji utworu; wskazanie w tekście miejsc, które mogą stanowić argumenty na poparcie propozycji interpretacyjnej (metafora zachowań ludzi w totalitarnym państwie) • kontekst w interpretacji utworów literackich (m.in. historyczny, polityczny, kulturowy, filozoficzny, biograficzny, biblijny, egzystencjalny) • rola wartości uniwersalnych i narodowych w utworze literackim i ich związek z problematyką utworu oraz znaczenie dla budowania własnego systemu wartości (system wartości, którym kieruje się Jezus; refleksja Piłata na temat tchórzostwa) • budowanie wypowiedzi w sposób świadomy, ze znajomością jej funkcji językowej, z uwzględnieniem celu i adresata, z zachowaniem zasad retoryki • przedstawienie propozycji odczytania tekstu • formułowanie argumentów na podstawie tekstu oraz znanych kontekstów, w tym własnego doświadczenia • logiczny wywód służący uprawomocnieniu • formułowanych sądów • rozwijanie umiejętności pracy samodzielnej, w tym m.in. przez przygotowanie różnorodnych form prezentacji własnego stanowiska • hierarchizacja informacji i synteza treści wokół problemu, tematu, zagadnienia 	<p>I.1.5 I.1.8 I.1.9 I.1.10 I.1.11 I.1.14 I.1.15 I.1.16 III.2.2 III.2.10 IV.1 IV.2</p>	<p>rozszerzony</p>
----	---	---	--------------------------------------	---	---	--------------------

58–59	<p>ZR „[...] ludzie przepadali stamtąd bez śladu, jeden po drugim”. O życiu w sowieckiej Rosji [lektura obowiązkowa: Michaił Bułhakow, <i>Mistrz i Małgorzata</i>; podręcznik: s. 228; nawiązanie: Ryszard Kapuściński, <i>Imperium</i>, s. 233]</p>	2	<p>DWUDZIESTOLECIE MIĘDZYWOJENNE</p>	<ul style="list-style-type: none"> • przykłady zastosowania w powieści M. Bułhakowa konwencji realistycznej, fantastycznej, groteskowej • znajomość i zrozumienie treści utworu wskazanego w podstawie programowej jako lektura obowiązkowa dla zakresu rozszerzonego • tematyka i problematyka poznanych tekstów oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi; geneza powieści; temat tekstu R. Kapuścińskiego; życie w sowieckiej Rosji • sposoby kreowania świata przedstawionego (fabuły, bohaterów, akcji, wątków, motywów), narracji; ich interpretacja i wartościowanie (historia mieszkania numer 50 znajdującego się w kamienicy przy ulicy Sadowej; okoliczności zniknięcia żon Berlioza i Stiopy Lichodiejewa; celowość zastosowania mowy ezopowej; Woland i jego świta; stan i zachowanie Stiopy Lichodiejewa; związek przedstawionej sytuacji z mottem utworu) • porównanie utworów literackich lub ich fragmentów, kontynuacje i nawiązania w porównywanych utworach oraz ich cechy wspólne i różne (porównanie sposobu ukazania problemu konfiskaty mienia przez władze sowieckie w <i>Przedwiośniu</i> Żeromskiego i w powieści Bułhakowa; podobieństwa i różnice w sposobie ukazania nadużyć władzy wobec człowieka w powieści M. Bułhakowa i reportażu R. Kapuścińskiego) • propozycje interpretacji utworu; wskazanie w tekście miejsc, które mogą stanowić argumenty na poparcie propozycji interpretacyjnej • rola wartości uniwersalnych i narodowych w utworze literackim i ich związek z problematyką utworu oraz znaczenie dla budowania własnego systemu wartości • formułowanie tez i argumentów w wypowiedzi ustnej i pisemnej przy użyciu odpowiednich konstrukcji składniowych • budowanie wypowiedzi w sposób świadomy, ze znajomością jej funkcji językowej, z uwzględnieniem celu i adresata, z zachowaniem zasad retoryki • formułowanie odpowiedzi, oceny; redagowanie informacji, uzasadnienia, komentarza; głos w dyskusji • przedstawienie propozycji odczytania tekstu • formułowanie argumentów na podstawie tekstu oraz znanych kontekstów, w tym własnego doświadczenia 	<p>I.1.2 I.1.8 I.1.9 I.1.10 I.1.13 I.1.14 I.1.16 III.1.1 III.2.2 III.2.4 III.2.10 IV.2</p>	rozszerzony
-------	---	---	--------------------------------------	--	--	-------------

				<ul style="list-style-type: none"> • logiczny wywód służący uprawomocnieniu formułowanych sądów • hierarchizacja informacji i synteza treści wokół problemu, tematu, zagadnienia 		
60	<p>ZR „i po kolei rzucałem wszystko w ogień”. Dramat artysty i człowieka w powieści Bułhakowa [lektura obowiązkowa: Michaił Bułhakow, <i>Mistrz i Małgorzata</i>; podręcznik: s. 236; nawiązanie: Jarosław Kisiński, <i>Wieża radości, wieża samotności</i>, s. 243]</p>	1	DWUDZIESTOLECIE MIĘDZYWOJENNE	<ul style="list-style-type: none"> • wieża jako symbol • znajomość i zrozumienie treści utworu wskazanego w podstawie programowej jako lektura obowiązkowa dla zakresu rozszerzonego • tematyka i problematyka poznanych tekstów oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi (niszczenie człowieka przez system totalitarny) • sposoby kreowania świata przedstawionego (fabuły, bohaterów, akcji, wątków, motywów), narracji, sytuacji lirycznej; ich interpretacja i wartościowanie (historia życia Mistrza; rola Małgorzaty na poszczególnych etapach życia Mistrza; duchowy stan osoby mówiącej w piosence <i>Wieża radości, wieża samotności</i>) • porównanie utworów literackich lub ich fragmentów, kontynuacje i nawiązania w porównywanych utworach oraz ich cechy wspólne i różne (podobieństwo pomiędzy wymową utworu z repertuaru zespołu Sztymny Pal Azji a sytuacją Mistrza z powieści Bułhakowa) • propozycje interpretacji utworu; wskazanie w tekście miejsc, które mogą stanowić argumenty na poparcie propozycji interpretacyjnej • rola wartości uniwersalnych i narodowych w utworze literackim i ich związek z problematyką utworu oraz znaczenie dla budowania własnego systemu wartości • wykorzystanie wiedzy z dziedziny fleksji, słowotwórstwa, frazeologii i składni w analizie i interpretacji tekstów oraz w tworzeniu własnych wypowiedzi • formułowanie tez i argumentów w wypowiedzi ustnej i pisemnej przy użyciu odpowiednich konstrukcji składniowych • formułowanie odpowiedzi, oceny; redagowanie informacji, uzasadnienia, komentarza; głos w dyskusji • przedstawienie propozycji odczytania tekstu • formułowanie argumentów na podstawie tekstu oraz znanych kontekstów, w tym własnego doświadczenia • logiczny wywód służący uprawomocnieniu formułowanych sądów 	<p>I.1.5 I.1.8 I.1.9 I.1.10 I.1.13 I.1.14 I.1.16 II.1.1 III.1.1 III.2.10 IV.1 IV.8</p>	rozszerzony

				<ul style="list-style-type: none"> • rozwijanie umiejętności pracy samodzielnej, w tym m.in. przez przygotowanie różnorodnych form prezentacji własnego stanowiska • doskonalenie umiejętności korzystania ze słownika symboli 		
61–62	ZR <i>Mistrz i Małgorzata</i> Michaił Bułhakow [lektura obowiązkowa; podręcznik: Zadania do całej lektury, s. 244]	2	DWUDZIESTOLECIE MIĘDZYWOJENNE	<ul style="list-style-type: none"> • elementy satyryczne, komiczne i groteskowe w powieści M. Bułhakowa • znajomość i zrozumienie treści utworu wskazanego w podstawie programowej jako lektura obowiązkowa dla zakresu rozszerzonego; kompozycja powieści • tematyka i problematyka poznanych tekstów oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi (dobro i zło w świecie; sowiecka rzeczywistość lat 30. XX wieku) • sposoby kreowania świata przedstawionego (fabuły, bohaterów, akcji, wątków, motywów), narracji, sytuacji lirycznej; ich interpretacja i wartościowanie (najważniejsze wątki fabularne w powieści; funkcja wprowadzenia do świata przedstawionego powieści bohaterów i wydarzeń historycznych; groteskowość świata przedstawionego; relacja między Piłatem a Jezusą; analogia między losami Jezui i Mistrza; charakterystyka Wolanda i jego świty; wątek balu zorganizowanego przez Wolanda; charakterystyka wybranych bohaterów reprezentujących środowisko moskiewskich artystów lat 30. XX w.; sytuacja artystów skupionych wokół Domu Gribojedowa; charakterystyka Małgorzaty jako ukochanej Mistrza; okoliczności śmierci Mistrza i Małgorzaty; Moskwa – jeden z bohaterów powieści czy tylko przestrzeń, w której rozgrywa się akcja) • porównanie utworów literackich lub ich fragmentów, kontynuacje i nawiązania w porównywanych utworach oraz ich cechy wspólne i różne (porównanie sposobu przedstawienia despotycznej władzy w III części <i>Dziadów</i> A. Mickiewicza i <i>Mistrzu i Małgorzacie</i> M. Bułhakowa) • propozycje interpretacji utworu; wskazanie w tekście miejsc, które mogą stanowić argumenty na poparcie propozycji interpretacyjnej (sztuka jako ucieczka od świata totalitarnego i ratunek) • rola wartości uniwersalnych i narodowych w utworze literackim i ich związek z problematyką utworu oraz znaczenie dla budowania własnego systemu wartości 	I.1.6 I.1.7 I.1.8 I.1.9 I.1.10 I.1.13 I.1.14 I.1.16 III.2.2 III.2.4 III.2.6 III.2.10 IV.1	rozszerzony

				<ul style="list-style-type: none"> • budowanie wypowiedzi w sposób świadomy, ze znajomością jej funkcji językowej, z uwzględnieniem celu i adresata, z zachowaniem zasad retoryki • formułowanie odpowiedzi, oceny; redagowanie informacji, uzasadnienia, komentarza; głos w dyskusji • tworzenie spójnych wypowiedzi o charakterze argumentacyjnym (rozważanie problemu, czy wierność prawdzie warta jest swojej ceny – w odwołaniu do powieściowej postaci Jezui Ha-Nocri, Mistrza oraz tekstu eksperckiego R. Nęcek; rozważanie tematu miłości jako antidotum przeciw nieprzyjaznemu światu; podjęcie tematu miasta jako przestrzeni przyjaznej czy wrogiej człowiekowi – w odwołaniu do powieści M. Bułhakowa, innych tekstów literackich oraz wybranych kontekstów) • przedstawienie propozycji odczytania tekstu • formułowanie argumentów na podstawie tekstu oraz znanych kontekstów, w tym własnego doświadczenia • logiczny wywód służący uprawomocnieniu formułowanych sądów • rozwijanie umiejętności pracy samodzielnej, w tym m.in. przez przygotowanie różnorodnych form prezentacji własnego stanowiska 		
63	ZR Franz Kafka, <i>Proces</i> [lektura obowiązkowa; podręcznik: s. 246]	1	DWUDZIESTOLECIE MIĘDZYWOJENNE	<ul style="list-style-type: none"> • podstawy periodyzacji literatury • konwencja groteskowa i nadrealistyczna, oniryczna • podstawy genologii (parabola) • znajomość i zrozumienie treści utworu wskazanego w podstawie programowej jako lektura obowiązkowa dla zakresu rozszerzonego • tematyka i problematyka poznanych tekstów oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi (sens egzystencji, wolność człowieka) • sposoby kreowania świata przedstawionego (fabuły, bohaterów, akcji, wątków, motywów), narracji; ich interpretacja i wartościowanie (obrazowanie realistyczne połączone z poetyką snu; naruszanie związków przyczynowo-skutkowych między zdarzeniami; partie mowy pozornie zależnej, narracja trzecioosobowa, monolog bohatera) • propozycje interpretacji utworu; wskazanie w tekście miejsc, które mogą stanowić argumenty na poparcie propozycji interpretacyjnej 	I.1.1 I.1.2 ZR I.1.6 I.1.3 I.1.8 I.1.9 I.1.10 I.1.14 I.1.15 I.1.16 III.2.2 III.2.4 III.2.10 IV.1	rozszerzony

			<ul style="list-style-type: none"> kontekst w interpretacji utworów literackich (historyczny, polityczny, kulturowy, filozoficzny, biograficzny, egzystencjalny) rola wartości uniwersalnych i narodowych w utworze literackim i ich związek z problematyką utworu oraz znaczenie dla budowania własnego systemu wartości budowanie wypowiedzi w sposób świadomy, ze znajomością jej funkcji językowej, z uwzględnieniem celu i adresata, z zachowaniem zasad retoryki formułowanie odpowiedzi, oceny; redagowanie informacji, uzasadnienia, komentarza; głos w dyskusji przedstawienie propozycji odczytania tekstu formułowanie argumentów na podstawie tekstu oraz znanych kontekstów, w tym własnego doświadczenia logiczny wywód służący uprawomocnieniu formułowanych sądów rozwijanie umiejętności pracy samodzielnej, w tym m.in. przez przygotowanie różnorodnych form prezentacji własnego stanowiska 		
64	ZR Co się przytrafiło Józefowi K.? [lektura obowiązkowa: Franz Kafka, <i>Proces</i> ; podręcznik: s. 248]	1	DWUDZIESTOLECIE MIĘDZYWOJENNE <ul style="list-style-type: none"> znajomość i zrozumienie treści utworu wskazanego w podstawie programowej jako lektura obowiązkowa dla zakresu rozszerzonego tematyka i problematyka poznanych tekstów oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi sposoby kreowania świata przedstawionego (fabuły, bohaterów, akcji, wątków, motywów), narracji; ich interpretacja i wartościowanie (reakcja Józefa K. na aresztowanie i przyczyny tej reakcji; absurd aresztowania Józefa K.; postawa bohatera według słów strażnika; metaforyczne znaczenie sceny aresztowania Józefa K.) propozycje interpretacji utworu; wskazanie w tekście miejsc, które mogą stanowić argumenty na poparcie propozycji interpretacyjnej rola wartości uniwersalnych i narodowych w utworze literackim i ich związek z problematyką utworu oraz znaczenie dla budowania własnego systemu wartości formułowanie tez i argumentów w wypowiedzi ustnej przy użyciu odpowiednich konstrukcji składniowych logika i konsekwencja toku rozumowania w wypowiedziach argumentacyjnych i stosowanie ich we własnych tekstach 	I.1.8 I.1.9 I.1.10 I.1.14 I.1.16 III.1.1 III.1.6 III.2.1 III.2.4 III.2.10 IV.1	rozszerzony

				<ul style="list-style-type: none"> • zgodność z cudzymi poglądami lub polemika z nimi, rzeczowe uzasadnianie własnego zdania • formułowanie pytania, odpowiedzi, oceny; redagowanie informacji, uzasadnienia, komentarza; głos w dyskusji • przedstawienie propozycji odczytania tekstu • formułowanie argumentów na podstawie tekstu oraz znanych kontekstów, w tym własnego doświadczenia • logiczny wywód służący uprawomocnieniu formułowanych sądów • rozwijanie umiejętności pracy samodzielnej, w tym m.in. przez przygotowanie różnorodnych form prezentacji własnego stanowiska 		
65	ZR Przed nieznanym trybunałem [lektura obowiązkowa: Franz Kafka, <i>Proces</i> ; podręcznik: s. 252]	1	DWUDZIESTOLECIE MIĘDZYWOJENNE	<ul style="list-style-type: none"> • symbolika labiryntu • konwencja nadrealistyczna w utworze • znajomość i zrozumienie treści utworu wskazanego w podstawie programowej jako lektura obowiązkowa dla zakresu rozszerzonego • tematyka i problematyka poznanych tekstów oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi • sposoby kreowania świata przedstawionego (fabuły, bohaterów, akcji, wątków, motywów), narracji; ich interpretacja i wartościowanie (sposób traktowania oskarżonego Józefa K. przez reprezentantów sądu; stosunek Józefa K. do sądu i oskarżenia; sytuacja kafkowska w <i>Procesie</i>; przestrzeń publiczna a prywatna; porównanie sposobu przedstawienia sądu w <i>Procesie</i> z rzeczywistym sądem) • motyw labiryntu • propozycje interpretacji utworu; wskazanie w tekście miejsc, które mogą stanowić argumenty na poparcie propozycji interpretacyjnej (bezsilność człowieka wobec niezrozumiałych mechanizmów rządzących światem) • rola wartości uniwersalnych i narodowych w utworze literackim i ich związek z problematyką utworu oraz znaczenie dla budowania własnego systemu wartości • odczytanie pozaliterackich tekstów kultury według kodu właściwego danej dziedzinie sztuki (akwaforta Giovanniego Battisty Piranesiego jako ilustracja sytuacji człowieka przedstawionej w <i>Procesie</i> Kafki) • formułowanie tez i argumentów w wypowiedzi ustnej przy użyciu odpowiednich konstrukcji składniowych 	I.1.5 ZR I.1.6 I.1.8 I.1.9 I.1.10 I.1.11 I.1.14 I.1.16 I.2.6 III.1.1 III.2.1 III.2.4 III.2.10 IV.1	rozszerzony

			<ul style="list-style-type: none"> • zgodność z cudzymi poglądami lub polemika z nimi, rzeczowe uzasadnianie własnego zdania • formułowanie pytania, odpowiedzi, oceny; redagowanie informacji, uzasadnienia, komentarza; głos w dyskusji • przedstawienie propozycji odczytania tekstu • formułowanie argumentów na podstawie tekstu oraz znanych kontekstów, w tym własnego doświadczenia • logiczny wywód służący uprawomocnieniu formułowanych sądów • rozwijanie umiejętności pracy samodzielnej, w tym m.in. przez przygotowanie różnorodnych form prezentacji własnego stanowiska 		
66–67	ZR Everyman przed sądem własnego sumienia [lektura obowiązkowa: Franz Kafka, <i>Proces</i> ; podręcznik: s. 258; Zadania podsumowujące, s. 267; nawiązanie: Tadeusz Różewicz, <i>To się złożyć nie może</i> , s. 269]	2	DWUDZIESTOLECIE MIĘDZYWOJENNE <ul style="list-style-type: none"> • cechy przypowieści w <i>Procesie</i> • znajomość i zrozumienie treści utworu wskazanego w podstawie programowej jako lektura obowiązkowa dla zakresu rozszerzonego • tematyka i problematyka poznanych tekstów oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi • sposoby kreowania świata przedstawionego (fabuły, bohaterów, akcji, wątków, motywów), narracji, sytuacji lirycznej; ich interpretacja i wartościowanie (życie Józefa K. i jego postawa wobec ludzi; świat wartości Józefa K.; Józef K. jako <i>everyman</i>; postawa, jaką reprezentuje bohater wobec ciężącego na nim wyroku; interpretacja sytuacji, w której znalazł się Józef K.; scena przygotowań do wykonania wyroku i samej egzekucji; myśli i uczucia, które towarzyszą Józefowi K. przed śmiercią; różne interpretacje śmierci Józefa K. w zależności od odczytania instytucji sądu; wyjaśnienie znaczenia tytułu; niejednoznaczność postaci Józefa K.; charakterystyka postawy człowieka przedstawiona w wierszu <i>To się złożyć nie może</i> T. Różewicza) • porównanie utworów literackich lub ich fragmentów, kontynuacje i nawiązania w porównywanych utworach oraz ich cechy wspólne i różne (wiersz T. Różewicza <i>To się złożyć nie może</i> jako komentarz do historii Józefa K.) • propozycje interpretacji utworu; wskazanie w tekście miejsc, które mogą stanowić argumenty na poparcie propozycji interpretacyjnej (np. instytucja sądu jako: istoty boskiej, losu, opresyjnego świata, sumienia bohatera, systemu zniewalającego człowieka) 	I.1.3 I.1.8 I.1.9 I.1.10 I.1.13 I.1.14 I.1.15 I.1.16 I.2.6 II.1.1 III.1.1 III.2.1 III.2.4 III.2.10 IV.1	rozszerzony

				<ul style="list-style-type: none"> • rola kontekstu w interpretacji utworu literackiego (m.in. biograficznego, egzystencjalnego, kulturowego, społecznego, filozoficznego, politycznego, historycznego) • rola wartości uniwersalnych i narodowych w utworze literackim i ich związek z problematyką utworu oraz znaczenie dla budowania własnego systemu wartości • odczytanie pozaliterackich tekstów kultury według kodu właściwego danej dziedzinie sztuki (sytuacja egzystencjalna człowieka na rysunkach Franza Kafki) • wykorzystanie wiedzy z dziedziny fleksji w analizie i interpretacji utworu • formułowanie tez i argumentów w wypowiedzi ustnej i pisemnej przy użyciu odpowiednich konstrukcji składniowych • zgodność z cudzymi poglądami lub polemika z nimi, rzeczowe uzasadnianie własnego zdania • formułowanie pytania, odpowiedzi, oceny; redagowanie informacji, uzasadnienia, komentarza; głos w dyskusji • przedstawienie propozycji odczytania tekstu • formułowanie argumentów na podstawie tekstu oraz znanych kontekstów, w tym własnego doświadczenia • logiczny wywód służący uprawomocnieniu formułowanych sądów • rozwijanie umiejętności pracy samodzielnej, w tym m.in. przez przygotowanie różnorodnych form prezentacji własnego stanowiska 		
68	ZR Bruno Schulz, <i>Sklepy cynamonowe</i> [lektura obowiązkowa; podręcznik: s. 271]	1	DWUDZIESTOLECIE MIĘDZYWOJENNE	<ul style="list-style-type: none"> • podstawy periodyzacji literatury • uniwersalny charakter mitologizacji w opowiadaniach B. Schulza i ich rola w interpretacji • konwencja oniryczna • znajomość i zrozumienie treści utworu wskazanego w podstawie programowej jako lektura obowiązkowa dla zakresu rozszerzonego • tematyka i problematyka poznanych tekstów oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi • pojęcie archetypu w utworach literackich i jego rola w tworzeniu znaczeń uniwersalnych • sposoby kreowania świata przedstawionego (fabuły, bohaterów, akcji, wątków, motywów), narracji, sytuacji lirycznej; ich interpretacja 	I.1.1 ZR I.1.5 ZR I.1.6 I.1.8 I.1.9 ZR I.1.9 I.1.10 I.1.16 III.2.4 III.2.10 IV.1	rozszerzony

				<p>i wartościowanie (subiektywizm narracji; poetyka oniryzmu; mityzacja świata przedstawionego; odwołanie do archetypów; niezwykle obrazowanie; główne motywy w opowiadaniach B. Schulza: ojciec, labirynt, miasto, kobieta)</p> <ul style="list-style-type: none"> • rola wartości uniwersalnych i narodowych w utworze literackim i ich związek z problematyką utworu oraz znaczenie dla budowania własnego systemu wartości • formułowanie pytania, odpowiedzi, oceny; redagowanie informacji, uzasadnienia, komentarza; głos w dyskusji • przedstawienie propozycji odczytania tekstu • formułowanie argumentów na podstawie tekstu oraz znanych kontekstów, w tym własnego doświadczenia • logiczny wywód służący uprawomocnieniu formułowanych sądów • rozwijanie umiejętności pracy samodzielnej, w tym m.in. przez przygotowanie różnorodnych form prezentacji własnego stanowiska 		
69	<p>ZR W republice marzeń Brunona Schulza [lektura obowiązkowa: Bruno Schulz, <i>Sklepy cynamonowe</i>; podręcznik: s. 273]</p>	1	<p>DWUDZIESTOLECIE MIĘDZYWOJENNE</p>	<ul style="list-style-type: none"> • uniwersalny charakter mitologizacji w opowiadaniach Schulza; rola mitów w ich interpretacji • konwencja oniryczna (czas, przestrzeń, wydarzenia) • znajomość i zrozumienie treści utworu wskazanego w podstawie programowej jako lektura obowiązkowa dla zakresu rozszerzonego • tematyka i problematyka poznanych tekstów oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi • sposoby kreowania świata przedstawionego (fabuły, bohaterów, akcji, wątków, motywów), narracji, sytuacji lirycznej; ich interpretacja i wartościowanie (perspektywa narratora i bohatera; doświadczenia i emocje z okresu dzieciństwa poddane mityzacji; obraz miasta ukazany w opowiadaniu; porównanie obrazów przestrzeni wewnątrz i na zewnątrz budynku; cechy przestrzeni miejskiej wyeksponowane w opowiadaniu) • porównanie utworów literackich lub ich fragmentów, kontynuacje i nawiązania w porównywanych utworach oraz ich cechy wspólne i różne (porównanie fragmentu opowiadania Schulza z fragmentem wspomnień Waltera Benjamina na temat dzielnicy Berlina Tiergarten) • propozycje interpretacji utworu; wskazanie w tekście miejsc, które mogą stanowić argumenty na poparcie propozycji interpretacyjnej • rola kontekstu w interpretacji utworów literackich 	<p>ZR I.1.5 ZR I.1.6 I.1.8 I.1.9 I.1.10 I.1.11 I.1.13 I.1.14 I.1.15 I.1.16 ZR II.2.6 III.1.1 III.2.4 III.2.10 IV.1</p>	rozszerzony

			<ul style="list-style-type: none"> • rola wartości uniwersalnych i narodowych w utworze literackim i ich związek z problematyką utworu oraz znaczenie dla budowania własnego systemu wartości • styl indywidualny Brunona Schulza • wykorzystanie wiedzy w interpretacji utworu literackiego • formułowanie tez i argumentów w wypowiedzi ustnej przy użyciu odpowiednich konstrukcji składniowych • formułowanie pytania, odpowiedzi, oceny; redagowanie informacji, uzasadnienia, komentarza; głos w dyskusji • przedstawienie propozycji odczytania tekstu • formułowanie argumentów na podstawie tekstu oraz znanych kontekstów, w tym własnego doświadczenia • logiczny wywód służący uprawomocnieniu formułowanych sądów • rozwijanie umiejętności pracy samodzielnej, w tym m.in. przez przygotowanie różnorodnych form prezentacji własnego stanowiska 		
70	ZR Człowiek – samozwańczy demiurg? [lektura obowiązkowa: Bruno Schulz, <i>Traktat o manekinach albo Wtóra Księga Rodzaju</i> , podręcznik: s. 278]	1	DWUDZIESTOLECIE MIĘDZYWOJENNE <ul style="list-style-type: none"> • znajomość i zrozumienie treści utworu wskazanego w podstawie programowej jako lektura obowiązkowa dla zakresu rozszerzonego • tematyka i problematyka poznanych tekstów oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi (np. Schulzowska koncepcja Demiurga) • sposoby kreowania świata przedstawionego (fabuły, bohaterów, akcji, wątków, motywów), narracji, sytuacji lirycznej; ich interpretacja i wartościowanie (rola Demiurga w świecie; możliwości kreacyjne człowieka według ojca; status tytułowych manekinów; wizerunek ojca ukazany w opowiadaniu; interpretacja imienia ojca w kontekście tytułu i tematu wystąpienia; zachowanie dziewcząt podczas wykładu; rola Adeli) • nawiązania biblijne w analizowanym fragmencie opowiadania o manekinach • propozycje interpretacji utworu; wskazanie w tekście miejsc, które mogą stanowić argumenty na poparcie propozycji interpretacyjnej • rola wartości uniwersalnych i narodowych w utworze literackim i ich związek z problematyką utworu oraz znaczenie dla budowania własnego systemu wartości 	I.1.8 I.1.9 I.1.10 I.1.13 I.1.14 I.1.16 I.2.6 III.1.1 III.2.4 III.2.10 IV.1 IV.2	rozszerzony

				<ul style="list-style-type: none"> • odczytanie pozaliterackich tekstów kultury według kodu właściwego danej dziedzinie sztuki (interpretacja grafik Brunona Schulza; porównanie przedstawionej relacji kobiety i mężczyzny z sytuacją zaprezentowaną w opowiadaniu) • formułowanie tez i argumentów w wypowiedzi ustnej przy użyciu odpowiednich konstrukcji składniowych • formułowanie pytania, odpowiedzi, oceny; redagowanie informacji, uzasadnienia, komentarza; głos w dyskusji • przedstawienie propozycji odczytania tekstu • formułowanie argumentów na podstawie tekstu oraz znanych kontekstów, w tym własnego doświadczenia • logiczny wywód służący uprawomocnieniu formułowanych sądów • rozwijanie umiejętności pracy samodzielnej, w tym m.in. przez przygotowanie różnorodnych form prezentacji własnego stanowiska • hierarchizacja informacji i synteza treści wokół problemu, tematu, zagadnienia 		
71	ZR Bruno Schulz, <i>Traktat o manekinach. Dokończenie</i> [lektura obowiązkowa; podręcznik: s. 283]	1	DWUDZIESTOLECIE MIĘDZYWOJENNE	<ul style="list-style-type: none"> • znajomość i zrozumienie treści utworu wskazanego w podstawie programowej jako lektura obowiązkowa dla zakresu rozszerzonego • tematyka i problematyka poznanych tekstów oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi • sposoby kreowania świata przedstawionego (fabuły, bohaterów, akcji, wątków, motywów), narracji, sytuacji lirycznej; ich interpretacja i wartościowanie (analiza rzeczywistości przedstawionej we fragmencie opowiadania; postawa Jakuba wobec stworzenia) • propozycje interpretacji utworu; wskazanie w tekście miejsc, które mogą stanowić argumenty na poparcie propozycji interpretacyjnej • kontekst w interpretacji utworów literackich (kulturowy, filozoficzny, biograficzny, egzystencjalny) • rola wartości uniwersalnych w utworach literackich i ich związek z problematyką utworu oraz znaczenie dla budowania własnego systemu wartości • odczytanie pozaliterackich tekstów kultury według kodu właściwego danej dziedzinie sztuki (rozstrzygnięcie, czy motyw stworzenia został tak samo ujęty we fragmentach <i>Traktatu o manekinach</i> i na obrazach artystów awangardowych XX w. – G. Braque’a i Witkacego) 	I.1.8 I.1.9 I.1.10 I.1.14 I.1.15 I.1.16 I.2.6 ZR I.2.6 ZR II.2.6 III.2.4	rozszerzony

				<ul style="list-style-type: none"> • poglądy filozoficzne zawarte w różnorodnych dziełach (<i>élan vital</i>) • styl indywidualny Brunona Schulza • formułowanie odpowiedzi, uzasadnienia 		
72	ZR Bruno Schulz, <i>Sklepy cynamonowe</i> [lektura obowiązkowa; podręcznik: Zadania do całej lektury, s. 285; nawiązanie: Tomasz Różycki, <i>Cynamon i goździki</i> , s. 286]	1	DWUDZIESTOLECIE MIĘDZYWOJENNE	<ul style="list-style-type: none"> • symboliczne znaczenie Adeli • znajomość i zrozumienie treści utworu wskazanego w podstawie programowej jako lektura obowiązkowa dla zakresu rozszerzonego • tematyka i problematyka poznanych tekstów oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi • sposoby kreowania świata przedstawionego (fabuły, bohaterów, akcji, wątków, motywów), narracji, sytuacji lirycznej; ich interpretacja i wartościowanie (kreacje postaci kobiecych w literackiej twórczości Schulza; wskazanie podmiotu lirycznego wiersza <i>Cynamon i goździki</i>) • pojęcie archetypu w utworach literackich i jego rola w tworzeniu znaczeń uniwersalnych (kobiece bohaterki Schulza jako realizacja archetypu kobiecości) • rozpoznanie aluzji literackich w utworach i określenie znaczeń w interpretacji utworów (aluzje do prozy Schulza w wierszu <i>Cynamon i goździki</i> Różyckiego) • propozycje interpretacji utworu; wskazanie w tekście miejsc, które mogą stanowić argumenty na poparcie propozycji interpretacyjnej • rola wartości uniwersalnych i narodowych w utworze literackim i ich związek z problematyką utworu oraz znaczenie dla budowania własnego systemu wartości • budowanie wypowiedzi w sposób świadomy, ze znajomością jej funkcji językowej, z uwzględnieniem celu i adresata, z zachowaniem zasad retoryki • formułowanie odpowiedzi, oceny; redagowanie informacji, uzasadnienia; przygotowanie głosu w dyskusji • tworzenie referatu odnośnie człowieka jako demiurga, jego marzeń i ograniczeń – w odwołaniu do prozy Schulza oraz innych tekstów podejmujących temat wchodzenia w rolę Boga i stwarzania człowieka (np. mitu o Pigmalionie, <i>Frankensteinie</i> Mary Shelley) • przedstawienie propozycji odczytania tekstu 	I.1.5 I.1.8 I.1.9 I.1.10 ZR I.1.9 I.1.14 I.1.16 III.2.2 III.2.4 III.2.6 III.2.10 IV.1	rozszerzony

				<ul style="list-style-type: none"> • formułowanie argumentów na podstawie tekstu oraz znanych kontekstów, w tym własnego doświadczenia • logiczny wywód służący uprawomocnieniu formułowanych sądów • rozwijanie umiejętności pracy samodzielnej m.in. przez przygotowanie różnorodnych form prezentacji własnego stanowiska 		
73–74	Bolesław Leśmian i jego świat „wywiedziony z nicości” [podręcznik: s. 287; Bolesław Leśmian, <i>Ballada dziadowska</i> , s. 288; Bolesław Leśmian,*** [„W malinowym chruśniaku...”], s. 290; Bolesław Leśmian, <i>Trupięgi</i> , s. 292]	2	DWUDZIESTOLECIE MIĘDZYWOJENNE	<ul style="list-style-type: none"> • podstawy genologii (cechy Leśmianowskich ballad; erotyk) • środki wyrazu artystycznego i ich funkcje • wartościujący charakter humoru i jego funkcja w tekście <i>Trupięgi</i> • sposoby kreowania świata przedstawionego (fabuły, bohaterów, akcji, wątków, motywów), narracji, sytuacji lirycznej; ich interpretacja i wartościowanie (wygląd i zachowanie bohaterów sytuacji lirycznej w utworze <i>Ballada dziadowska</i>; czas, miejsce i okoliczności towarzyszące spotkaniu bohaterów wiersza <i>W malinowym chruśniaku</i>; sposób ukształtowania wypowiedzi lirycznej w wierszu <i>Trupięgi</i>; stosunek podmiotu lirycznego do Boga i ziemskiego życia; obraz zaświatów) • porównanie utworów literackich lub ich fragmentów, kontynuacje i nawiązania w porównywanych utworach oraz ich cechy wspólne i różne (porównanie ballady Leśmiana z wybraną balladą romantyczną Mickiewicza; porównanie wizji zaświatów ukazanej w wierszu Leśmiana z wyobrażeniami zaświatów znanymi z II części <i>Dziadów</i> Mickiewicza, <i>Boską komedią</i> Dantego) • propozycje interpretacji utworu; wskazanie w tekście miejsc, które mogą stanowić argumenty na poparcie propozycji interpretacyjnej • rola wartości uniwersalnych i narodowych w utworze literackim i ich związek z problematyką utworu oraz znaczenie dla budowania własnego systemu wartości • odczytanie pozaliterackich tekstów kultury według kodu właściwego danej dziedzinie sztuki (obejrzenie filmu <i>Jańcio Wodnik</i> w reżyserii Jana Jakuba Kolskiego i porównanie kreacji świata przedstawionego w filmie i wierszu Leśmiana; wysłuchanie wiersza Leśmiana w wykonaniu Krystyny Jandy i Marka Grechuty – rola głosów: męskiego i żeńskiego) • wykorzystanie wiedzy z dziedziny fleksji, słowotwórstwa, frazeologii i składni w analizie i interpretacji tekstów oraz w tworzeniu własnych wypowiedzi (funkcje zastosowanych neologizmów) 	I.1.3 I.1.4 I.1.6 I.1.10 I.1.13 I.1.14 I.1.16 I.2.6 II.1.1 ZR II.2.2 III.2.2 III.2.4 III.2.10 IV.1 IV.6	podstawowy

				<ul style="list-style-type: none"> • prozodyczne elementy stylu: rytmizacja i jej funkcja w poezji Leśmiana • budowanie wypowiedzi w sposób świadomy, ze znajomością jej funkcji językowej, z uwzględnieniem celu i adresata, z zachowaniem zasad retoryki • formułowanie odpowiedzi, oceny; redagowanie informacji, uzasadnienia; przygotowanie głosu w dyskusji • przedstawienie propozycji odczytania tekstu • formułowanie argumentów na podstawie tekstu oraz znanych kontekstów, w tym własnego doświadczenia • logiczny wywód służący uprawomocnieniu formułowanych sądów • rozwijanie umiejętności pracy samodzielnej, w tym m.in. przez przygotowanie różnorodnych form prezentacji własnego stanowiska • wybór odpowiednich cytatów z tekstu i stosowanie ich w wypowiedzi 		
75	Dwudziestolecie międzywojenne – podsumowanie [podręcznik: s. 294]	1	PODSUMOWANIE	<ul style="list-style-type: none"> • tło polityczne (zakończenie I wojny światowej, wojna polsko-bolszewicka, początek rządów sanacyjnych, początek kryzysu ekonomiczno-społecznego, wybuch II wojny światowej) • filozofia (fenomenologia, pragmatyzm, psychoanaliza, psychologia głębi, behawioryzm) • ideologie totalitarne (komunizm, faszyzm, nazizm) • sztuka awangardowa (futuryzm, surrealizm, konstruktywizm, kapizm, kubizm, dadaizm, formizm, abstrakcjonizm) • literatura (liryka: Skamander, futuryści, Awangarda Krakowska, indywidualne style w poezji; epika; dramat; literatura obca) • synteza poznanych treści • hierarchizacja informacji • doskonalenie umiejętności tworzenia wypowiedzi argumentacyjnej i umiejętności stosowania różnorodnych form prezentacji własnego stanowiska • tworzenie spójnych wypowiedzi pisemnych 	I.1.1 I.1.2 I.1.3 I.1.4 I.1.5 I.1.6 I.1.7 I.1.8 I.1.9 I.1.10 I.1.11 I.1.13 I.1.14 I.1.15 I.1.16 I.2.1 I.2.5 I.2.6 ZR II.2.6 III.1.1 III.2.1 III.2.2	podstawowy

					III.2.4 III.2.6 III.2.10 IV.1 IV.2 IV.6	
76	Dwudziestolecie międzywojenne – sprawdzian wiadomości	1	SPRAWDZIAN	<ul style="list-style-type: none"> • usystematyzowanie treści • hierarchizacja problemów • rewizja poglądów, teorii • sprawdzenie wiadomości 	I.1.8 I.2.1 IV.2 IV.10	podstawowy
77– 78	Literatura wojny i okupacji – wprowadzenie do epoki [podręcznik: O epoce, s. 302]	2	LITERATURA WOJNY I OKUPACJI	<ul style="list-style-type: none"> • chronologia literatury wojennej i okupacyjnej • tło społeczno-polityczne • kultura literacka (pokolenie Kolumbów; literatura faktu; literatura łagrowa) • życie literackie i kulturalne w czasie okupacji; propaganda, cenzura • edukacja i nauka (tajne komplety) • sztuka • teatr (teatry jawne, tajne grupy teatralne) • piosenka i satyra 	I.1.1 I.1.3 ZR I.1.4 I.1.8 I.1.9 I.1.10 I.1.14 I.1.15 I.1.16 I.2.1 I.2.4 I.2.6 II.2.7 III.2.1 III.2.4	podstawowy
79	Ćwiczenia w czytaniu ze zrozumieniem [podręcznik: czytanie ze zrozumieniem: Stanisław Stabro, <i>Twórczość pokolenia Kolumbów</i> , s. 306]	1	LITERATURA WOJNY I OKUPACJI	<ul style="list-style-type: none"> • podstawy periodyzacji literatury • elementy tradycji literackiej i kulturowej w utworach i ich rola w budowaniu wartości uniwersalnych • tematyka i problematyka poznanych tekstów oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi; poddanie ich refleksji • rola kontekstu w interpretacji utworów literackich • rola wartości uniwersalnych i narodowych w utworach literackich i ich związek z problematyką utworu oraz znaczenie dla budowania własnego systemu wartości 	I.1.1 ZR I.1.2 I.1.9 I.1.15 I.1.16 I.2.1 II.1.1 II.2.7 III.2.4 III.2.7	podstawowy

				<ul style="list-style-type: none"> • przetwarzanie i hierarchizacja informacji z tekstów naukowych • wykorzystanie wiedzy z dziedziny fleksji, słowotwórstwa, frazeologii i składni w analizie i interpretacji tekstów • słownictwo o charakterze wartościującym • formułowanie odpowiedzi • pisanie streszczenia 		
80	Polska w czasie wojny i okupacji [podręcznik: infografika, s. 308]	1	LITERATURA WOJNY I OKUPACJI	<ul style="list-style-type: none"> • podstawy periodyzacji literatury • wartościujący charakter tragizmu i jego funkcja w tekście • tematyka i problematyka poznanych tekstów oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi; poddanie ich refleksji • rola kontekstu historycznego, politycznego biograficznego, egzystencjalnego w interpretacji utworów literackich (Akcja Specjalna „Kraków”, zbrodnia katyńska, okupacyjna codzienność, ruch oporu, Holocaust, obozy koncentracyjne, Powstanie Warszawskie) • rola wartości uniwersalnych i narodowych w utworach literackich i ich związek z problematyką utworu oraz znaczenie dla budowania własnego systemu wartości • specyfika tekstów retorycznych (przemówienie) • słownictwo o charakterze wartościującym • formułowanie tez i argumentów w wypowiedzi ustnej i pisemnej przy użyciu odpowiednich konstrukcji składniowych • przedstawienie propozycji odczytania tekstu • formułowanie argumentów na podstawie tekstu oraz znanych kontekstów, w tym własnego doświadczenia • logiczny wywód służący uprawomocnieniu formułowanych sądów • hierarchizacja informacji i synteza treści wokół problemu, tematu, zagadnienia 	I.1.1 I.1.6 I.1.9 I.1.15 I.1.16 I.2.3 II.2.7 III.1.1 III.2.10 IV.2	podstawowy
81– 82	Tragizm pokolenia Kolumbów w poezji Baczyńskiego i Gajcego [podręcznik: Krzysztof Kamil Baczyński, <i>Pokolenie</i> , s. 310; <i>Rodzicom</i> , s. 312; Tadeusz Gajcy, <i>Wczorajszemu</i> , s. 314; nawiązanie: Hubert Dobaczewski, <i>Wojenka</i> , s. 317]	2	LITERATURA WOJNY I OKUPACJI	<ul style="list-style-type: none"> • podstawy periodyzacji literatury; pokolenie Kolumbów • podstawy genealogii (poezja tyrzejska) • środki wyrazu artystycznego i ich funkcje (anafora, metafora) • wartościujący charakter tragizmu, komizmu i ironii oraz ich funkcja w tekście; czarny humor • tematyka i problematyka poznanych tekstów oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, 	I.1.1 I.1.3 I.1.4 I.1.6 I.1.9 I.1.10 I.1.13 I.1.14	podstawowy

			<p>historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi; poddanie ich refleksji</p> <ul style="list-style-type: none"> • sposoby kreowania świata przedstawionego, narracji, sytuacji lirycznej; ich interpretacja i wartościowanie (obrazowanie apokaliptyczne; wizja przyszłości pokolenia przedstawiona przez podmiot liryczny; status osoby mówiącej; oczekiwania matki i ojca względem syna; źródłosłów imienia Krzysztof; słowa podmiotu lirycznego jako dialog z samym sobą w wierszu <i>Wczorajszemu</i> T. Gajcego – konfrontacja dwóch postaw; sposób ukazania wojny w piosence <i>Wojenka</i>) • porównanie utworów literackich lub ich fragmentów, kontynuacje i nawiązania w porównywanych utworach i ich cechy wspólne i różne (porównanie ujęć relacji przeszłość – terażniejszość w poezji Baczyńskiego i Gajcego; związek pomiędzy tekstem piosenki <i>Wojenka</i> Lao Che a omawianymi wierszami wojennymi) • propozycje interpretacji utworu; wskazanie w tekście miejsc, które mogą stanowić argumenty na poparcie propozycji interpretacyjnej (źródłosłów imienia Krzysztof – niosący Chrystusa) • rola kontekstu w interpretacji utworu literackiego (m.in. historycznoliterackiego, historycznego, biograficznego, egzystencjalnego) • rola wartości uniwersalnych i narodowych w utworach literackich i ich związek z problematyką utworu oraz znaczenie dla budowania własnego systemu wartości • odczytanie pozaliterackich tekstów kultury według kodu właściwego danej dziedzinie sztuki (wysłuchanie piosenki Lao Che – wpływ warstwy muzycznej na subiektywny odbiór wiersza) • wykorzystanie wiedzy z dziedziny fleksji, słowotwórstwa, frazeologii i składni w analizie i interpretacji tekstów oraz w tworzeniu własnych wypowiedzi • zróżnicowanie składniowe zdań wielokrotnie złożonych i ich funkcje w tekście wykorzystanie ich w budowie wypowiedzi o różnym charakterze • formułowanie tez i argumentów w wypowiedzi ustnej i pisemnej przy użyciu odpowiednich konstrukcji składniowych • oddziaływanie na odbiorcę środków retorycznych (np. wyliczeń, wykrzyknień, paralelizmów, powtórzeń, apostrof) 	<p>I.1.15 I.1.16 I.2.6 II.1.1 II.1.2 III.1.1 III.1.4 III.2.2 III.2.6 III.2.10 IV.1</p>
--	--	--	--	---

				<ul style="list-style-type: none"> • budowanie wypowiedzi w sposób świadomy, ze znajomością jej funkcji językowej, uwzględnieniem celu i adresata, z zachowaniem zasad retoryki • redagowanie wypracowania na temat: Jaki wpływ na człowieka mają doświadczenia ekstremalne? • przedstawienie propozycji odczytania tekstu • formułowanie argumentów na podstawie tekstu oraz znanych kontekstów, w tym własnego doświadczenia • logiczny wywód służący uprawomocnieniu formułowanych sądów • rozwijanie umiejętności pracy samodzielnej, w tym m.in. przez przygotowanie różnorodnych form prezentacji własnego stanowiska 		
83–84	<p><i>Miłość bez jutra</i>. Wiersze miłosne Baczyńskiego i Gajcego [podręcznik: Krzysztof Kamil Baczyński, <i>Ten czas</i>, s. 319; *** [Niebo złote ci otworzę...], s. 320; Tadeusz Gajcy, <i>Miłość bez jutra</i>, s. 321]</p>	2	LITERATURA WOJNY I OKUPACJI	<ul style="list-style-type: none"> • środki wyrazu artystycznego i ich funkcje (służące eksponowaniu toposu Erosa i Tanatosa) • wartościujący charakter tragizmu i jego funkcja w tekście (tragizm bohaterów wierszy Baczyńskiego i Gajcego) • tematyka i problematyka poznanych tekstów oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi; poddanie ich refleksji • sposoby kreowania świata przedstawionego, narracji, sytuacji lirycznej; ich interpretacja i wartościowanie (obrazowanie o charakterze wizyjnym; forma wypowiedzi podmiotu lirycznego, określenie typu liryki; relacje uczuciowe bohaterów) • pojęcie motywu literackiego i toposu i ich rola w tworzeniu znaczeń uniwersalnych (topos Erosa i Tanatosa) • propozycje interpretacji utworu; wskazanie w tekście miejsc, które mogą stanowić argumenty na poparcie propozycji interpretacyjnej • rola kontekstu w interpretacji utworów literackich (zwłaszcza: historycznego, biograficznego, egzystencjalnego) • rola wartości uniwersalnych i narodowych w utworach literackich i ich związek z problematyką utworu oraz znaczenie dla budowania własnego systemu wartości • formułowanie tez i argumentów w wypowiedzi ustnej i pisemnej przy użyciu odpowiednich konstrukcji składniowych • budowanie wypowiedzi w sposób świadomy, ze znajomością jej funkcji językowej, z uwzględnieniem celu i adresata, z zachowaniem zasad retoryki 	<p>I.1.4 I.1.6 I.1.9 I.1.10 I.1.11 I.1.14 I.1.15 I.1.16 III.1.1 III.2.2 III.2.4 III.2.10 IV.1</p>	podstawowy

				<ul style="list-style-type: none"> • formułowanie pytania, odpowiedzi, oceny; redagowanie informacji, uzasadnienia, komentarze; głos w dyskusji • przedstawienie propozycji odczytania tekstu • formułowanie argumentów na podstawie tekstu oraz znanych kontekstów, w tym własnego doświadczenia • logiczny wywód służący uprawomocnieniu formułowanych sądów • rozwijanie umiejętności pracy samodzielnej, w tym m.in. przez przygotowanie różnorodnych form prezentacji własnego stanowiska 		
85	Tadeusz Borowski, <i>Ludzie, którzy szli; Proszę państwa do gazu</i> [lektura obowiązkowa; podręcznik: s. 322]	1	LITERATURA WOJNY I OKUPACJI	<ul style="list-style-type: none"> • podstawy periodyzacji literatury • wartościujący charakter tragizmu i jego funkcja w tekście • znajomość i zrozumienie treści utworów wskazanych w podstawie programowej jako lektury obowiązkowe • tematyka i problematyka poznanych tekstów oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi; poddanie ich refleksji; geneza powstania opowiadań • sposoby kreowania świata przedstawionego, narracji; ich interpretacja i wartościowanie (narracja pierwszoosobowa, subiektywizm; kreacja artystyczna; ukazywanie zachowań bohaterów, odtwarzanie dialogów bez analizy psychologicznej postaci – behawioryzm) • rola kontekstu w interpretacji utworów literackich (zwłaszcza: historycznego, biograficznego, egzystencjalnego) • rola wartości uniwersalnych i narodowych w utworach literackich i ich związek z problematyką utworu oraz znaczenie dla budowania własnego systemu wartości (człowiek zlagrowany) • budowanie wypowiedzi w sposób świadomy, ze znajomością jej funkcji językowej, uwzględnieniem celu i adresata, z zachowaniem zasad retoryki • przedstawienie propozycji odczytania tekstu • formułowanie argumentów na podstawie tekstu oraz znanych kontekstów, w tym własnego doświadczenia • logiczny wywód służący uprawomocnieniu formułowanych sądów • hierarchizacja informacji i synteza treści wokół problemu, tematu, zagadnienia 	I.1.1 I.1.6 I.1.8 I.1.9 I.1.10 I.1.15 I.1.16 III.2.2 III.2.10 IV.2	podstawowy

86	<p>„[...] a ludzie szli i szli...”. Obozowe <i>memento mori</i> [lektura obowiązkowa: Tadeusz Borowski, <i>Ludzie, którzy szli</i>, s. 324]</p>	1	LITERATURA WOJNY I OKUPACJI	<ul style="list-style-type: none"> • wartościujący charakter tragizmu i jego funkcja w tekście • znajomość i zrozumienie treści utworów wskazanych w podstawie programowej jako lektury obowiązkowe • tematyka i problematyka poznanych tekstów oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi; poddanie ich refleksji; geneza powstania opowiadań (mechanizm masowego zabijania ludzi w obozie) • sposoby kreowania świata przedstawionego, narracji; ich interpretacja i wartościowanie (obóz kobiecy widziany z perspektywy mężczyzn – więźniów Auschwitz; wpływ zmiany perspektywy widzenia obozu na relacje między więźniami i więźniarkami; dehumanizujące traktowanie więźniarek przez władze obozu; postawa blokowej; obozowe <i>memento mori</i>) • rola kontekstu w interpretacji utworów literackich (zwłaszcza: historycznego, biograficznego, egzystencjalnego) • rola wartości uniwersalnych i narodowych w utworach literackich i ich związek z problematyką utworu oraz znaczenie dla budowania własnego systemu wartości (człowiek zlagrowany) • formułowanie tez i argumentów w wypowiedzi ustnej przy użyciu odpowiednich konstrukcji składniowych • formułowanie odpowiedzi, oceny; redagowanie informacji, uzasadnienia, komentarza; głos w dyskusji • przedstawienie propozycji odczytania tekstu • formułowanie argumentów na podstawie tekstu oraz znanych kontekstów, w tym własnego doświadczenia • logiczny wywód służący uprawomocnieniu formułowanych sądów • rozwijanie umiejętności pracy samodzielnej, w tym m.in. przez przygotowanie różnorodnych form prezentacji własnego stanowiska 	I.1.6 I.1.8 I.1.9 I.1.10 I.1.15 I.1.16 III.1.1 III.2.4 III.2.10 IV.1	podstawowy
87	<p>„Czy my jesteśmy ludzie dobrzy?” Etyczne wątpliwości więźnia obozu koncentracyjnego [lektura obowiązkowa: Tadeusz Borowski, <i>Proszę państwa do gazu</i>, podręcznik: s. 329]</p>	1	LITERATURA WOJNY I OKUPACJI	<ul style="list-style-type: none"> • wartościujący charakter tragizmu i jego funkcja w tekście • znajomość i zrozumienie treści utworów wskazanych w podstawie programowej jako lektury obowiązkowe • tematyka i problematyka poznanych tekstów oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi; poddanie ich 	I.1.6 I.1.8 I.1.9 I.1.10 I.1.15 I.1.16 III.1.1	podstawowy

				<p>refleksji; geneza powstania opowiadań (uprzedmiotowienie człowieka w obozie)</p> <ul style="list-style-type: none"> • sposoby kreowania świata przedstawionego, narracji; ich interpretacja i wartościowanie (rekonstrukcja wydarzeń ukazanych w tekście; funkcja transportów w życiu obozu; charakterystyka więźniów i esesmanów; stosunek Tadka do rzeczywistości obozowej) • rola kontekstu w interpretacji utworów literackich (zwłaszcza: historycznego, biograficznego, egzystencjalnego) • rola wartości uniwersalnych i narodowych w utworach literackich i ich związek z problematyką utworu oraz znaczenie dla budowania własnego systemu wartości • formułowanie tez i argumentów w wypowiedzi ustnej przy użyciu odpowiednich konstrukcji składniowych; dzielenie się wrażeniami i przemyśleniami po lekturze fragmentu opowiadania <i>Proszę państwa do gazu</i> • formułowanie pytania, odpowiedzi, oceny; redagowanie informacji, uzasadnienia, komentarza; głos w dyskusji • przedstawienie propozycji odczytania tekstu • formułowanie argumentów na podstawie tekstu oraz znanych kontekstów, w tym własnego doświadczenia • logiczny wywód służący uprawomocnieniu formułowanych sądów • rozwijanie umiejętności pracy samodzielnej, w tym m.in. przez przygotowanie różnorodnych form prezentacji własnego stanowiska 	<p>III.2.4 III.2.10 IV.1</p>	
88–89	Tadeusz Borowski, <i>Ludzie, którzy szli</i> ; <i>Proszę państwa do gazu</i> [lektura obowiązkowa; podręcznik: Zadania do całej lektury, s. 336; nawiązanie: Mikołaj Grynberg, <i>Oskarżam Auschwitz</i> , s. 338]	2	LITERATURA WOJNY I OKUPACJI	<ul style="list-style-type: none"> • wartościujący charakter tragizmu i jego funkcja w tekście (tragizm więźniów Auschwitz) • znajomość i zrozumienie treści utworów wskazanych w podstawie programowej jako lektury obowiązkowe • tematyka i problematyka poznanych tekstów oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi; poddanie ich refleksji; geneza powstania opowiadań (wejście więźniów w rolę oprawców; tworzenie rzeczywistości obozowej na zasadzie kontrastu; portret człowieka zlagrowanego) • sposoby kreowania świata przedstawionego, narracji; ich interpretacja i wartościowanie (warunki życia w obozie; charakterystyka Tadka – narratora opowiadań, ocena postaci; wojenne doświadczenia rodziców Dahlii) 	<p>I.1.6 I.1.8 I.1.9 I.1.10 I.1.15 I.1.16 II.2.6 II.2.7 III.1.1 III.2.4</p> <p>III.2.10 IV.1 IV.2</p>	podstawowy

				<ul style="list-style-type: none"> • rola kontekstu w interpretacji utworów literackich (zwłaszcza: historycznego, biograficznego, egzystencjalnego) • rola wartości uniwersalnych i narodowych w utworach literackich i ich związek z problematyką utworu oraz znaczenie dla budowania własnego systemu wartości • język opowiadań Borowskiego (żargon obozowy, kolokwializmy, wulgaryzmy, zdrobnienia i ich funkcje) • formułowanie tez i argumentów w wypowiedzi ustnej przy użyciu odpowiednich konstrukcji składniowych • formułowanie pytania, odpowiedzi, oceny; redagowanie informacji, uzasadnienia, komentarza; głos w dyskusji (wartość literatury obozowej dla współczesnego czytelnika) • przedstawienie propozycji odczytania tekstu • formułowanie argumentów na podstawie tekstu oraz znanych kontekstów, w tym własnego doświadczenia • logiczny wywód służący uprawomocnieniu formułowanych sądów • rozwijanie umiejętności pracy samodzielnej, w tym m.in. przez przygotowanie różnorodnych form prezentacji własnego stanowiska • hierarchizacja informacji i synteza treści wokół problemu, tematu, zagadnienia 		
90	Hanna Krall, <i>Zdążyć przed Panem Bogiem</i> [lektura obowiązkowa; podręcznik: s. 341]	1	LITERATURA WOJNY I OKUPACJI	<ul style="list-style-type: none"> • podstawy genologii (literatura faktu) • znajomość i zrozumienie treści utworów wskazanych w podstawie programowej jako lektury obowiązkowe • tematyka i problematyka poznanych tekstów oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi; poddanie ich refleksji (opis likwidacji getta warszawskiego przez Niemców i powstania) • sposoby kreowania świata przedstawionego, narracji; ich interpretacja i wartościowanie (bohater-rozmówca: Marek Edelman) • propozycje interpretacji utworu; wskazanie w tekście miejsc, które mogą stanowić argumenty na poparcie propozycji interpretacyjnej • kontekst w interpretacji utworów literackich (historyczny, polityczny, kulturowy, biograficzny, egzystencjalny) • rola wartości uniwersalnych i narodowych w utworach literackich i ich związek z problematyką utworu oraz znaczenie dla budowania własnego systemu wartości 	I.1.3 I.1.8 I.1.9 I.1.10 I.1.14 I.1.15 I.1.16 I.2.3 III.2.10 IV.2	podstawowy

			<ul style="list-style-type: none"> • specyfika tekstów publicystycznych (artykuł, felieton, reportaż) • cechy reportażu w utworze Hanny Krall; wiadomość i komentarz • przedstawienie propozycji odczytania tekstu • formułowanie argumentów na podstawie tekstu oraz znanych kontekstów, w tym własnego doświadczenia • logiczny wywód służący uprawomocnieniu formułowanych sądów • hierarchizacja informacji i synteza treści wokół problemu, tematu, zagadnienia 			
91	Zwyczajni niezwyčajni [lektura obowiązkowa: Hanna Krall, <i>Zdążyć przed Panem Bogiem</i> ; podręcznik: s. 342]	1	LITERATURA WOJNY I OKUPACJI	<ul style="list-style-type: none"> • znajomość i zrozumienie treści utworów wskazanych w podstawie programowej jako lektury obowiązkowe • tematyka i problematyka poznanych tekstów oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi; poddanie ich refleksji • sposoby kreowania świata przedstawionego, narracji; ich interpretacja i wartościowanie (obraz Marka Edelmana wyłaniający się z tekstu; stosunek bohatera do siebie i tamtych wydarzeń; przedstawienie Anielewicza przez Edelmana; celowość budowania przez Marka Edelmana odmiennego od tradycyjnego wizerunku bohatera; powody, dla których Marek Edelman został lekarzem; stosunek Edelmana do Boga; interpretacja tytułu reportażu Hanny Krall w kontekście opisanych wydarzeń) • porównanie utworów literackich lub ich fragmentów, kontynuacje i nawiązania w porównywanych utworach i ich cechy wspólne i różne (porównanie ukazania powstańców we wspomnieniach Marka Edelmana z obrazami powstańców w innych utworach literackich, np. w <i>Glorii victis</i> Elizy Orzeszkowej; postawy wobec Boga w kontekście doświadczenia Holocaustu opisane przez Adama Bonieckiego w artykule <i>Czy Bóg umarł w Auschwitz?</i>; interpretacja tytułu tekstu Bonieckiego w odniesieniu do treści artykułu) • propozycje interpretacji utworu; wskazanie w tekście miejsc, które mogą stanowić argumenty na poparcie propozycji interpretacyjnej • kontekst w interpretacji utworów literackich (historyczny, polityczny, kulturowy, biograficzny, egzystencjalny) • rola wartości uniwersalnych i narodowych w utworach literackich i ich związek z problematyką utworu oraz znaczenie dla budowania własnego systemu wartości 	I.1.8 I.1.9 I.1.10 I.1.13 I.1.14 I.1.15 I.1.16 III.2.10 IV.2	podstawowy

				<ul style="list-style-type: none"> • przedstawienie propozycji odczytania tekstu • formułowanie argumentów na podstawie tekstu oraz znanych kontekstów, w tym własnego doświadczenia • logiczny wywód służący uprawomocnieniu formułowanych sądów • hierarchizacja informacji i synteza treści wokół problemu, tematu, zagadnienia 		
92	Postawy Żydów wobec śmierci [lektura obowiązkowa: Hanna Krall, <i>Zdążyć przed Panem Bogiem</i> , podręcznik: s. 348]	1	LITERATURA WOJNY I OKUPACJI	<ul style="list-style-type: none"> • znajomość i zrozumienie treści utworów wskazanych w podstawie programowej jako lektury obowiązkowe • tematyka i problematyka poznanych tekstów oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi; poddanie ich refleksji • sposoby kreowania świata przedstawionego, narracji; ich interpretacja i wartościowanie (postawy prezentowane przez personel szpitala wobec prowadzonej przez Niemców masowej eksterminacji; zestawienie przez Marka Edelmana dwóch rodzajów umierania) • propozycje interpretacji utworu; wskazanie w tekście miejsc, które mogą stanowić argumenty na poparcie propozycji interpretacyjnej • kontekst w interpretacji utworów literackich (historyczny, polityczny, kulturowy, biograficzny, egzystencjalny) • rola wartości uniwersalnych i narodowych w utworach literackich i ich związek z problematyką utworu oraz znaczenie dla budowania własnego systemu wartości • przedstawienie propozycji odczytania tekstu • formułowanie argumentów na podstawie tekstu oraz znanych kontekstów, w tym własnego doświadczenia • formułowanie odpowiedzi, oceny; redagowanie informacji, uzasadnienia, komentarza; głos w dyskusji • logiczny wywód służący uprawomocnieniu formułowanych sądów • rozwijanie umiejętności pracy samodzielnej, w tym m.in. przez przygotowanie różnorodnych form prezentacji własnego stanowiska • hierarchizacja informacji i synteza treści wokół problemu, tematu, zagadnienia 	I.1.8 I.1.9 I.1.10 I.1.14 I.1.15 I.1.16 III.2.10 III.2.4 IV.1 IV.2	podstawowy

93	„Nie dać się wepchnąć na beczkę” [lektura obowiązkowa: Hanna Krall, <i>Zdążyć przed Panem Bogiem</i> , podręcznik: s. 350]	1	LITERATURA WOJNY I OKUPACJI	<ul style="list-style-type: none"> • znajomość i zrozumienie treści utworów wskazanych w podstawie programowej jako lektury obowiązkowej • tematyka i problematyka poznanych tekstów oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi; poddanie ich refleksji • sposoby kreowania świata przedstawionego, narracji; ich interpretacja i wartościowanie (obraz umierania) • rola kontekstu w interpretacji utworu literackiego • rola wartości uniwersalnych i narodowych w utworach literackich i ich związek z problematyką utworu oraz znaczenie dla budowania własnego systemu wartości • odczytanie pozaliterackich tekstów kultury według kodu właściwego danej dziedzinie sztuki (interpretacja tytułu obrazu Jerzego Krawczyka <i>Przesyłka bez wartości</i> w kontekście przedstawionych fragmentów <i>Zdążyć przed Panem Bogiem</i>) • formułowanie odpowiedzi, oceny; redagowanie informacji, uzasadnienia, komentarza • przedstawienie propozycji odczytania tekstu • formułowanie argumentów na podstawie tekstu oraz znanych kontekstów, w tym własnego doświadczenia • logiczny wywód służący uprawomocnieniu formułowanych sądów 	I.1.8 I.1.9 I.1.10 I.1.15 I.1.16 I.2.6 III.2.4 III.2.10	podstawowy
94	Hanna Krall, <i>Zdążyć przed Panem Bogiem</i> [lektura obowiązkowa; podręcznik: Zadania do całej lektury, s. 353; nawiązanie: Czesław Miłosz, <i>Campo di Fiori</i> , s. 355]	1	LITERATURA WOJNY I OKUPACJI	<ul style="list-style-type: none"> • znajomość i zrozumienie treści utworów wskazanych w podstawie programowej jako lektury obowiązkowe • tematyka i problematyka poznanych tekstów oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi; poddanie ich refleksji (różne wizje śmierci i bohaterstwa w <i>Zdążyć przed Panem Bogiem</i>; funkcja przeplatania wątku historycznego z wątkiem współczesnym; rola poezji i poety wyznaczona przez Czesława Miłosza w wierszu <i>Campo di Fiori</i> (sposoby kreowania świata przedstawionego, narracji, sytuacji lirycznej; ich interpretacja i wartościowanie (przedstawienie historii Jurka Wilnera; funkcja Umschlagplatzu w okresie poprzedzającym powstanie; plan czasowy i plan przestrzenny, w których rozgrywa się akcja wiersza <i>Campo di Fiori</i>; opis wesołego miasteczka sąsiadującego z gettem) • propozycje interpretacji utworu; wskazanie w tekście miejsc, które mogą stanowić argumenty na poparcie propozycji interpretacyjnej 	I.1.8 I.1.9 I.1.10 I.1.13 I.1.14 I.1.15 I.1.16 I.2.6 III.2.6 III.2.10 IV.2	podstawowy

			<ul style="list-style-type: none"> • kontekst w interpretacji utworów literackich (historyczny, polityczny, kulturowy, biograficzny, egzystencjalny) • rola wartości uniwersalnych i narodowych w utworach literackich i ich związek z problematyką utworu oraz znaczenie dla budowania własnego systemu wartości (przykłady sytuacji i postaw, które Edelman deheroizuje) • odczytanie pozaliterackich tekstów kultury według kodu właściwego danej dziedzinie sztuki (obejrzenie filmu <i>Bogowie</i> w reżyserii Łukasza Palkowskiego; porównanie przedstawionej w filmie postawy Zbigniewa Religi z postawą Marka Edelmana wobec m.in. obowiązujących procedur medycznych) • redagowanie pracy pisemnej na temat „Człowiek jest ludzki w ludzkich warunkach” w odwołaniu do tekstu Hanny Krall, wybranej lektury obowiązkowej i dowolnych kontekstów • przedstawienie propozycji odczytania tekstu • formułowanie argumentów na podstawie tekstu oraz znanych kontekstów, w tym własnego doświadczenia • logiczny wywód służący uprawomocnieniu formułowanych sądów • hierarchizacja informacji i synteza treści wokół problemu, tematu, zagadnienia 		
95	„Kto ratuje jedno życie – ratuje cały świat”. <i>Pianista</i> Romana Polańskiego [podręcznik: s. 357]	1	<p>LITERATURA WOJNY I OKUPACJI</p> <ul style="list-style-type: none"> • odczytanie pozaliterackich tekstów kultury według kodu właściwego danej dziedzinie sztuki (sposób przedstawienia w filmie <i>Pianista</i> w reżyserii Romana Polańskiego eksterminacji Żydów w czasie okupacji; losy rodziny Szpilmanów i ich postawy wobec działań Niemców; analiza sceny oczekiwania Żydów na Umschlagplatzu; opis przestrzeni, w których ukrywa się Szpilman; sposób ukazania przez Polańskiego niemieckiego oficera Wilma Hosenfelda, który pomaga Szpilmanowi w walce o przetrwanie; rola przypisana muzyce w filmie przez reżysera) • formułowanie tez i argumentów w wypowiedzi ustnej i pisemnej przy użyciu odpowiednich konstrukcji składniowych • budowanie wypowiedzi w sposób świadomy, ze znajomością jej funkcji językowej, z uwzględnieniem celu i adresata, z zachowaniem zasad retoryki • formułowanie odpowiedzi, oceny; redagowanie informacji, uzasadnienia, komentarza; głos w dyskusji 	<p>I.2.6 III.1.1 III.2.2 III.2.4 III.2.6 IV.1</p>	podstawowy

				<ul style="list-style-type: none"> • tworzenie wypowiedzi o charakterze argumentacyjnym odnoszącej się do zagadnienia, czy wątek historii zagłady Warszawy „prowadzony jest w filmie równolegle, tak jakby miasto było drugim – obok Władysława Szpilmana – głównym bohaterem utworu” • rozwijanie umiejętności pracy samodzielnej, w tym m.in. przez przygotowanie różnorodnych form prezentacji własnego stanowiska 		
96	Gustaw Herling Grudziński, <i>Inny świat</i> [lektura obowiązkowa; podręcznik: s. 360]	1	LITERATURA WOJNY I OKUPACJI	<ul style="list-style-type: none"> • podstawy periodyzacji literatury • podstawy genologii (autobiografia; literatura faktu) • wartościujący charakter tragizmu i jego funkcja w tekście • znajomość i zrozumienie treści utworów wskazanych w podstawie programowej jako lektury obowiązkowe • tematyka i problematyka poznanych tekstów oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi; poddanie ich refleksji; geneza powstania utworu • sposoby kreowania świata przedstawionego (fabuły, bohaterów, akcji, wątków, motywów), narracji; ich interpretacja i wartościowanie (narrator-bohater; ranga perspektywy, z której snuje się opowieść) • propozycje interpretacji utworu; wskazanie w tekście miejsc, które mogą stanowić argumenty na poparcie propozycji interpretacyjnej (np. bezsilność jednostki wobec opresyjnego systemu; mechanizmy odczłowieczania ludzi) • kontekst w interpretacji utworów literackich (historycznoliteracki, historyczny, polityczny, biograficzny, egzystencjalny) • rola wartości uniwersalnych i narodowych w utworach literackich i ich związek z problematyką utworu oraz znaczenie dla budowania własnego systemu wartości • formułowanie tez i argumentów w wypowiedzi ustnej i pisemnej przy użyciu odpowiednich konstrukcji składniowych • przedstawienie propozycji odczytania tekstu • formułowanie argumentów na podstawie tekstu oraz znanych kontekstów, w tym własnego doświadczenia • logiczny wywód służący uprawomocnieniu formułowanych sądów • hierarchizacja informacji i synteza treści wokół problemu, tematu, zagadnienia 	I.1.1 I.1.3 I.1.6 I.1.8 I.1.9 I.1.10 I.1.14 I.1.15 I.1.16 III.1.1 III.2.10 IV.2	podstawowy

97	<p>„Zło, przed którym nie można się obronić”. Bezsilność wobec machiny przemocy [lektura obowiązkowa: Gustaw Herling Grudziński, <i>Inny świat</i>; podręcznik: s. 362]</p>	1	<p>LITERATURA WOJNY I OKUPACJI</p>	<ul style="list-style-type: none"> • znajomość i zrozumienie treści utworów wskazanych w podstawie programowej jako lektury obowiązkowe • tematyka i problematyka poznanych tekstów oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi; poddanie ich refleksji; geneza powstania utworu • sposoby kreowania świata przedstawionego (fabuły, bohaterów, akcji, wątków, motywów), narracji; ich interpretacja i wartościowanie (okoliczności i przyczyny aresztowania Grudzińskiego, wyrok i kara zasądzona Grudzińskiemu, status „przestępców” sowieckich więzień; przedstawienie Żyda, którego Herling spotkał w witebskim więzieniu, opis zachowania bohatera; analiza sceny z udziałem „biezprizornego”; sposób przedstawiania bohaterów przez Grudzińskiego; biezprizorny”, stary szewc, narrator – ofiary systemu) • propozycje interpretacji utworu; wskazanie w tekście miejsc, które mogą stanowić argumenty na poparcie propozycji interpretacyjnej (np. bezsilność jednostki wobec opresyjnego systemu; mechanizmy odczłowieczania ludzi) • kontekst w interpretacji utworów literackich (historycznoliteracki, historyczny, polityczny, biograficzny, egzystencjalny) • rola wartości uniwersalnych i narodowych w utworach literackich i ich związek z problematyką utworu oraz znaczenie dla budowania własnego systemu wartości • formułowanie tez i argumentów w wypowiedzi ustnej i pisemnej przy użyciu odpowiednich konstrukcji składniowych • formułowanie odpowiedzi, oceny; redagowanie informacji, uzasadnienia, komentarza • przedstawienie propozycji odczytania tekstu • formułowanie argumentów na podstawie tekstu oraz znanych kontekstów, w tym własnego doświadczenia • logiczny wywód służący uprawomocnieniu formułowanych sądów • hierarchizacja informacji i synteza treści wokół problemu, tematu, zagadnienia 	<p>I.1.8 I.1.9 I.1.10 I.1.14 I.1.15 I.1.16 III.1.1 III.2.4 III.2.10 IV.2</p>	podstawowy
----	--	---	---	---	---	------------

98	<p>„I tak dzień po dniu – tygodniami, miesiącami, latami – bez radości, bez nadziei, bez życia” [lektura obowiązkowa: Gustaw Herling Grudziński, <i>Inny świat</i>; podręcznik: s. 366]</p>	1	LITERATURA WOJNY I OKUPACJI	<ul style="list-style-type: none"> • znajomość i zrozumienie treści utworu wskazanego w podstawie programowej jako lektura obowiązkowa • tematyka i problematyka poznanych tekstów oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi; poddanie ich refleksji; geneza powstania utworu (kondycja człowieka zniewolonego przez system polityczny w sowieckiej Rosji; utrata lub zachowanie człowieczeństwa w sytuacji zniewolenia) • sposoby kreowania świata przedstawionego (fabuły, bohaterów, akcji, wątków, motywów), narracji; ich interpretacja i wartościowanie (organizacja życia w łagrze) • propozycje interpretacji utworu; wskazanie w tekście miejsc, które mogą stanowić argumenty na poparcie propozycji interpretacyjnej • porównanie utworów literackich lub ich fragmentów, kontynuacje i nawiązania w porównywanych utworach i ich cechy wspólne i różne (podobieństwo realiów życia obozowego w opowiadaniach T. Borowskiego i <i>Innym świecie</i> Herlinga-Grudzińskiego) • kontekst w interpretacji utworów literackich (historycznoliteracki, historyczny, polityczny, biograficzny, egzystencjalny) • rola wartości uniwersalnych i narodowych w utworach literackich i ich związek z problematyką utworu oraz znaczenie dla budowania własnego systemu wartości • formułowanie tez i argumentów w wypowiedzi ustnej i pisemnej przy użyciu odpowiednich konstrukcji składniowych • formułowanie odpowiedzi, oceny; redagowanie informacji, uzasadnienia, komentarza • przedstawienie propozycji odczytania tekstu • formułowanie argumentów na podstawie tekstu oraz znanych kontekstów, w tym własnego doświadczenia • logiczny wywód służący uprawomocnieniu formułowanych sądów • rozwijanie umiejętności pracy samodzielnej, w tym m.in. przez przygotowanie różnorodnych form prezentacji własnego stanowiska • hierarchizacja informacji i synteza treści wokół problemu, tematu, zagadnienia 	I.1.8 I.1.9 I.1.10 I.1.11 I.1.13 I.1.15 I.1.16 III.1.1 III.2.4 III.2.10 IV.1 IV.2	podstawowy
----	---	---	--------------------------------	--	--	------------

99	<p>„[...] nigdy już nie będę dla nich pracował”. Misza Kostylew – niezłomny czy złamany? [lektura obowiązkowa: Gustaw Herling Grudziński, <i>Inny świat</i>; podręcznik, s. 372]</p>	1	<p>LITERATURA WOJNY I OKUPACJI</p>	<ul style="list-style-type: none"> • znajomość i zrozumienie treści utworu wskazanego w podstawie programowej jako lektura obowiązkowa • tematyka i problematyka poznanych tekstów oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi; poddanie ich refleksji; geneza powstania utworu (próba bohaterów ocalenia w sobie człowieczeństwa) • sposoby kreowania świata przedstawionego (fabuły, bohaterów, akcji, wątków, motywów), narracji; ich interpretacja i wartościowanie (dzieje Kostylewa do momentu przybycia do Jercewa; odkrycie tajemnicy Kostylewa przez Grudzińskiego; powody samookaleczania się nowego więźnia; historia przyjaźni bohaterów; postawa Kostylewa; rola literatury w życiu Kostylewa) • propozycje interpretacji utworu; wskazanie w tekście miejsc, które mogą stanowić argumenty na poparcie propozycji interpretacyjnej • kontekst w interpretacji utworów literackich (historycznoliteracki, historyczny, polityczny, biograficzny, egzystencjalny) • rola wartości uniwersalnych i narodowych w utworach literackich i ich związek z problematyką utworu oraz znaczenie dla budowania własnego systemu wartości • formułowanie tez i argumentów w wypowiedzi ustnej i pisemnej przy użyciu odpowiednich konstrukcji składniowych • formułowanie odpowiedzi, oceny; redagowanie informacji, uzasadnienia, komentarza; głos w dyskusji (Misza Kostylew niezłomny czy złamany) • przedstawienie propozycji odczytania tekstu • formułowanie argumentów na podstawie tekstu oraz znanych kontekstów, w tym własnego doświadczenia • logiczny wywód służący uprawomocnieniu formułowanych sądów • rozwijanie umiejętności pracy samodzielnej, w tym m.in. przez przygotowanie różnorodnych form prezentacji własnego stanowiska • hierarchizacja informacji i synteza treści wokół problemu, tematu, zagadnienia 	<p>I.1.8 I.1.9 I.1.10 I.1.14 I.1.15 I.1.16 III.1.1 III.2.4 III.2.10 IV.1 IV.2</p>	podstawowy
----	--	---	--	---	--	------------

100–101	<p>Gustaw Herling Grudziński, <i>Inny świat</i> [lektura obowiązkowa; podręcznik: Zadania do całej lektury, s. 376; nawiązanie: Zbigniew Herbert, <i>Przesłuchanie anioła</i>, s. 377]</p>	2	<p>LITERATURA WOJNY I OKUPACJI</p>	<ul style="list-style-type: none"> • <i>Inny świat</i> jako utwór autobiograficzny i literatura faktu • anioł jako symbol • tragizm kobiet w łagrze • znajomość i zrozumienie treści utworów wskazanych w podstawie programowej jako lektury obowiązkowe • tematyka i problematyka poznanych tekstów oraz ich związek z programami epoki literackiej, zjawiskami społecznymi, historycznymi, egzystencjalnymi i estetycznymi; poddanie ich refleksji • sposoby kreowania świata przedstawionego (fabuły, bohaterów, akcji, wątków, motywów), narracji, sytuacji lirycznej; ich interpretacja i wartościowanie (rekonstrukcja losów autora <i>Innego świata</i> i innych wybranych bohaterów; hierarchia panująca w obozie; funkcja kultury w życiu bohaterów; ekstremalne formy łagrowego terroru: trupiarnia, karcer, etap; status tytułowego anioła z wiersza Zbigniewa Herberta; proces łamania bohatera lirycznego) • porównanie utworów literackich lub ich fragmentów, kontynuacje i nawiązania w porównywanych utworach oraz ich cechy wspólne i różne (przesłanie wiersza <i>Przesłuchanie anioła</i> Zbigniewa Herberta a wymowa <i>Innego świata</i> Gustawa Herlinga-Grudzińskiego) • propozycje interpretacji utworu; wskazanie w tekście miejsc, które mogą stanowić argumenty na poparcie propozycji interpretacyjnej (łagier jako miniatura państwa sowieckiego; bezsilność bohaterów wobec mechanizmów przemocy; utrata lub zachowanie człowieczeństwa w sytuacji zniewolenia) • rola kontekstu w interpretacji utworów literackich • rola wartości uniwersalnych i narodowych w utworach literackich i ich związek z problematyką utworu oraz znaczenie dla budowania własnego systemu wartości • formułowanie tez i argumentów w wypowiedzi ustnej i pisemnej przy użyciu odpowiednich konstrukcji składniowych • formułowanie odpowiedzi, oceny; redagowanie informacji, uzasadnienia, komentarza; głos w dyskusji (jakiej wiedzy o człowieku dostarcza <i>Inny świat</i>) • tworzenie wypowiedzi o charakterze argumentacyjnym o funkcjach, jakie w życiu człowieka może pełnić literatura, oraz o ludzkich postawach, jakie ujawniają się w sytuacjach ekstremalnych – 	<p>I.1.3 I.1.5 I.1.6 I.1.8 I.1.9 I.1.10 I.1.13 I.1.14 I.1.15 I.1.16 III.1.1 III.2.4 III.2.6 III.2.10 IV.1 IV.2 IV.6</p>	podstawowy
---------	--	---	---	--	--	------------

				<p>w odwołaniu do <i>Innego świata</i>, innych utworów literackich i wybranych kontekstów</p> <ul style="list-style-type: none"> • przedstawienie propozycji odczytania tekstu • formułowanie argumentów na podstawie tekstu oraz znanych kontekstów, w tym własnego doświadczenia • logiczny wywód służący uprawomocnieniu formułowanych sądów • rozwijanie umiejętności pracy samodzielnej, w tym m.in. przez przygotowanie różnorodnych form prezentacji własnego stanowiska • hierarchizacja informacji i synteza treści wokół problemu, tematu, zagadnienia • cytaty z utworu jako punkt wyjścia do rozmowy o utracie lub zachowaniu człowieczeństwa 		
102	Zjawiska mogące powodować niejednoznaczność wypowiedzi [podręcznik: s. 378]	1	NAUKA O JĘZYKU	<ul style="list-style-type: none"> • zjawiska językowe mogące powodować niejednoznaczność wypowiedzi (homonimia, anakolut, elipsa, paradoks) • jasność i precyzja komunikatu • zamierzona innowacja językowa a błąd językowy • funkcje innowacji językowej w tekście • wykorzystanie wiedzy z dziedziny fleksji, słowotwórstwa, frazeologii i składni w analizie i interpretacji tekstów oraz w tworzeniu własnych wypowiedzi 	II.3.4 II.3.6 II.1.1	podstawowy
103	Zadania sprawdzające [podręcznik: Stanisław Mrozek, <i>Wesele w Atomicach</i> , s. 380]	1	ZADANIA SPRAWDZAJĄCE	<ul style="list-style-type: none"> • porównanie utworów literackich lub ich fragmentów, kontynuacje i nawiązania w porównywanych utworach oraz ich cechy wspólne i różne (podobieństwa i różnice w ukazaniu bohaterów w utworach: <i>Pokolenie</i> K.K. Baczyńskiego i <i>Oda do młodości</i> A. Mickiewicza) • przetwarzanie i hierarchizacja informacji z tekstu naukowego • analiza struktury tekstu: sens, główna myśl, sposób prowadzenia wyводу • odczytanie pozaliterackich tekstów kultury według kodu właściwego danej dziedzinie sztuki (elementy łączące rysunek Baczyńskiego z fragmentem wiersza <i>Pokolenie</i>) 	I.1.13 I.2.1 I.2.2 I.2.6	podstawowy
104	Powtórzenie wiadomości – literatura wojny i okupacji [podręcznik: Powtórzenie wiadomości o epoce. Podsumowanie, s. 382–384]	1	PODSUMOWANIE	<ul style="list-style-type: none"> • tło polityczne (atak Niemców na Polskę, obrona Westerplatte, początek II wojny światowej, atak sowieckiej Rosji na Polskę, powołanie we Francji rządu Rzeczypospolitej Polskiej na Uchodźstwie, wybuch powstania w getcie warszawskim, zbrodnia katyńska, kapitulacja Niemiec) 	I.1.1 I.1.3 I.1.6 I.1.8 I.1.9	podstawowy

				<ul style="list-style-type: none"> • realia życia (konspiracja, tajne nauczanie, mały sabotaż, terror, egzekucje, obozy koncentracyjne, łagry, Holocaust, łapanki) • sztuka • literatura (liryka, epika) • motywy (pokolenie Kolumbów, poeta-żołnierz, człowiek zlagrowany, apokalipsa spełniona, miłość w czasie wojny) • synteza poznanych treści • hierarchizacja informacji • doskonalenie umiejętności tworzenia wypowiedzi argumentacyjnej i umiejętności stosowania różnorodnych form prezentacji własnego stanowiska • tworzenie spójnych wypowiedzi pisemnych 	I.1.10 I.1.11 I.1.14 I.1.15 I.1.16 I.2.1 I.2.3 III.1.1 III.2.1 III.2.2 III.2.4 III.2.6 III.2.10 IV.1 IV.2 IV.6	
105	Sprawdzian wiadomości – literatura wojny i okupacji	1	SPRAWDZIAN	<ul style="list-style-type: none"> • usystematyzowanie treści • hierarchizacja problemów • rewizja poglądów, teorii • sprawdzenie wiadomości 	1.1.8 I.2.1 IV.2 IV.10	podstawowy

Siatka godzin:

Zakres podstawowy 4 godziny (80 jednostek)

Zakres rozszerzony 6 godzin (80+25 jednostek)